

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

**«Κύριοι, τι πρέπει να
κάμω δια να σωθώ;»
(Πράξεις 16[ιστ']:30)**

Κωνσταντίνος Δ. Λένης

© *All rights reserved*

Worldwide Copyright
by Constantine D. Lenis

Αφιερωμένο στον:

«ΒΡΑΧΙΩΝΑ ΤΟΥ ΓΧΒΧ» του Ησαΐας 53[γγ'] ο Οποίος ε-
πρόκειτο να αποκαλυφθεί. Σ' Εκείνον που ήταν *«κατατε-
θλιμμένος, και βεβασανισμένος»*, και ο Οποίος *«δεν ήνοι-
ξε το στόμα αυτού»*. Σ' Εκείνον που *«εφέρθη ως αρνίον
επί σφαγήν»* και *«εσηκώθη από της γης των ζώντων* (α-
νυψώθηκε πάνω στον σταυρό) *δια τας παραβάσεις του
λαού»*. Σ' Εκείνον που *«ετραυματίσθη δια τας παραβά-
σεις ημών, και εταλαιπωρήθη δια τας ανομίας ημών»*. Σ'
Εκείνον που έθαψαν στον τάφο ενός πλουσίου και ο Οποί-
ος, την τρίτη ημέρα, αναστήθηκε από τους νεκρούς για να
«δικαιώσει πολλούς δια της επιγνώσεως αυτού» (δηλαδή,
να δικαιώσει εκείνους που θα έχουν πλήρη επίγνωση του
Ποιός Είναι).

Πρόλογος

Ο Ιησούς είπε:

«Γιατί τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του το μονογενή, για να μη χαθεί καθένας που πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει ζωή αιώνια. Γιατί δεν απέστειλε ο Θεός τον Υιό στον κόσμο, για να κρίνει τον κόσμο, αλλά για να σωθεί ο κόσμος δι' αυτού.» (Ιωάννης 3[γ']:16,17).

Τι θαυμάσια λόγια! Πως ανυψώνουν το πνεύμα του ανθρώπου! **Αυτά είναι καλά νέα για όλους μας!** Ο Θεός, μέσα στην απέραντη αγάπη Του για το αμαρτωλό ανθρώπινο γένος, μας προμήθευσε τον τρόπο δια του οποίου μπορούμε να αποφύγουμε την καταδίκη και τον αιώνιο θάνατο! Ας δοξασθεί το όνομά Του!

Τον πρώτο αιώνα, ήταν ένας δεσμοφύλακας, ο οποίος ρώτησε τον απόστολο Παύλο και τον Σίλα την πιο αξιόλογη ερώτηση που είχε κάνει ποτέ στη ζωή του:

«Κύριοι, τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;» (Πράξεις 16 [ιστ']:30).

Ανταποκρινόμενοι στην ερώτησή του, του απάντησαν:

«Πίστεψε στον Κύριο Ιησού και θα σωθείς εσύ και ο οίκος σου.» (Εδάφιο 31).

Και τα επόμενα εδάφια (32,33), μας λένε ότι ο Παύλος και ο Σίλας **μίλησαν σ' αυτόν και σε όλους που ήσαν στο σπίτι του τον λόγο του Κυρίου**, και ότι αμέσως, όλοι βαπτίστηκαν.

Τι κήρυξαν σ' αυτούς ο Παύλος και ο Σίλας πριν τους βαπτίσουν; Ποια ήταν τα αναγκαία πράγματα που θα έπρεπε να γνωρίζουν αυτοί οι άνθρωποι περί του Ιησού **πριν** πιστέψουν σ' Αυτόν για να σωθούν; Είμαι σίγουρος ότι αυτοί οι άνθρωποι θα είχαν ερωτήσεις, όπως:

1. **Ποιος** ήταν αυτός ο Ιησούς στον οποίον έπρεπε να πιστέψουν;
2. **Πως** θα μπορούσε αυτός ο Ιησούς να τους σώσει;
3. **Γιατί** ο Παύλος και ο Σίλας αποκάλεσαν τον Ιησού «**Κύριο**» και «**Χριστό**»; **Τι** σημαίνουν αυτοί οι τίτλοι;

Όλες αυτές οι ερωτήσεις, και πολλές άλλες, βρίσκουν απάντηση στις σελίδες του παρόντος βιβλίου. Σε παρακαλώ, αφιέρωσε πολύτιμο χρόνο για να διαβάσεις το παρόν βιβλίο, στο οποίο, κι' εγώ, σαν τον Παύλο και τον Σίλα, σου παρουσιάζω **τον λόγο του Κυρίου, το ευαγγέλιο της σωτηρίας μας.**

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

Η λέξη «ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ» έχει ηχήσει σε όλη την υφήλιο για δύο χιλιετηρίδες. Τι σημαίνει «Ευαγγέλιο»;

Η λέξη «ευαγγέλιο» σημαίνει «**καλή αγγελία --- καλά νέα**».

Για τα τελευταία δύο χιλιάδες χρόνια, αμέτρητοι άνθρωποι αφιέρωσαν και θυσίασαν τις ζωές τους για να φέρουν το καλό άγγελμα της σωτηρίας σε άλλους. **Τι** τους κίνησε να ενεργήσουν έτσι; **Γιατί** κήρυξαν ότι οι άνθρωποι έπρεπε να σωθούν; Εξήγησαν **το πώς** θα μπορούσε ένας να σωθεί, **Ποιος** έχει την δύναμη να τους σώσει και **από τι**; Υπάρχει ανάγκη **να συνεχισθεί** το κήρυγμα του ευαγγελίου της σωτηρίας **σήμερα**; **Γιατί** θα πρέπει ένα θέμα σαν αυτό να ενδιαφέρει εσένα προσωπικά;

Σε παρακαλώ, δαπάνησε τον χρόνο που απαιτείται για να διαβάσεις αυτή την παρουσίαση του ευαγγελίου διότι, σήμερα, θέτω ενώπιόν σου ένα θησαυρό, τον οποίο, **εάν δεχθείς διά πίστεως, θα λάβεις αμέσως αιώνια ζωή!** Συγχρόνως, θα γεμίσει την τωρινή ζωή σου με **χαρά, ελπίδα**

και **ικανοποίηση** ενώ στο μέλλον θα λάβεις **μια τέτοια υπέρλαμπρη δόξα, την οποία αδυνατεί να συλλάβει ο ανθρώπινος νους.**

ΑΜΑΡΤΙΑ: Η ΑΙΤΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Στην αρχή, έκτισε ο Θεός τον ουρανό και τη γη και όλα όσα βρίσκονται μέσα σ' αυτά, τα ορατά και τα αόρατα.

Όταν δημιούργησε ο Θεός τον Αδάμ και την Εύα, τους έφτιαξε σύμφωνα με την εικόνα Του και σύμφωνα με την ομοίωσή Του. Τους έφτιαξε με την ικανότητα **να ζουν για πάντα** και τους έβαλε μέσα σε ένα όμορφο κήπο όπου απολάμβαναν **μια στενή προσωπική σχέση μαζί Του.** Συγχρόνως, ο Θεός τους έδωσε μια εντολή την οποία έπρεπε να τηρούν και τους είπε ότι την ημέρα που θα παρακούσουν την εντολή Του, **θα πεθάνουν.**

Δυστυχώς όμως, ένα πνευματικό ον που δημιούργησε ο Θεός επαναστάτησε εναντίον του Δημιουργού του. Η **υπερηφάνειά** του τον έκανε να υπερυψώσει τον εαυτό του και να θέλει να γίνει όμοιος του Υψίστου. Η Βίβλος δεν μας αποκαλύπτει το αρχικό του όνομα, αλλά, εμείς τον γνωρίζουμε με διάφορα ονόματα-τίτλους όπως Εωσφόρος (Ησαΐας 14[ιδ´]:12), Σατανάς, Διάβολος, Δράκος, ο Όφισ ο Αρχαίος, ο Πλανών (Αποκάλυψη 12[ιβ´]:9· 20[κ´]:2), Ανθρωποκτόνος, και Ψεύτης (Ιωάννης 8[η´]:44).

Αυτός ο Όφισ ο Αρχαίος, ο Πλανών, πλάνησε την Εύα και έγινε η αιτία που έκανε την Εύα να παρακούσει την εντολή του Θεού. Αργότερα, ο σύζυγός της Αδάμ ενώθηκε μαζί της στην **αμαρτία της ανυπακοής** και έτσι, γέρασαν και **πέθαναν.**

Στην επιστολή του προς τους Ρωμαίους Χριστιανούς, ο απόστολος Παύλος έγραψε ότι **«Διά τούτο καθώς δι' ενός ανθρώπου η αμαρτία εισήλθεν εις τον κόσμον και δια της αμαρτίας ο θάνατος, και ούτω διήλθεν ο θάνατος εις πάντας τούς ανθρώπους, επειδή πάντες ήμαρτον»** (Ρωμαίους 5[ε']:12). Και στην πρώτη του επιστολή προς τους Κορινθίους, κεφάλαιο 15[ιε'], και εδάφιο 22, ο Παύλος έγραψε ότι «εν τω Αδάμ **πάντες** αποθνήσκουσιν».

Η λέξη **«πάντες»** δεν εξαιρεί κανέναν διότι η αμαρτία εισέρχεται στο ανθρώπινο γένος την στιγμή της συλλήψεώς των. Συμπεριλαμβάνει άνδρες και γυναίκες όλων των ηλικιών και όλων των φυλών. Συμπεριλαμβάνει όλα τα νεογέννητα και όλους τους διανοητικώς ανάπηρους. Συμπεριλαμβάνει **εσένα** και μένα.

ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΕΛΠΙΔΑΣ

Καθώς **κανένας** από τους απογόνους του Αδάμ και της Εύας δεν μπόρεσε να αποφύγει την αμαρτία, όλο το ανθρώπινο γένος **αποξενώθηκε από τον Άγιο Θεό**. Συγχρόνως, το ανθρώπινο γένος **υποδουλώθηκε κάτω από τη δύναμη του Σατανά** (ο οποίος εισήγαγε την αμαρτία στο ανθρώπινο γένος), και **κάτω από τη δύναμη της αμαρτίας η οποία κυβέρνησε το ανθρώπινο γένος δια του θανάτου** (Ρωμαίους 6[στ']:20· 5[ε']:21).

Τι άσχημη κατάσταση χωρίς να υπάρχει ελπίδα για το ανθρώπινο γένος! Λόγω της αμαρτίας της ανυπακοής του Αδάμ και της Εύας, αυτοί, και **όλοι οι απόγονοι τους**, έχασαν δύο θησαυρούς:

α) **Την προσωπική συγγένεια** που θα μπορούσαν να έχουν με τον Δημιουργό τους, και

β) Την δυνατότητα να έχουν αιώνια ζωή.

Όταν αυτό συνέβη, ήταν αδύνατο για το ανθρώπινο γένος να αλλάξει αυτή την κατάσταση, να συμφιλιωθεί με τον Θεό και να έχει αιώνια ζωή. Γιατί; Ποιο ήταν το εμπόδιο; Το εμπόδιο ήταν: Η ΑΜΑΡΤΙΑ. Και καθώς είχαν αμαρτήσει εναντίον του Θεού, μόνο ο Θεός ήταν Εκείνος που είχε το δικαίωμα να τους σώσει από αυτή την απελπιστική κατάσταση! Κανένας άλλος!

Αλλά, ο Θεός, μέσα στην απέραντη αγάπη Του για το ανθρώπινο γένος, μας έδωσε μια υπόσχεση ελπίδας. Ας είναι δοξασμένο το Όνομά Του! Είπε ότι «**το σπέρμα της γυναίκης**» θα συντρίψει την κεφαλή του όφεως (του Σατανά --- Γένεσις 3[γ']:15). Από τότε, όλοι οι άνθρωποι που είχαν διορατικότητα, οι προφήτες, και όλοι εκείνοι που αγαπούσαν τον Θεό, απέβλεπαν στον ερχομό εκείνου του «**Σπέρματος**» που θα νικούσε τον Σατανά (τον διαφθορέα του ανθρώπινου γένους και την αιτία της άνευ ελπίδας καταστάσεώς των). Αυτό το «**Σπέρμα**» θα είχε τη δύναμη να τους συμφιλιώσει με τον Θεό (Κολοσσαείς 1[α']:20).

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΗΤΑΝ ΑΥΤΟ ΤΟ «ΣΠΕΡΜΑ»;

Σε παρακαλώ δώσε προσοχή στα επόμενα:

α) Καθώς κανένας από τους αμαρτωλούς απογόνους του Αδάμ και της Εύας δεν είχε την δύναμη να σώσει το ανθρώπινο γένος, το «**Σπέρμα**» θα έπρεπε να ήταν κάποιος του οποίου η προέλευση θα ήταν έξω από την οικογενειακή γραμμή του Αδάμ --- κάποιος του οποίου ο πατέρας δεν θα ήταν άνθρωπος.

β) Καθώς το ανθρώπινο γένος είχε αμαρτήσσει εναντίον του Θεού, **μόνο ο Θεός είχε το δικαίωμα και την δύναμη να συγχωρήσει τις αμαρτίες του ανθρωπίνου γένους.**

γ) Καθώς το έργο του Σωτήρα θα ήταν η απολύτρωση από τις αμαρτίες, **τότε, ο Σωτήρας θα έπρεπε να ήταν ο ίδιος ο Θεός.**

Η ανωτέρω λογική κατάληξη είναι βασισμένη στην Αγία Γραφή διότι το εδάφιο Ησαΐας 43[μγ']:16-25 λέγει ότι μόνο ο Θεός μπορεί να σώσει τους ανθρώπους από τις αμαρτίες τους, και τα εδάφια Ησαΐας 59[νθ']:15-20· 60[ξ']:16 λέγει ότι **μόνο ο Θεός ΓΧΒΧ* είναι ο Λυτρωτής.** Ειδικά, στο εδάφιο Ησαΐας 43 [μγ']:11, διαβάζουμε:

«Εγώ, εγώ είμαι ο Κύριος (ΓΧΒΧ), και εκτός εμού σωτήρ δεν υπάρχει.»

ΠΩΣ, ΟΜΩΣ, ΘΑ ΕΣΩΝΕ Ο ΘΕΟΣ ΓΙΑΧΒΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΤΟΥΣ;

Ήταν το θέλημα του Θεού να σώσει το ανθρώπινο γένος από τις αμαρτίες τους **δια του «Λόγου» Του.**

*ΓΧΒΧ (γνωστό ως Γιαχβέ, Ιεοβά ή Ιεχωβά) είναι το ιερό Όνομα του Αληθινού Θεού της Αγίας Γραφής όπως εμφανίζεται στο αρχικό κείμενο της Παλαιάς Διαθήκης. Είναι γνωστό ως «Τετραγράμματο».

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «Ο ΛΟΓΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

«Ο Λόγος» του Θεού είναι το Δεύτερο Πρόσωπο της Αληθινής Θεότητας ΓΙΑΧΒΕ. Η Βίβλος φανερώνει ότι «ο Λόγος» του Θεού είναι ο αιώνιος Υιός του Θεού ο Οποίος, περίπου δύο χιλιάδες χρόνια πριν, έγινε σάρκα και περπάτησε πάνω σ' αυτόν τον πλανήτη ως ο άνθρωπος Ιησούς Χριστός. Αργότερα, θα εξηγήσω αυτό το θέμα με περισσότερες λεπτομέρειες. Εδώ, όμως, θα ήθελα να παρουσιάσω τους λόγους για τους οποίους χρησιμοποίησα την έκφραση «ο αιώνιος Υιός του Θεού».

Σύμφωνα με την Αγία Γραφή, η Αληθινή Θεότητα αποτελείται από Τρία Πρόσωπα, τον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα (Β΄ Κορινθίους 13[ιγ΄]:14). Τη λέξη «Θεότητα» τη συναντούμε στο Κολοσσαείς 2[β΄]:9. Η Θεότητα έχει ένα όνομα (όχι ονόματα) το οποίο ανήκει και στα Τρία Πρόσωπα (Ματθαίος 28[κη΄]:19).

Επίσης, οι ιδιότητες του Θεού ανήκουν σε όλα τα Πρόσωπα που αποτελούν την Αληθινή Θεότητα. Μία από τις ιδιότητες του Αληθινού Θεού, ή της Θεότητας της Αγίας Γραφής, είναι το γεγονός ότι είναι αναλλοίωτος. «Αναλλοίωτος» σημαίνει: αμετάβλητος, αυτός που δεν αλλοιούται. Στο Μαλαχίας 3[γ΄]:6 ακούμε τον Θεό να λέει για τον εαυτόν Του, «... εγώ είμαι ο Κύριος (ΓΧΒΧ), δεν αλλοιούμαι.»

Ο ψαλμωδός φανέρωσε ότι ο Θεός είναι αναλλοίωτος όταν είπε, «Κατ' αρχάς, συ, Κύριε την γην εθεμελίωσας, και έργα των χειρών σου είναι οι ουρανοί. Αυτοί ... θέλουσιν παλαιωθή. Συ όμως είσαι ο αυτός.» (Ψαλμός 102[ρβ΄]:24-27).

Ο συγγραφέας της προς Εβραίους επιστολής, μας λέει ότι τα παραπάνω λόγια του ψαλμωδού γράφηκαν **για τον Υιό** του Θεού. Στο Εβραίους 1[α']:8-12 έγραψε, **«προς δε τον Υιόν (λέγει) ... και έργα των χειρών σου εισίν οι ουρανοί ... και πάντες ως μάρτιον παλαιωθήσονται ... και αλλαγήςονται, συ δε ο αυτός εί»**

Από τα παραπάνω εδάφια βλέπουμε ότι η Αληθινή Θεότητα δεν εξελίσσεται. Ο Θεός δεν χρειάστηκε να περάσει από κάποια εξέλιξη για να γίνει αυτό που είναι. Ο Θεός **πάντοτε είναι** Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα. Καθώς ο Πατέρας είναι **«ο αυτός»** και **δεν αλλοιούται**, έτσι είναι και ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα. Καθώς ο Πατέρας είναι **αιώνιος**, **αιώνιος είναι και ο Υιός** και αιώνιο είναι και το Άγιο Πνεύμα.

Καθώς τα ανωτέρω λόγια, **«προς δε τον Υιόν (λέγει) ... έργα των χειρών σου εισίν οι ουρανοί ...»**, αποκαλύπτουν ότι ο Υιός ήταν Εκείνος που έκτισε τους ουρανούς, τότε, ο Υιός, του οποίου το όνομα είναι ο Λόγος, θα έπρεπε να ήταν εκεί πριν την αρχή της δημιουργίας. Επομένως, δεν είναι λάθος να αναφερόμαστε σ' Αυτόν ως **«ο αιώνιος Υιός του Θεού»!**

Υπάρχουν μερικοί που δεν δέχονται τον τίτλο **«ο αιώνιος Υιός του Θεού»** διότι πιστεύουν ότι ο Λόγος, το δεύτερο Πρόσωπο της Θεότητας, δεν έγινε πραγματικά «Υιός» μέχρι την ημέρα που έγινε σάρκα (Ιωάννης 1[α']:14). Αυτοί οι άνθρωποι αστοχούν να εννοήσουν ότι **«ο Λόγος» είναι ένα από τα ονόματα του αιωνίου Υιού του Θεού** ο οποίος είναι το δεύτερο Πρόσωπο της **αιωνίου Θεότητας**. Όταν συγκρίνουμε το εδάφιο Ιωάννης 1[α']:1,14 με το Αποκάλυψις 19[ιθ']:13, βλέπουμε ότι παρόλο που **«ο Λόγος»**

ήταν το όνομα του Προσώπου της Θεότητας που έγινε σάρκα, «ο Λόγος» εξακολουθεί να είναι το όνομα του ίδιου προσώπου μετά τον θάνατο και την ανάστασή Του.

Η Βίβλος μας δείχνει καθαρά ότι ο Υιός είναι αιώνιος διότι Αυτός πάντα υπάρχει μέσα στον Πατέρα. Όταν διαβάζουμε τα εδάφια Ιωάννης 1[α΄]:1,14, 3[γ΄]:17, Ρωμαίους 8 [η΄]:3 και Γαλάτας 4[δ΄]:4, όπου λέγει ότι **ο Θεός απέστειλε τον Υιόν Του** στον κόσμο, αντιλαμβανόμεθα ότι **ο Υιός έπρεπε να υπήρχε εκεί προκειμένου να αποσταλεί.**

Επίσης, ας λάβουμε υπ' όψη τα επόμενα:

Όταν διαβάζουμε τα εδάφια Ησαΐας 55[νε΄]:11 και Ιωάννης 1 [α΄]:1,2, βλέπουμε ότι **ο Λόγος του Θεού ήταν πάντοτε μέσα στον Θεό** (διότι ο Θεός δεν ήταν ποτέ χωρίς τον Λόγο). Και όταν διαβάζουμε το εδάφιο Ιωάννης 14[ιδ΄]:9-11, μαθαίνουμε ότι **ο Υιός είναι πάντοτε μέσα στον Πατέρα ακόμη και όταν ήταν «εν σαρκί»**. Επομένως, δεν είναι λάθος να αποκαλούμε το Δεύτερο Πρόσωπο της Θεότητας «**ο αιώνιος Υιός του Θεού**». Στο κάτω-κάτω, στο εδάφιο Ιωάννης 1[α΄]:18, ο Ιησούς είπε ότι **κανείς δεν είδε ποτέ τον Θεό και ότι ο μονογενής Υιός ο οποίος πάντοτε βρίσκεται (ο ων) στην αγκαλιά του Πατέρα, εκείνος φάνερωσε Αυτόν.**

Έτσι, καθώς ο Κύριος Ιησούς είπε ότι ο Υιός είναι Εκείνος που **πάντοτε υπάρχει** μέσα στην αγκαλιά του Πατέρα («ο μονογενής Υιός ο ων εις τον κόλπον του Πατρός»), φθάνουμε στο συμπέρασμα ότι δεν είναι λάθος να αναφερόμαστε στο Δεύτερο Πρόσωπο της Θεότητας ως «**ο αιώνιος Υιός του Θεού**»!

Τώρα, ας εξετάσουμε περαιτέρω το Πρόσωπο που είναι γνωστό ως «ο Λόγος» και την σχέση Του με τον Πατέρα Θεό:

«Λόγος» είναι η προφορική έκφραση μιας σκέψης (η οποία περιλαμβάνει την σκέψη). Επίσης, ο «λόγος» αναφέρεται στη «λογική» (στη διανοητική ικανότητα). Για να μπορεί ένας/μία να είναι **νοήμων**, για να μπορούν να σκέφτονται και να εκφράζουν τις σκέψεις τους, πρέπει να έχουν μέσα τους «τον λόγο».

Ο Αιώνιος Θεός της Βίβλου είναι **νοήμων** --- είναι **Λογικός**. Η **σοφία** Του είναι αμέτρητη (Ρωμαίους 11[ια΄]:33, 34). Άρα, είναι ευκόλως εννοούμενο ότι **ο Θεός πάντοτε είχε «τον Λόγο» μέσα Του διότι ο Θεός δεν υπήρχε ποτέ χωρίς τον Λόγο**, δηλαδή, χωρίς να έχει την ικανότητα να σκεφθεί, να εκφράσει τον Εαυτό Του, και να δημιουργήσει. Ας διαβάσουμε μερικά από τα γραφόμενα του Αθηναγόρα, ο οποίος έγραψε το 177 μ.Χ. υπερασπιζόμενος τη Χριστιανική πίστη σε μια εποχή που η Χριστιανική Εκκλησία υφίστατο μεγάλο διωγμό. Στην εξήγηση που έδωσε για το Ποιος είναι ο Λόγος, έγραψε τα ακόλουθα:

«(αλλά καθ' ημάς) **ο Υιός του Θεού είναι Λόγος εν ιδέα και ενεργεία** διότι όλα έγιναν υπ' αυτού και δι' αυτού, καθώς **ο Πατήρ και ο Υιός είναι εις**. Αφού δε ο Υιός είναι εις τον Πατέρα (:εν Πατρί) και ο Πατήρ εις τον Υιόν (: εν τω Υιώ) δια της ενότητος (:ενότητι) και της δυνάμεως του Πνεύματος, **ο Υιός του Θεού είναι νους και λόγος του Πατρός**. Εάν δε λόγω υπερβολικής συνέσεως επιθυμείτε να ερευνήσετε τι θέλει ο παίς του Θεού (δηλαδή, τι σημαίνει η έκφραση 'Υιός του Θεού'), θα είπω συντόμως.

Είναι το γέννημα του Πατρός όχι ως δημιουργούμενον (διότι ο Θεός, **ων εξ αρχής νους αΐδιος, είχεν αυτός εντός εαυτού τον Λόγον, ων αΐδίως** - δηλαδή αιωνίως - λογικός), **αλλά ως προελθόν δια να είναι ιδέα και ενέργεια όλων των υλικών ...** Ποίος λοιπόν δεν θα ηπόρει ακούων να καλούνται άθεοι εκείνοι οι οποίοι δέχονται **Θεόν Πατέρα και Υιόν Θεόν και Πνεύμα άγιον**, δεικνύουν δε και την εν ενώσει δύναμιν αυτού και την εν τη τάξει διαίρεσιν;» (Αθηναγόρου / Πρεσβεία περί Χριστιανών, κεφ. 10. Έλληνες Πατέρες της Εκκλησίας. Πατερικά Εκδόσεις – Γρηγόριος ο Παλαμάς.)

Από τα παραπάνω λόγια του Αθηναγόρα μαθαίνουμε ότι ο **Λόγος του Θεού** (ο Οποίος είναι πάντοτε μέσα στον Θεό, διότι ο Θεός είναι «εξ αρχής νους αΐδιος» και πάντοτε «είχεν αυτός εντός εαυτού τον Λόγον»), **ήταν ο Υιός ο Οποίος εξήλθε από τον Πατέρα για να είναι ιδέα και ενέργεια όλων των υλικών πραγμάτων** (η δημιουργική δύναμη που δημιούργησε τα πάντα).

Έτσι, από την ομολογία του Αθηναγόρα ότι ο Θεός είναι Αιώνιος και ότι ο Θεός είναι Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι ο Υιός είναι Αιώνιος επειδή ο Πατέρας και το Άγιο Πνεύμα είναι Αιώνιοι!

Ο διαχωρισμός μεταξύ Θεού και του Λόγου Του, δηλαδή, μεταξύ Θεού και του Υιού Του ο Οποίος εξήλθε από τον Πατέρα για να είναι ιδέα και ενέργεια όλων των υλικών πραγμάτων (δηλαδή, να είναι η δημιουργική δύναμη που δημιούργησε τα πάντα), είναι ακατόρθωτος, όπως ακατόρθωτος είναι και ο διαχωρισμός μεταξύ ενός νου και της δικής του σκέψης!

Στην αρχή, όταν ο Θεός σκέφτηκε να δημιουργήσει το σύμπαν, το μίλησε σε ύπαρξη. Παραδείγματος χάριν, όταν ο Θεός σκέφτηκε να δημιουργήσει τα ζώα στον πλανήτη Γη, εξέφρασε την σκέψη Του όταν **ΕΠΗΕ**, «... *Ας γεννήσει η γη ζώα έμψυχα κατά το είδος αυτών, κτήνη, και ερπετά, και ζώα της γης κατά το είδος αυτών.*» Και μόλις μίλησε ο Θεός τον Λόγον Του, **ο Παντοδύναμος Λόγος του Θεού που εξήλθε από τον Πατέρα** (ο Υιός) δημιούργησε όλα τα ζώα (Γένεσις 1[α']:24)!

Οτιδήποτε υπάρχει, τα ορατά και τα αόρατα ήλθαν σε ύπαρξη δια του Λόγου του Θεού (Ιωάννης 1[Α']:1-3· Κολοσσαείς 1[Α']:15-18). Επομένως, **ο Παντοδύναμος Λόγος του Θεού δεν είναι μόνο Αιώνιος αλλά είναι και ο Δημιουργός των πάντων** καθώς και ο Πατέρας είναι ο Δημιουργός των πάντων.

Γι' αυτό το λόγο, όταν η Βίβλος αναφέρεται σ' Εκείνον που έκτισε τα πάντα, χρησιμοποιεί τα ίδια λόγια για τον Υιό με τα λόγια που χρησιμοποιεί για τον Πατέρα Θεό. Ας δούμε τα επόμενα δύο εδάφια:

α) Το εδάφιο Κολοσσαείς 1[α']:16 λέει **για τον Υιό** ότι, **«τα πάντα δι' αυτού και εις αυτόν εκτίσθησαν»**.

β) Το Ρωμαίους 11[ια']:36 λέει για τον Θεό ότι, **«δι' αυτού και εις αυτόν τα πάντα»**.

Άρα, ο Θεός ο Πατήρ και ο «Λόγος» Του (ο Υιός) είναι ο Ένας και μοναδικός Δημιουργός Θεός **από τον Οποίον και για τον Οποίον κτίστηκαν τα πάντα**.

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΠΟΥΜΕ ΤΟ ΙΔΙΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ; ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΟΤΗΤΑ ΓΙΑΧΒΕ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ;

Βεβαίως! Πρώτον, στην Β΄ Κορινθίους 3[γ']:17, ο απόστολος Παύλος λέει ότι *«Ο δε Κύριος είναι το Πνεύμα»* (και υπάρχει μόνο ένας Κύριος – Δευτερονόμιον 6[στ']:4), και, δεύτερον, το εδάφιο Ιώβ 33[λγ']:4 λέει ότι *«Το Πνεύμα του Θεού με έκαμε και η πνοή του Παντοδυνάμου με εζωοποίησεν.»*

Έτσι, καταλήγουμε ότι ο Θεός ο Πατήρ, ο Λόγος Του (ο Υιός) και το Πνεύμα Του είναι ο Ένας και μοναδικός Δημιουργός Θεός. Ο Ψαλμωδός συμφωνεί με την παραπάνω κατάληξη. Στον Ψαλμό 33[λγ']:6, έγραψε, *«Με τον λόγον του Κυρίου έγιναν οι ουρανοί, και δια της πνοής του στόματος αυτού πάσα η στρατιά αυτών.»*

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΕΙ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ Η ΒΙΒΛΟΣ ΟΤΙ «Ο ΛΟΓΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΩΠΟ ΚΑΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΘΕΟΣ;

Βεβαίως! Ας διαβάσουμε το εδάφιο Εβραίου 4[δ']:12,13. Εκεί, ο συγγραφέας κάνει τέσσερες δηλώσεις με τις οποίες αποδεικνύει ότι ο Λόγος του Θεού είναι Πρόσωπο και ότι είναι Θεός. Ας διαβάσουμε αυτά τα δύο εδάφια:

«Διότι ο λόγος του Θεού είναι ζων, και ενεργός, και κοπτερότερος υπέρ πάσαν δίστομον μάχαιραν, και διέρχεται μέχρι διαιρέσεως ψυχής τε και πνεύματος, αρμών τε και μυελών, και διερευνά τους διαλογισμούς και τας εννοίας της καρδιάς. Και δεν είναι ουδέν κτίσμα αφανές ενώπιον αυτού, αλλά πάντα είναι γυμνά και τετραχηλισμένα εις τους οφθαλμούς αυτού, προς ον έχομεν να δώσωμεν λόγον.»

Από τα παραπάνω λόγια μαθαίνουμε ότι:

- 1) **Ο Λόγος του Θεού είναι Πρόσωπο επειδή είναι «ζων και ενεργός»** (σύγκρινε με τα εδάφια Ιωάννης 5[ε΄]:17· 1[α΄]:1-3,14· Αποκάλυψις 1[α΄]:18· 19[ιθ΄]:13· Α΄ Ιωάννου 1[α΄]:1,2).
- 2) **Έχει την δύναμη να διερευνά τους «διαλογισμούς και τας εννοίας της καρδιάς» των ανθρώπων** (σύγκρινε με τα εδάφια Αποκάλυψις 2[β΄]:18, 23 και Λουκάς 9[θ΄]:47).
- 3) **«ουδέν κτίσμα αφανές ενόπιον αυτού»**, δηλαδή, κανένας μέσα σε όλη την κτίση δεν μπορεί να κρυφθεί από Αυτόν (Ιερεμίας 23[κγ΄]:24· Ιωάννης 1[α΄]:49).
- 4) **«προς ον έχομεν να δώσωμεν λόγον»**, δηλαδή, όλοι μας θα δώσουμε λόγο για τις πράξεις μας σ' Αυτόν. (Σε παρακαλώ σημείωσε ότι στο εδάφιο Ρωμαίους 14[ιδ΄]:12, ο απόστολος Παύλος λέει ότι «... έκαστος ημών περί εαυτού θέλει δώσει λόγον εις τον Θεόν.»)

Τώρα που καταλάβαμε από τις Ιερές Γραφές ότι ο Λόγος του Θεού είναι Πρόσωπο, και ότι είναι Θεός, ας συνεχίσουμε την μελέτη μας για να εξετάσουμε το πώς επρόκειτο ο Λόγος του Θεού να σώσει το ανθρώπινο γένος από τις αμαρτίες τους.

Ο ΛΟΓΟΣ ΕΓΙΝΕ ΣΑΡΞ

Από την αρχή της παρουσίασης του Ευαγγελίου του, στο κεφάλαιο ένα, ο απόστολος Ιωάννης το θεώρησε αναγκαίο να πει στους αναγνώστες του ότι:

- 1) Ο Λόγος ήταν **Θεός** (εδάφιο 1).
- 2) Ο Λόγος ήταν ο **Δημιουργός Θεός** διότι τίποτα δεν ήλθε σε ύπαρξη χωρίς Αυτόν (εδάφιο 3).
- 3) Ο Λόγος **έγινε σαρξ** (έγινε άνθρωπος) και κατώκησε μεταξύ των ανθρώπων (εδάφιο 14).
- 4) Ο Λόγος ήταν ο **μονογενής Υιός** του Θεού (εδάφια 14,18).

Ας διαβάσουμε τα λόγια του Ιωάννη:

«¹Εν αρχή ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά το Θεώ, και Θεός ήτο ο Λόγος. ²Ούτος ήτο εν αρχή παρά τω Θεώ. ³Πάντα δι' αυτού έγειναν, και χωρίς αυτού δεν έγεινεν ουδέ έν το οποίον έγεινεν ... ¹⁴Και ο Λόγος έγεινε σαρξ και κατώκησε μεταξύ ημών, (και είδομεν την δόξαν αυτού ως μονογενούς παρά του Πατρός,) πλήρης χάριτος και αληθείας.» (Ιωάννης 1[α']:1,2,3,14).

ΓΙΑΤΙ ΕΓΙΝΕ Ο ΘΕΟΣ ΛΟΓΟΣ ΣΑΡΚΑ;

Ήταν το θέλημα του Θεού για τον Λόγο να αδειάσει τον Εαυτόν Του από την Θεϊκή Του δόξα, να ελαττώσει τον Εαυτόν Του, να γίνει άνθρωπος μέσω μιας παρθένας, να πεθάνει πάνω σε σταυρό για τις αμαρτίες του ανθρωπίνου γένους, να ταφεί, να αναστηθεί την τρίτη ημέρα από τους νεκρούς, να δοξασθεί ως ο αναστημένος άνθρωπος Ιησούς,

και να συνδιαλλάξει προς τον εαυτόν του τα πάντα, είτε τα επί της γης, είτε τα εν τοις ουρανοίς, δια του αίματος του σταυρού αυτού. Ιδού δύο εδάφια που υποστηρίζουν τις προηγούμενες δηλώσεις:

- 1) *«Το αυτό δε φρόνημα έστω εν υμίν το οποίον ήτο και εν τω Χριστώ Ιησού, όστις εν μορφή Θεού υπάρχων, δεν ενόμισεν αρπαγήν το να ήναι ίσα με τον Θεόν, αλλ' εαυτόν εκένωσε, λαβών δούλου μορφήν, γενόμενος όμοιος με τους ανθρώπους, και ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος εταπεινώσεν εαυτόν, γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού. Δια τούτο και ο Θεός υπερύψωσεν αυτόν, και εχάρισεν εις αυτόν όνομα το υπέρ παν όνομα, δια να κλίνη εις το όνομα του Ιησού παν γόνυ επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων, και πάσα γλώσσα να ομολογήση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος, εις δόξαν Θεού Πατρός.»* (Φιλιππησίους 2[β']:5-11).
- 2) *«και αυτός (ο Ιησούς) είναι προ πάντων, και τα πάντα συντηρούνται δι' αυτού, και αυτός είναι η κεφαλή του σώματος της εκκλησίας, όστις είναι αρχή, πρωτότοκος εκ των νεκρών, δια να γείνη αυτός πρωτεύων εις τα πάντα. Διότι εν αυτό ηνδόκησε, ο Πατήρ να κατοικήση παν το πλήρωμα, και δι' αυτού, να συνδιαλλάξη τα πάντα προς εαυτόν, ειρηνοποιήσας δια του αίματος του σταυρού αυτού, δι' αυτού, είτε τα επί της γης, είτε τα εν τοις ουρανοίς. Και σας, οίτινες ήσθε ποτέ απηλλοτριωμένοι και εχθροί κατά την διάνοιαν με τα έργα τα πονηρά, τώρα όμως διήλλαξε προς εαυτόν, δια του σώματος της σαρκός αυτού, δια του θα-*

*νάτου, δια να σας παραστήση ενώπιον αυτού αγί-
ους και αιώμους και ανέγκλητους,» (Κολοσσαείς
1[α΄]:17-22).*

ΠΩΣ ΕΓΙΝΕ Ο ΛΟΓΟΣ ΣΑΡΚΑ;

Ο προφήτης Ησαΐας είχε προφητεύσει για τον ερχομό του Υιού του Θεού. Στο βιβλίο του, στο κεφάλαιο εννέα, και εδάφιο 6, έγραψε:

*«Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς,
και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού, και το ό-
νομα αυτού θέλει καλεσθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός
ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος, Αρχων ειρήνης.»*

Τι θαυμάσια προφητεία! Η πρώτη πρόταση, *«Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς»*, μιλάει για τον ερχομό του Αιωνίου Υιού του Θεού εν σαρκί --- ότι έπρεπε να γεννηθεί ως «παιδίον». Η δεύτερη πρόταση, *«υιός εδόθη εις ημάς»*, αναφέρεται στην αιώνια αλήθεια ότι ο Θεός έδωσε τον Υιόν Του για μας (Ιωάννης 3[γ΄]:16). Η τρίτη πρόταση, *«η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού»*, αναφέρεται στο γεγονός ότι αυτός ο Υιός κατέχει την βασιλική-εξουσία. Η τέταρτη πρόταση μας δείχνει το **Ποιος είναι Αυτός ο Υιός: Ο ισχυρός Θεός, ο Πατήρ του μέλλοντος αιώνος (ή, ο Αιώνιος Πατέρας)!**

Ο ίδιος προφήτης, ο Ησαΐας, στο κεφάλαιο επτά και εδάφιο 14, έδωσε ακόμα μια προφητεία σχετικά με τον ερχομό του «παιδιού». **Είπε ότι το Παιδί αυτό θα γεννιότανε από μια παρθένα.** Ας διαβάσουμε αυτή την προφητεία:

«Διά τούτο ο Κύριος αυτός θέλει σας δώσει σημεῖον: Ἰδοὺ ἡ παρθένος θέλει συλλάβει και γεννήσει υἱόν, και θέλει καλεσθῆ το ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ.»

Σε παρακαλώ σημείωσε ὅτι το Ματθαῖος 1[α΄]:23 λέει ὅτι το ὄνομα «Ἐμμανουήλ» σημαίνει «**Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός!**»! Ἄρα, το προφητικό ὄνομα «Ἐμμανουήλ» δείχνει το Ποιος ἐπρόκειτο να εἶναι αὐτό το Παιδί.

Ἀπό τα παραπάνω μαθαίνουμε ὅτι ὁ Θεός Λόγος θα γεννιότανε σ' αὐτόν τον κόσμο σαν ἄνθρωπος, **μέσω μιας παρθένας!**

ΓΙΑΤΙ ΜΕΣΩ ΜΙΑΣ ΠΑΡΘΕΝΑΣ;

Διότι εἴν το Παιδί αὐτό θα εἶχε κάποιον ἀνθρώπινο πατέρα, το Παιδί θα ἦταν ἀμαρτωλό! Εἴν αὐτό το Παιδί ἦταν ἕνας ἀπό τους ἀμαρτωλούς ἀπογόνους του Ἀδάμ, θα βρισκόταν κάτω ἀπό την δύναμη της ἀμαρτίας. Αὐτή η κατάσταση θα Του στερούσε το δικαίωμα να γίνει ὁ Σωτήρας του κόσμου. Ἐνας ἀμαρτωλός σωτήρας δεν μπορεί να σώσει κανέναν! Μόνο ὁ Ἅγιος Θεός ἔχει την δύναμη να σώσει τους ἀνθρώπους ἀπό τις ἀμαρτίες τους! Και το θέλημά Του ἦταν να στείλει τον Λόγο Του, τον Υἱόν Του, ὁ Οποῖος εἶναι ἕνας ἀπό την Ἀληθινή Θεότητα ΓΧΒΧ, να γεννηθεῖ μέσα στον κόσμο μας μέσω μιας παρθένας ὡστε να εκπληρώσει αὐτό το θαυμάσιο ἔργο. Η προφητεία που ἔδωσε ὁ Θεός στον κήπο ἦταν ολοκάθαρη: **Το υποσχέμένο «Σπέρμα» δεν θα εἶχε ἀνθρώπινο πατέρα. Θα ἦταν το προφητικό «Σπέρμα της γυναικός»** (Γένεσις 3[γ΄]:15).

ΕΚΠΛΗΡΩΘΗΚΕ ΑΥΤΗ Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ;

Βεβαίως και εκπληρώθηκε! Περίπου δύο χιλιάδες χρόνια πριν, ὅταν ἦλθε ὁ καιρός για να γίνει ὁ Λόγος σάρκα, ὁ

Θεός επέκτεινε την χάρη Του σε μια παρθένα που την έλεγαν Μαρία για να εκπληρώσει αυτό το υπέροχο θαύμα. Μια μέρα, ο Θεός έστειλε τον Γαβριήλ, έναν από τους αγγέλους Του, για να φέρει στην Μαρία τα καλά νέα. Και ο Γαβριήλ της είπε:

«... Μη φοβού, Μαριάμ, διότι εύρες χάριν παρά τω Θεώ. Και ιδού, θέλεις συλλάβει εν γαστρί, και θέλεις γεννήσει υιόν, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού ΙΗΣΟΥΝ. Ούτος θέλει είσθαι μέγας, και Υιός Υψίστου θέλει ονομασθή ... και της βασιλείας αυτού δεν θέλει είσθαι τέλος ... Πνεύμα Άγιον θέλει επέλθει επί σε, και δύναμις Υψίστου θέλει σε επισκιάσει, διά τούτο και το γεννώμενον εκ σου άγιον, θέλει ονομασθή Υιός Θεού.» (Λουκάς 1[α΄]:26-35).

Από τα παραπάνω βλέπουμε ότι:

- 1) Ο Άγιος Θεός θα εκπλήρωνε την προφητεία για την **παρθενική γέννηση του Σωτήρα** δια μέσου της παρθένας Μαρίας.
- 2) Εκείνος που θα εκπλήρωνε το θαύμα της παρθενικής συλλήψεως θα ήταν **Το Άγιο Πνεύμα**.
- 3) Το Άγιο Παιδί θα ονομαζόταν **«Υιός Θεού»** --- ένας τίτλος που αποδεικνύει την Θεότητά Του (Ιωάννης 5[ε΄]:18), και η Μαρία έπρεπε να ονομάσει τον Υιόν της **«ΙΗΣΟΥ»**.
- 4) Η Μαρία γέννησε τον Υιόν αυτής τον πρωτότοκο και τον ονόμασε **ΙΗΣΟΥ**.

Κατ' αυτόν τον τρόπο ο Θεός Λόγος έγινε σάρκα (Ιωάννης 1[α']:1,14). Εκείνος, «*ο ων επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας*» (Ρωμαίους 9[θ']:5), έγινε άνθρωπος για να σώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες τους (Ματθαίος 1[α']:21). Εκείνος που **ΗΤΑΝ** στην αρχή (Ιωάννης 1[α']:1), η ίδια η **ΖΩΗ** (Ιωάννης 14[ιδ']:6), έγινε σάρκα και Τον είδαν και Τον άγγιξαν οι άνθρωποι της εποχής Του. Ο Ιωάννης μας δίνει αυτή την μαρτυρία στην Α' Ιωάννου 1[α']:1-4. Εκεί λέει:

«ΕΚΕΙΝΟ το οποίον ήτο απ' αρχής, το οποίον ηκούσαμεν, το οποίον είδομεν με τους οφθαλμούς ημών, το οποίον εθεωρήσαμεν, και αι χείρες ημών εψηλάφησαν, περί του Λόγου της ζωής, (και η ζωή εφανερώθη, και είδομεν, και μαρτυρούμεν, και απαγγέλλομεν προς εσάς την ζώήν την αιώνιον, ήτις ήτο παρά τω Πατρί, και εφανερώθη εις ημάς) εκείνο το οποίον είδομεν και ηκούσαμεν, απαγγέλλομεν προς εσάς, δια να έχητε και σεις κοινωνίαν μεθ' ημών, και η κοινωνία δε ημών είναι μετά του Πατρός και μετά του Υιού αυτού Ιησού Χριστού. Και ταύτα γράφομεν προς εσάς, δια να ήναι πλήρης η χαρά σας.»

ΓΙΑΤΙ ΕΠΡΕΠΕ Ο «ΛΟΓΟΣ» ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΑΡΚΑ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ «ΙΗΣΟΥΣ»;

Το όνομα «Ιησούς» προέρχεται από το Εβραϊκό όνομα «Γιαχόσουα», το οποίο αποτελείται από δύο λέξεις:

α) Το όνομα «ΓΙΑΧΒΕ», και

β) Την λέξη «γιαόσα» ή «σοόα», που σημαίνει «σωτηρία», «σώζων» ή «σωτήρ».

Έτσι, το όνομα «**Ιησούς**» σημαίνει «**ΓΧΒΧ Ο ΣΩΤΗΡ**»! Γι' αυτόν τον λόγο, το όνομα «**Ιησούς**» αποκαλύπτει το **Ποιος** θα ήταν το Παιδί που θα γεννιότανε από την παρθένα Μαρία:

Θα ήταν ο «**ΓΧΒΧ Ο ΣΩΤΗΡ**» εν σαρκί! Εκείνος που πάντοτε ήταν «ο Θεός Λόγος» ή «ο Θεός ο Υιός», θα γινόταν άνθρωπος και θα γινόταν γνωστός σ' εμάς ως ο «**Ιησούς, ο Υιός του Θεού**».

Και από το εδάφιο Ματθαίος 1[α']:21, μαθαίνουμε ότι πράγματι αυτό το Παιδί έπρεπε να ονομασθεί «**Ιησούς**» (ΓΧΒΧ Ο ΣΩΤΗΡ) επειδή «**Αυτός θα σώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες τους**»!

ΤΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ Ο ΤΙΤΛΟΣ «ΥΙΟΣ ΘΕΟΥ»;

Στο Ιωάννης 5[ε']:17,18, διαβάζουμε:

«Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτούς, Ο Πατήρ μου εργάζεται έως τώρα, και εγώ εργάζομαι. Δια τούτο λοιπόν μάλλον εξήτουν οι Ιουδαίοι να θανατώσωσιν αυτόν, διότι ουχί μόνον παρέβαινε το σάββατον, αλλά και πατέρα εαυτού έλεγε τον Θεόν, ίσον με τον Θεόν κάμνων εαυτόν.»
(Επίσης διάβασε τα εδάφια Ιωάννης 10[ι']:27-39).

Από τα ανωτέρω λόγια μαθαίνουμε ότι ο τίτλος «Υιός του Θεού» είναι ένας σαφής τίτλος **Θεότητας**! Επομένως, το να πιστέψεις ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού ισούται με το να πιστέψεις ότι Αυτός είναι ίσος με τον Θεόν --- ότι είναι Θεός!

Ακόμη και οι εχθροί του Κυρίου Ιησού γνώριζαν ότι ο τίτλος «Υιός Θεού» **απαιτεί Θεότητα**. Αυτός είναι ο λόγος

για τον οποίον θέλανε να Τον σκοτώσουν. **Πράγματι, αυτός ήταν ο κεντρικός λόγος για τον οποίον ο αρχιερέας και το συμβούλιο Τον καταδίκασαν σε θάνατο για βλασφημία** (Ματθαίος 26[κστ']:63-65· Μάρκος 14[ιδ']:61-64· Λουκάς 22[κβ']:70,71). Επομένως, σε παρακαλώ, κράτησε υπ' όψη σου την ακόλουθη **υποθετική** σκέψη:

Εάν ο τίτλος «**ο Υιός του Θεού**» θα εννοούσε κάτι λιγότερο από «**Θεός**», είμαι σίγουρος ότι ο Κύριος Ιησούς θα το ήξερε και θα είχε πει στον αρχιερέα ότι η κατανόησή του επί του τίτλου «**Υιός Θεού**» ήταν λανθασμένη. Μία διευκρίνιση πάνω σ' αυτή την τόσο σοβαρή καταγγελία για βλασφημία θα μπορούσε να είχε σώσει την ζωή Του!

Αλλά, οι εχθροί Του καταλάβαιναν πολύ καλά το γεγονός ότι ο τίτλος «**ο Υιός του Θεού**» αποκαλύπτει **με σαφήνεια** ότι ο Ιησούς είναι **από τη φύσει Του Θεός**, διότι ήταν αρκετά έξυπνοι να γνωρίζουν ότι **η ουσία του κάθε υιού είναι όμοια (όχι παρόμοια) με την ουσία του πατέρα του!**

Στο Ιωάννης 3[γ']:16, ο Κύριος Ιησούς κήρυξε το ευαγγέλιο της σωτηρίας. Εκεί, είπε ότι Αυτός είναι ο «**μονογενής Υιός**» του Θεού. Ας διαβάσουμε τα λόγια Του:

«Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, δια να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον.»

ΤΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ Η ΕΚΦΡΑΣΗ «ΜΟΝΟΓΕΝΗΣ ΥΙΟΣ»;

Ο Θεός έχει δύο ειδών υιούς:

α) Τον Ιησού, ο οποίος είναι ο μονογενής Υιός του Θεού,
και

β) Όλους τους άλλους «υιούς» στον ουρανό και στη γη, οι οποίοι είναι υιοί της Δημιουργικής Δυνάμεως του Θεού.

Στο προηγούμενο εδάφιο, Ιωάννης 3[γ']:16, η λέξη «**μονογενή**» μας αποκαλύπτει με μεγάλη ακρίβεια ότι ο προανθρώπινος Ιησούς ήταν ο **μόνος Υιός της φύσεως, της ουσίας του Θεού, και επομένως, είναι ο μόνος Υιός που είναι από τη φύση Του Θεός.**

Επομένως, το να πιστεύει ένας στον «**μονογενή Υιό του Θεού**» ισούται με το να πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι, αμέσως, από τη φύσει Του Θεός --- ότι η ουσία Του είναι η ουσία του Θεού. Και σύμφωνα με το ευαγγέλιο της σωτηρίας το οποίο κήρυξε ο Σωτήρας μας στο Ιωάννης 3[γ']:16, **είναι απολύτως αναγκαίο και προαπαιτούμενο το να πιστεύει ένας κατ' αυτόν τον τρόπο για να λάβει σωτηρία και αιώνια ζωή.**

Η παραπάνω αλήθεια είναι ακλόνητη! Εκείνοι που πιστεύουν ότι ο Ιησούς, ο **μονογενής Υιός του Θεού**, είναι ένα κτίσμα και όχι από τη φύση Του Θεός, είναι απληροφόρητοι και άσωστοι!

ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΝΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΕΙ ΤΟ ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΣΩΘΕΙ;

Ναι, είναι! Στο Ιωάννης 6[στ']:40, ο Κύριος Ιησούς είπε:

«Και τούτο είναι το θέλημα του πέμψαντός με, πας όστις βλέπει τον Υιόν και πιστεύει εις αυτόν, να έχη ζωήν αιώνιον....»

Το εδάφιο αυτό είναι καθαρό. Το θέλημα του Πατρός για έναν που:

1) Βλέπει τον Υιόν, και

2) Πιστεύει εις Αυτόν,

είναι να έχει αιώνια ζωή.

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ Η ΕΚΦΡΑΣΗ «ΒΛΕΠΕΙ ΤΟΝ ΥΙΟΝ»;

Μήπως το «**βλέπει**», στο παραπάνω εδάφιο, αναφέρεται στη φυσική λειτουργία των οφθαλμών; Η λογική απάντηση είναι «**Όχι!**» Ο Ιησούς δεν έχει παρουσιασθεί σε όλους τους πιστούς. Σ' αυτή τη περίπτωση, το «**βλέπει**» αναφέρεται σε **κατανόηση**. Έτσι, σύμφωνα με το Ιωάννης 6[στ']: 40, ένας πρέπει να:

α) Κατανοήσει (να αναγνωρίσει) ότι ο Ιησούς είναι ο μονογενής Υιός του μόνου αληθινού Θεού και ότι, λόγω αυτού του γεγονότος, **Αυτός είναι από τη φύση Του Θεός**, και,

β) Πιστέψει σ' Αυτόν για να σωθεί.

Από τα παραπάνω βλέπουμε ότι η **κατανόηση του Ποιος είναι ο Ιησούς προηγείται της πίστεως και ότι η πίστη προηγείται της σωτηρίας.**

Αγαπητοί Αναγνώστες, ο λόγος για τον οποίον σας παρουσιάζω αυτό το θέμα είναι διότι υπάρχουν πολλοί οι οποίοι κηρύττουν ότι ένας δεν χρειάζεται να κατανοήσει ούτε και να πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι Θεός για να σωθεί. Οι άνθρωποι εκείνοι είναι ψευδοδιδάσκαλοι. Δεν κηρύττουν το αληθινό Βιβλικό ευαγγέλιο το οποίο εγώ σας κηρύττω σήμερα. Χωρίς να έχουν φόβο Θεού, κηρύττουν το δικό τους ανεύθυνο ευαγγέλιο το οποίο είναι βασισμένο πάνω στα

δικά τους αισθήματα, στις δικές τους ιδέες, σε προσωπικές εμπειρίες τις οποίες έχουν παρεξηγήσει, σε κέρδη, και σε προκατειλημμένες ιδέες. Παρόλο που το δικό τους «ευαγγέλιο» γαργαλάει τα αυτιά εκείνων που τους ακούν και τους κάνει να χαίρονται, **τους στερεί από το να λάβουν σωτηρία**. Η Βίβλος αποκαλεί το ευαγγέλιό τους ένα «άλλο ευαγγέλιο» και στην προς Γαλάτας επιστολή 1[α']:6-9, διαβάζουμε ότι **εκείνοι και το ευαγγέλιό τους είναι ανάθεμα** (κάτω από κατάρα).

ΤΙ ΕΙΝΑΙ «ΕΝΑ ΑΛΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ»;

«Ένα άλλο ευαγγέλιο» είναι εκείνο που:

α) Δεν κηρύττει σωτηρία «κατά χάριν ... δια της πίστεως» μόνο στον Αληθινό Ιησού της Γραφής (Εφεσίους 2 [β']:8· Γαλάτας 2[β']:15,16).

β) Απαιτεί από τους ακόλουθους να κάμουν θρησκευτικές πράξεις και έργα για να λάβουν σωτηρία.

γ) Απαιτεί από τους ακόλουθους να ανήκουν στο δικό τους θρησκευτικό ίδρυμα προκειμένου να κερδίσουν σωτηρία.

δ) Απαιτεί από τους ακόλουθους να κρατούν τουλάχιστον ένα μέρος του Μωσαϊκού Νόμου όπως τη τήρηση του Σαββάτου για να λάβουν σωτηρία.

ε) Απαιτεί την παρουσία μιας ειδικής τάξεως ανθρώπων, όπως ενός ειδικού ιερατείου, το οποίο στέκεται μεταξύ του Θεού και εκείνων που πιστεύουν στον Χριστό. Αυτό το «άλλο ευαγγέλιο», εξασκεί εξουσία πάνω από τους πιστούς. Τους απαγορεύει να έχουν πρόσοδο στο Θεό (εκτός

δια μέσου αυτών φυσικά) και δεν επιτρέπει στους ακολούθους να έχουν μια προσωπική συγγένεια ή σχέση με τον Θεό. **Η παρουσία ενός ειδικού ιερατείου προσβάλλει την αιώνια ιεροσύνη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Αποτελεί ανταρσία εναντίον του θελήματος του Θεού ο οποίος θέλει όλους, όσους πιστεύουν στον Ιησού, να είναι ιερείς** (Εβραίους 7[ζ']:21,22-25· Αποκάλυψις 1[α']:6· 5[ε']:10· 20[κ']:6· Α' Πέτρου 2[β']:5,9,10).

ζ) Είναι ένα ευαγγέλιο το οποίο **συμπεριλαμβάνει** μέσα στην Βιβλική σωτηρία **όλους τους ανθρώπους**, ακόμα και εκείνους που **δεν έχουν κατανοήσει**, ούτε και έχουν πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι Θεός εν σαρκί, ακόμα και εκείνους που ούτε καν έχουν ακούσει γι' Αυτόν, ακόμα και για εκείνους που είναι μέλη μη Χριστιανικών θρησκειών.

η) Είναι ξένο προς τις Γραφές.

Η επιθυμία του Κυρίου του Θεού για τον λαό του είναι **να κατανοούν με το μυαλό τους, με την διάνοιά τους**, Εκείνον τον οποίον αγαπούν. Στο Δευτερονόμιο 6[στ']:5, διαβάζουμε, **«Άκουε Ισραήλ, Κύριος ο Θεός ημών, Κύριος εις εστι. Και αγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της διανοίας σου, και εξ όλης της ψυχής σου, και εξ όλης της δυνάμεώς σου.»** (LXX· επίσης, δεσ Λουκάς 10[ι']:27).

Οι απόστολοι Παύλος και Ιωάννης μας λένε ότι **για να σωθούμε είναι απολύτως αναγκαίο να έχουμε την ορθή κατανόηση του Ποιος είναι ο Χριστός**. Στο Εφεσίους 4 [δ']:17-21, ο απόστολος Παύλος είπε ότι **οι άνθρωποι των εθνών έχουν σκοτάδι στη διάνοιά τους και ότι είναι «απαλλοτριωμένοι»** (έχουνε χωρισθεί, έχουν γίνει ξένοι) **από**

την ζωή του Θεού λόγω της άγνοιας που βρίσκεται μέσα τους, και στο εδάφιο Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:20, ο απόστολος Ιωάννης λέει ότι η **νόηση** είναι αναγκαία για να **«γνωρίζωμεν»** τον Αληθινόν ο οποίος είναι ο Θεός και η Ζωή η αιώνιος. Ας διαβάσουμε τα λόγια τους. Ο Παύλος έγραψε,

«Τούτο λοιπόν λέγω και μαρτύρομαι δια του Κυρίου, να μη περιπατήτε πλέον, καθώς και τα λοιπά έθνη περιπατούσιν, εν τη ματαιότητι του νοός αυτών, εσκοτισμένοι την διάνοιαν, απηλλοτριωμένοι όντες από της ζωής του Θεού, δια την άγνοιαν την ούσαν εν αυτοίς, δια την πώρωσιν της καρδιάς αυτών ... Σεις όμως δεν εμάθετε ούτω τον Χριστόν, επειδή αυτόν ηκούσατε, και εις αυτόν επιδάχθητε, καθώς είναι η αλήθεια εν τω Ιησού.» (Εφεσίους 4[δ΄]:17-21).

Και ο Ιωάννης έγραψε,

«Εξεύρομεν δε ότι ο Υιός του Θεού ήλθε, και έδωκεν εις ημάς νόησιν, δια να γνωρίζωμεν τον αληθινόν, και είμεθα εν τω αληθινώ, εν τω Υιώ αυτού Ιησού Χριστώ. Ούτος είναι ο αληθινός Θεός, και η ζωή η αιώνιος.» (Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:20).

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΤΟ «ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΩΜΕΝ» ΤΟΝ ΑΛΗΘΙΝΟΝ;
 Η σημασία του ρήματος «**γινώσκω**» (γνωρίζω) είναι πολύ πιο βαθιά από το απλώς ξέρω ορισμένα πράγματα για κάποιο άτομο. Γνωρίζω κάποιον σημαίνει ότι ξέρω το άτομο καλά, **ότι έχω μια προσωπική σχέση μαζί του**. Το «γινώσκω» εκφράζει επίσης την στενή σχέση που υπάρχει μεταξύ δύο συζύγων. Αυτό μπορούμε να το υποστηρίξουμε από το εδάφιο Ματθαίος 1[α΄]:25. Εκεί, λέει ότι ο Ιωσήφ «**δεν εγνώριζεν**» την Μαρία, «**εωσού εγέννησε τον υιόν αυτής**

τον πρωτότοκον». Η έκφραση αυτή αποκαλύπτει ότι ο Ιωσήφ δεν είχε τη στενή σχέση με τη Μαρία, τη σχέση που υπάρχει μεταξύ δύο συζύγων, ωστόσο η Μαρία γέννησε τον Ιησού. Έτσι, «**γινώσκω**» ή **γνωρίζω κάποιον, σημαίνει ότι έχω μια προσωπική σχέση μαζί του**.

Όταν ο Ιωάννης έγραψε ότι ο Υιός του Θεού «**έδωκεν εις ημάς νόησιν, δια να γνωρίζωμεν τον αληθινόν**», στη πραγματικότητα εννοούσε ότι μας έδωσε κατανόηση για το Ποιος είναι ο Αληθινός ώστε να μπορέσουμε να έχουμε μια **προσωπική σχέση μ' Αυτόν!**

Κάτι παρόμοιο συναντούμε και στα λόγια που είπε ο Ιησούς στο Ιωάννης 17[ιζ']:3. Εκεί είπε, «**Αύτη δε είναι η αιώνιος ζωή, το να γνωρίζωσι σε τον μόνον αληθινόν Θεόν, και τον οποίον απέστειλας Ιησούν Χριστόν**». Με άλλα λόγια, εννοούσε ότι η αιώνιος ζωή επιτυγχάνεται, όταν ένας έχει **μια προσωπική σχέση**, μια συγγένεια, με τον Αληθινό Θεό και με τον Ιησού Χριστό!

Επομένως, αφού η αιώνιος ζωή είναι το να «**γνωρίζουσι**» τον Αληθινό, πως είναι δυνατόν να μπορέσει **η άγνοια** να βοηθήσει κάποιον να αναπτύξει αυτή την ανεκτίμητη προσωπική σχέση;

Περαιτέρω, εάν δεν είναι αναγκαίο για έναν να γνωρίζει το ποιος είναι ο Ιησούς Χριστός προκειμένου να σωθεί, γιατί **η άγνοια** των εθνικών τους χώρισε από την ζωή του Θεού; (Εφεσίους 4[δ']:17-21) Γι' αυτό το λόγο, σας προμηθεύω με την γνώση η οποία είναι αναγκαία για να καταλάβετε ότι ο πραγματικός Ιησούς της Αγίας Γραφής είναι ο Θεός ο οποίος έγινε σάρκα για να «**σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτών**» (Ιωάννης 1[α']:1,14· Ματθαίος 1[α']:

21), και ο οποίος εκτέλεσε αυτό το έργο δια του θανάτου Του και της αναστάσεώς Του (Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:1-4).

Η έκφραση «τον λαόν αυτού» αποκαλύπτει σχέση, συγγένεια! Θα ήθελες να πιστέψεις στον Αληθινό Ιησού της Γραφής για να γίνεις ένας/μία από το λαό Του, να αρχίσεις να έχεις την δική σου προσωπική σχέση/συγγένεια μ' Αυτόν και να λάβεις συγχώρεση των αμαρτιών σου αυτή τη στιγμή; Εάν η απάντησή σου είναι «Ναι!», τότε, πρέπει να είσαι καλά ενημερωμένος/μένη, για το Ποιος είναι ο Αληθινός Σωτήρας, επειδή σήμερα υπάρχουν πολλοί που παρουσιάζουν έναν «άλλον Ιησού» (Β΄ Κορινθίους 11[ια΄]:4) ο οποίος δεν έχει τη δύναμη να σώσει κανέναν!

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΙΗΣΟΥΣ»;
«Ένας άλλος Ιησούς» είναι ένας «Ιησούς» ο οποίος:

- α) Δεν είναι ο Διώνιος Υιός του Θεού.
- β) Δεν είναι ο Θεός ο Υιός.
- γ) Δεν γνωρίζει το μέλλον.
- δ) Είναι ένας από τους πολλούς θεούς.
- ε) Ήταν μόνο ένας προφήτης.
- ς) Ήταν μόνο ένας μεγάλος ηθικός διδάσκαλος.
- η) Είναι «κάποιος θεός», (a god) όπως τον παρουσιάζει στο Ιωάννης 1[α΄]:1 η «βίβλος» των Μαρτύρων του Ιεχωβά στην Αγγλική γλώσσα,

θ) Είναι ένας από τους υιούς του Ελοχείμ. (Σύμφωνα με μια ψευδή διδασκαλία, ο Ελοχείμ ήταν κάποτε ένας άνθρωπος ο οποίος γεννήθηκε σε κάποιον άλλον πλανήτη, και ο οποίος κατάφερε να γίνει ο Θεός και ο Δημιουργός του δικού μας μέρους του διαστήματος),

ι) Είναι ο αρχάγγελος Μιχαήλ ο οποίος είναι το πρώτο κτίσμα που δημιούργησε ο Θεός.

κ) Είναι μεν Θεός, αλλά, είναι επίσης γνωστός ως ο αρχάγγελος Μιχαήλ, ο οποίος όμως, δεν είναι παντογνώστης διότι χρειάζεται να λαμβάνει αναφορές από τους αγγέλους του για να γνωρίζει τι γίνεται εδώ κάτω στη γη.

λ) Είναι ο αδελφός του Σατανά.

Ικετεύω εκείνους που έχουν πλανηθεί και έχουν έλθει στο σημείο να πιστεύουν σε έναν από τους παραπάνω ψευδείς θεούς που τους έχουν δώσει το όνομα «Ιησούς» να διώξουν τον φόβο και να βάλουν κάθε προσπάθεια να εξετάσουν την πίστη τους κάτω από το φως της Βίβλου διότι ο ψευδής χριστός που ακολουθούν δεν έχει τη δύναμη να τους σώσει.

Η σωτηρία δίνεται από τον Θεό σαν ένα **δώρο**, σε όλους εκείνους που πιστεύουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής! Αν δεν είσαι βέβαιος τι σημαίνει το «να πιστέψεις σ' Αυτόν», σε παρακαλώ συνέχισε την ανάγνωση.

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ Η ΕΚΦΡΑΣΗ «ΝΑ ΠΙΣΤΕΨΕΙΣ Σ' ΑΥΤΟΝ»;
Το «πιστεύω» έχει την σημασία του «εμπιστεύομαι» ή «έχω πεποίθηση σε κάποιον». Επομένως, όταν ο κήρυκας είπε, «*Πίστευσον εις τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και θέλεις σωθή*» (Πράξεις 16[ιστ':31), στη πραγματικότητα

είπε, «**Θέσε την εμπιστοσύνη σου στον Κύριο Ιησού και θα σωθείς.**»

Η παραπάνω κατανόηση του «πιστεύω» (εμπιστεύομαι), εγείρει τις επόμενες ερωτήσεις:

- 1) **Πως θα μπορέσουν οι άνθρωποι να εμπιστευθούν τις ζωές των στα χέρια του Ιησού εάν δεν έχουν «ιδεί» (εάν δεν έχουν κατανοήσει) το ποιος είναι;**
- 2) **Πως θα μπορέσουν να πιστέψουν (να θέσουν την εμπιστοσύνη τους) σ' Εκείνον περί του οποίου δεν άκουσαν;**

Η παραπάνω ερώτηση (#2) είναι η βασική ερώτηση που έκανε ο απόστολος Παύλος στο εδάφιο Ρωμαίους 10[ι']:14. Αλλά, πριν εξετάσουμε την ερώτησή του, είναι εξαιρετικά αναγκαίο για μας να κατανοήσουμε **το κεντρικό σημείο, τον πυρήνα του ευαγγελίου** που κήρυξε ο απόστολος Παύλος στην προς Ρωμαίους επιστολή, κεφάλαιο 10[ι']. Εκεί, κηρύττοντας τα περί σωτηρίας, ο Παύλος **παρουσιάζει τον κανόνα του Θεού, δηλαδή, τι απαιτεί ο Θεός από κάποιον προκειμένου να τον/την σώσει.**

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΝΟΝΑΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΘΕΣΕΙ Ο ΘΕΟΣ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΣΩΣΕΙ ΚΑΠΟΙΟΝ;

Πολύ προ του ερχομού του Κυρίου Ιησού, **το Πνεύμα του Θεού κίνησε τον προφήτη Ιωήλ να αποκαλύψει την απαίτηση που έχει ο Θεός από κάποιον προκειμένου να σωθεί.** Στο βιβλίο του, στο κεφάλαιο 2[β'] και εδάφιο 32, ο Ιωήλ έγραψε:

«Και πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου (ΓΧΒΧ), θέλει σωθή.»

Την ημέρα της Πεντηκοστής, το Πνεύμα του Θεού κίνησε τον απόστολο Πέτρο να ξαναθυμίσει στο Ιουδαϊκό ακροατήριό του **την απαίτηση που έχει ο Θεός από κάποιον προκειμένου να τον σώσει**. Στις Πράξεις 2[β']:21, ακούμε τον Πέτρο να επαναλαμβάνει τα λόγια του Ιωήλ. Είπε ότι:

«Και πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου (ΓΧΒΧ), θέλει σωθή.»

Αργότερα, στο Ρωμαίους 10[ι']:13, το Πνεύμα του Θεού κίνησε τον απόστολο Παύλο να γράψει:

«Και πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου (ΓΧΒΧ), θέλει σωθή.»

Από τα παραπάνω βλέπουμε ότι υπάρχουν τρεις μάρτυρες που μας δίνουν την ίδια μαρτυρία (Δευτερονόμιο 19[ιθ']:15).

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ «ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕ»;

«Επικαλούμαι» σημαίνει, «προσεύχομαι».

Εύκολα μπορούμε να αποδείξουμε τη σημασία του «επικαλούμαι» από το εδάφιο Πράξεις 7[ζ']:59, όπου ο Στέφανος **επικαλέστηκε** τον Ιησού και είπε, **«... Κύριε Ιησού, δέξαι το πνεύμα μου.»** Είναι ξεκάθαρο ότι όταν ο Στέφανος **επικαλέστηκε** τον Ιησού, πράγματι **προσευχήθηκε σ' Αυτόν!**

ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ «ΚΥΡΙΟΥ» ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΝΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΠΙΚΑΛΕΣΤΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΘΕΙ; ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ «ΓΙΑΧΒΕ» Ή ΤΟ ΟΝΟΜΑ «ΙΗΣΟΥΣ»;

Ο απόστολος Πέτρος μας έχει αποκαλύψει ότι το όνομα είναι «Ιησούς». Στις Πράξεις 4[δ']:10-12, ακούμε τον Πέτρο να λέει:

«ας ήναι γνωστόν εις πάντας υμάς και εις πάντα τον λαόν του Ισραήλ, ότι δια του ονόματος του Ιησού Χριστού του Ναζωραίου, τον οποίον σεις εσταυρώσατε, τον οποίον ο Θεός ανέστησεν εκ νεκρών ... δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου η σωτηρία, διότι ούτε όνομα άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, διά του οποίου πρέπει να σωθώμεν.»

Πως, όμως, θα μπορέσουν οι άνθρωποι να προσευχηθούνε στον Ιησού για να σωθούν εάν δεν έχουν «ιδεί», δηλαδή, εάν δεν έχουν καταλάβει το γεγονός ότι Αυτός είναι:

α) Ο Παντοδύναμος Θεός Λόγος που δημιούργησε τα πάντα **για τον Εαυτόν Του** (Ιωάννης 1[α']:1-3θ Κολοσσαείς 1[α']:16);

β) Εκείνος που εκκένωσε τον Εαυτόν Του από τη Θεϊκή του δόξα (Φιλιππισίους 2[β']:7,8) **ώστε να γίνει ο μέγας Λυτρωτής** των εδαφίων Ησαΐας 59[νθ']:15-20· 60[ξ']:16;

γ) Ο Άγιος των αγίων (Δανιήλ 9[θ']:24,26), ο «**ΓΙΑΧΒΕ Ο ΣΩΤΗΡ**», ο οποίος έγινε σάρκα δια μέσου της παρθένας Μαρίας (Ιωάννης 1[α']:1,14· Ματθαίος 1[α']:18) για να σώσει **το λαό Του** από τις αμαρτίες τους (Ματθαίος 1[α']:21), και ο Οποίος εκτέλεσε αυτό το έργο διά του θανάτου

Του, της ταφής και της αναστάσεώς Του από τους νεκρούς;
(Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:1-4)

δ) Ο «Κύριος» (ΓΧΒΧ) του εδαφίου Ρωμαίους 10[ι΄]:13 του Οποίου το όνομα ένας πρέπει να επικαλεστεί προκειμένου να σωθεί;

Η τελευταία από τις παραπάνω ερωτήσεις αντηχεί την ερώτηση του αποστόλου Παύλου στο εδάφιο Ρωμαίους 10[ι΄]:14. Επομένως, ήλθε η ώρα για να εξετάσουμε τα γραφόμενα του Παύλου περί σωτηρίας, από το κεφάλαιο 10[ι΄] της προς Ρωμαίους επιστολής.

ΕΞΕΤΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΕΔΑΦΙΑ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 10[ι΄]:1-15

Στο εδάφιο 1, ο απόστολος Παύλος λέει ότι η επιθυμία της καρδιάς του και η προσευχή του προς τον Θεό **για τους Ισραηλίτες είναι όπως σωθούν**. Ο Παύλος έγραψε:

«ΑΔΕΛΦΟΙ, η επιθυμία της καρδιάς μου, και η δέησις η προς τον Θεόν υπέρ του Ισραήλ, είναι δια την σωτηρίαν αυτών.»

Βασισμένοι στα ανωτέρω λόγια, ας αναλογιστούμε: Πιστεύανε οι Ισραηλίτες στον Αληθινό Θεό; **Βεβαίως!** Προσεύχονταν σ' Αυτόν, δηλαδή, επικαλούντο το όνομά Του; **Βεβαίως!** Αλλά όμως, στο παραπάνω εδάφιο, ο απόστολος είπε ότι αυτοί **δεν ήταν σωσμένοι!** Η προσευχή του προς τον Θεό γι' αυτούς ήταν **όπως σωθούν**.

Στο εδάφιο 2, ο Παύλος μαρτυρεί περί αυτών και λέει ότι έχουν ζήλο Θεού, αλλά ότι ο ζήλος τους δεν βασίζεται πάνω σε επίγνωση.

Ας αναλογιστούμε ξανά: Γνωρίζανε οι Ισραηλίτες τον Θεό τους ΓΧΒΧ (Γιαχβέ); **Βεβαίως!** Γνωρίζανε τον νόμο του Θεού τους; **Φυσικά και Τον γνωρίζανε!** Καλύτερα από τον καθένα! Και μάλιστα προσπαθούσαν να τον τηρήσουν πιστά, πιστεύοντας ότι εκτελώντας τον θα ανακηρύττονταν δίκαιοι και ότι θα κέρδιζαν αιώνια ζωή (Ματθαίος 19[10']: 16-19). Τότε, **ποιας επίγνωσης στερούντο;**

Στο εδάφιο 3, ο Παύλος λέει ότι **εκείνοι δεν γνωρίζανε την δικαιοσύνη του Θεού**, ότι ζητούσανε να συστήσουν την δικιά τους δικαιοσύνη, και επομένως, **δεν υποτάχθηκαν στην δικαιοσύνη του Θεού.**

Ποιος είναι η δικαιοσύνη του Θεού στον Οποίον ένας πρέπει να υποτάξει τον εαυτόν του;

Στο εδάφιο 4, ο Παύλος κηρύττει ότι ο Χριστός είναι το τέλος του νόμου και ότι **Αυτός (ο Ιησούς) είναι η δικαιοσύνη όλων εκείνων που πιστεύουν.** (Όλων εκείνων που πιστεύουν στον ΓΧΒΧ (Γιαχβέ) ή όλων εκείνων που πιστεύουν στον **Ιησού;**)

Στα εδάφια 5-8, ο Παύλος εξηγεί τι έγραψε ο Μωϋσής για την δικαιοσύνη η οποία προέρχεται από τον νόμο, και την συγκρίνει με την δικαιοσύνη που προέρχεται **από την πίστη** (στον Χριστό). Στο τέλος του εδαφίου 8, έγραψε:

«τουτέστιν (αυτός είναι) ο λόγος της πίστεως τον οποίον κηρύττομεν:»

Στο εδάφιο 9, μας ενημερώνει ως προς το **τι κήρυτταν** (οι απόστολοι του Κυρίου Ιησού). Λέει:

«ὅτι εἰάν ὁμολογήσης (εἰάν παραδεχθεῖς) διὰ τοῦ στόματός σου τὸν Κύριον Ἰησοῦν (:αιτιατική πτώση – δηλαδή ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Κύριος), καὶ πιστεύσης ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, θέλεις σωθῆ».

Στο παραπάνω εἰσαγωγικό, ἡ αιτιατική πτώση στὴν ὁποία βρίσκεται ἡ πρώτη ἀπὸ τὶς δύο ἀπαιτήσεις προκειμένου νὰ λάβει ἕνας σωτηρία, δηλαδή τὸ «εἰάν ὁμολογήσης (εἰάν παραδεχθεῖς) διὰ τοῦ στόματός σου τὸν Κύριον Ἰησοῦν», ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸ άτομο νὰ παραδεχθεῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ «ΚΥΡΙΟΣ» (ἡ ἀντικατάσταση τοῦ «ΓΧΒΧ»), τὸ ὄνομα τοῦ Ὁποίου ἕνας πρέπει νὰ επικαλεσθεῖ προκειμένου νὰ σωθεῖ (εἰσαγωγικό 13).

Ἡ αιτιατική πτώση «τὸν Κύριον Ἰησοῦν», θέτει τὴ λέξη «Κύριον» στὸ ἀνώτατο ἐπίπεδο τῆς σημασίας τῆς. Ἡ πρόταση ποὺ ἐξετάζουμε ἐδῶ, δὲν παρουσιάζει τὸν Ἰησοῦ ἀπλῶς ὡς «κάποιον κύριο» ἢ ὡς «κάποιον ἀρχοντα». Καθὼς ὑπάρχουν πολλοὶ κύριοι καὶ πολλοὶ ἀρχοντες, δὲν θὰ ἦταν δύσκολο γιὰ ἕναν Ἰσραηλίτη νὰ πει μὲ τὸ στόμα τοῦ ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι «κάποιος κύριος» ἐπειδὴ ἔχει ἀκολουθούς ἢ ὑπηρέτες. Ἀκόμα καὶ οἱ σημερινοὶ ψευδοπροφῆτες καὶ ψευδοδιδάσκαλοι δὲν ἔχουν πρόβλημα νὰ ἀποκαλέσουν τὸν Ἰησοῦ «κύριο» μὲ τὴν ἰδέα ὅτι τὸ «κύριος» σημαίνει ἀπλῶς «ἀρχοντας» ἢ «αφεντικό». Τότε λοιπὸν, ποία ἦταν ἡ κατανόηση ποὺ εἶχαν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρώτοι Χριστιανοὶ καὶ μὲ ποία ἐννοία χρησιμοποιοῦσαν τὴν λέξη «Κύριος» ὅσο ἀφορᾷ τὸν Ἰησοῦ; Ἀς ἐξετάσουμε τὴν μαρτυρία τοῦ Εἰρηναίου.

Ὁ Εἰρηναῖος ἐζήσῃ ἀπὸ τὸ 130-200 μ.Χ. Ἦταν μαθητὴς τοῦ Πολύκαρπου, ὁ ὁποῖος ἦταν μαθητὴς τοῦ ἀποστόλου Ἰωάννη καὶ ὁ ὁποῖος ἐζήσῃ ἀπὸ τὸ 65-155/6 μ.Χ. Ὁ Εἰρηναῖος

έγινε επίσκοπος της Λυών. Τα γραφόμενά του ήσαν εναντίον των αιρέσεων. Όσον αφορά το όνομα «Κύριος», έγραψε τα ακόλουθα:

«Το όνομα Θεός ή Κύριος δίδεται μόνο σ' Αυτόν ο οποίος είναι Θεός και Κύριος πάντων, ο οποίος είπε στον Μωϋσή «Εγώ είμαι ο Ων και ούτω θέλεις ειπεί προς τους υιούς Ισραήλ, ο Ων με απέστειλε προς εσάς». Το όνομα Θεός ή Κύριος δίδεται επίσης στον Υιόν Του, Ιησού Χριστό τον Κύριό μας ... Και ο Υιός είπε στον Μωϋσή «και κατέβην δια να ελευθερώσω αυτόν τον λαόν». Διότι ο Υιός είναι Αυτός που κατέβηκε και ανέβηκε για τη σωτηρία των ανθρώπων. Έτσι, μέσω του Υιού, ο οποίος είναι εν τω Πατρί, και ο οποίος έχει μέσα Του τον Πατέρα, ο Ων αποκαλύφθηκε.» (Against Heresies, III, vi:2 --- Μετάφραση του συγγραφέα).

Από την παραπάνω διδαχή του Ειρηναίου κατανοούμε ότι το όνομα «Κύριος», όταν αναφέρεται σ' Εκείνον που είναι Θεός και Κύριος πάντων, είναι ένας σαφής τίτλος Θεότητας και παίρνει τη θέση του «ΓΧΒΧ»! Οι απόστολοι τον χρησιμοποίησαν ελευθέρως για να ονομάσουν τον μονογενή Υιό του Θεού διότι είχαν πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι «ο Κύριος πάντων» (Πράξεις 10[ι']:36).

Όταν οι Εβραίοι το θεώρησαν αναγκαίο να μεταφράσουν την Παλαιά Διαθήκη από την αρχαία Εβραϊκή γλώσσα στην Ελληνική (για όφελος των Ισραηλιτών που μιλούσαν Ελληνικά), αποφάσισαν (για βάσιμους και σοβαρούς λόγους), να αντικαταστήσουν το Εβραϊκό όνομα του Θεού, το Τετραγράμματο «ΓΧΒΧ», με την Ελληνική λέξη «Κύριος». Έτσι, σ' αυτή τη μετάφραση που είναι γνωστή ως «Των Εβδομήκοντα», ο Θεός των Εβραίων έγινε γνωστός ως

«**Κύριος**». Όταν οι Εβραίοι του πρώτου αιώνα μιλούσαν για τον «Κύριο», αναφερόντουσαν στον Θεό τους ΓΧΒΧ (Γιαχβέ). Επομένως, το όνομα «**Κύριος**» έφθασε να γίνει συνώνυμο με το όνομα «ΓΧΒΧ».

Οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης συνέχισαν να χρησιμοποιούν το όνομα «**Κύριος**» στα συγγράμματά τους και, καθώς είπα προηγουμένως, το χρησιμοποίησαν ελευθέρως για να ονομάσουν τον μονογενή Υιό του Θεού. Τον ονόμασαν «**Κύριον Ιησού**» (Πράξεις 8[η΄]:16), «**Κύριον Χριστόν**» (Κολοσσαείς 3[γ΄]:24, και «**Κύριον Ιησούν Χριστόν**» (Πράξεις 11[ια΄]:17).

Ένα σπουδαίο σημείο που θα πρέπει να θυμόμαστε είναι το γεγονός ότι οι Παγανιστές χρησιμοποιούσαν τη λέξη «Κύριος» μπροστά από τα ονόματα των θεών τους και μπροστά από τα ονόματα των αυτοκρατόρων τους οποίους λάτρευαν ως θεούς, (π.χ., Κύριος Σέραπης, Κύριος Νέρων, κλπ.). Γι' αυτό το λόγο, **οι πρώτοι Χριστιανοί προτιμούσαν να πεθάνουν μάλλον παρά να πουν, «Κύριος Καίσαρ»!**

(Οι ανωτέρω δύο παράγραφοι αντιλαλούν τα γραφόμενα του αξιέπαινου βιβλίου «Ο ΙΗΣΟΥΣ ΓΙΑΧΒΕ» --- ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ).

Από τις παραπάνω πληροφορίες, φτάνουμε στο συμπέρασμα ότι όταν ο Παύλος είπε ότι ένας πρέπει να ομολογήσει ή να αναγνωρίσει το γεγονός ότι **ο Ιησούς είναι ο Κύριος** για να σωθεί, εννοούσε ότι ένας πρέπει να αναγνωρίσει ή να ομολογήσει ότι **ο Ιησούς είναι Θεός (ΓΧΒΧ) για να σωθεί.**

Επίσης στο εδάφιο 9, παρατηρούμε ότι τα τρία ρήματα, δηλαδή, 1) *ομολογήσης*, 2) *πιστεύσης*, και 3) *σωθή(ς)*, βρίσκονται στον μέλλοντα χρόνο και ότι τα πρώτα δύο αναφέρονται **σε όρους** ενώ το τρίτο **στην υπόσχεση σωτηρίας**:

1. «*εάν ομολογήσης*»,
2. «*(εάν) πιστεύσης*»,
3. «*θέλεις σωθή*».

Από τα παραπάνω, είναι φανερό ότι «ο λόγος της πίστεως» του Παύλου δεν κηρύττονταν σε ήδη σωσμένα άτομα αλλά σ' εκείνους τους Ισραηλίτες οι οποίοι λάτρευαν τον ΓΧΒΧ, οι οποίοι είχαν ζήλο Θεού, αλλά, οι οποίοι δεν είχαν αναγνωρίσει τον Ιησού ως τον ΓΧΒΧ τον Υιόν εν σαρκί και δεν είχαν πιστέψει ότι ο Θεός ΓΧΒΧ ο Πατήρ είχε αναστήσει Αυτόν από τους νεκρούς, και οι οποίοι, **λόγω αυτής της απιστίας, δεν είχαν σωθεί!**

Οι Ισραηλίτες πρέπει να αναγνωρίσουν ότι ο Ιησούς ΕΙΝΑΙ ο ΓΧΒΧ Ο ΣΩΤΗΡ, ο Λυτρωτής τους Κύριος των εδαφίων Ησαΐας 59[νθ']:20 και 60[ξ']:16β. Πρέπει να αναγνωρίσουν ότι ο Ιησούς είναι ο προφητικός «Βραχίον του ΓΧΒΧ» του Ησαΐας κεφάλαιο 53[νγ'] ο οποίος έγινε σάρκα για να σώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες τους. Επίσης, πρέπει να αναγνωρίσουν ότι **μετά**, αφού ο Σωτήρας Θεός τους πέθανε ως άνθρωπος επάνω στον σταυρό σύμφωνα με τις Γραφές τους (Ησαΐας 53[νγ']:5,8), και αφού τάφηκε στον τάφο ενός πλουσίου ανθρώπου σύμφωνα με τις Γραφές τους (Ησαΐας 53[νγ']:9), και **μετά**, αφού αναστήθηκε από τους νεκρούς σύμφωνα με τις Γραφές τους (Ησαΐ-

ας 53[γγ']:10,11), η σωτηρία τους εξαρτάται από το εάν θα αναγνωρίσουν ή ομολογήσουν με πίστη το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι όντως ΓΧΒΧ ο Υιός ο οποίος εκπλήρωσε κάθε προφητεία που αφορούσε το Πρόσωπο και το έργο του Μεσσία τους, ώστε να επικαλεστούν το όνομά Του για να σωθούν.

Εάν είσαι Ισραηλίτης και δεν έχεις δεχθεί ακόμα τον Ιησού ως τον Σωτήρα Θεό σου, θα ήθελες να πιστέψεις σ' Αυτόν τώρα; Ο Ιησούς, ο προφητικός «**δίκαιος δούλος**» του Θεού θα δικαιώσει πολλούς μέσω της πλήρης κατανόησής των περί του Προσώπου Του (Ησαΐας 53 [γγ']:11). Υπάρχουν κι' άλλες πληροφορίες για το **Ποιος** πραγματικά είναι ο Ιησούς. Σε παρακαλώ συνέχισε την ανάγνωση.

Η κατανόηση του ότι η λέξη «**Κύριος**» στο **εδάφιο 9** σημαίνει «**ΓΧΒΧ**», αποδεικνύεται περαιτέρω από το γεγονός ότι όλα τα επόμενα εδάφια που συνδέουν το εδάφιο 9 με το εδάφιο 13, αρχίζουν με τη λέξη «γάρ» (διότι). Γιατί είναι η σύνδεση μεταξύ των εδαφίων 9 και 13 αναγκαία; Διότι στο εδάφιο 13, ο απόστολος Παύλος παρουσιάζει **τον κανόνα** που έχει θέσει ο Θεός για σωτηρία όπως τον αποκάλυψε ο προφήτης Ιωήλ. Στο αρχαίο Εβραϊκό κείμενο, ο προφήτης Ιωήλ τον παρουσίασε ως εξής:

«Και πας όστις επικαλεσθή το όνομα του ΓΧΒΧ, θέλει σωθή»,

ενώ ο Παύλος, εφαρμόζοντας τα παραπάνω λόγια του Ιωήλ στον Ιησού, τα αντιγράφει από την Ελληνική μετάφραση, από την των Εβδομήκοντα, και τα παρουσιάζει ως:

«Και πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου, θέλει σωθή.»

Επομένως, το κήρυγμα του Παύλου αντηχεί δυνατά και καθαρά:

Ένα άτομο πρέπει να γνωρίσει και να πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι ο ΓΧΒΧ το Όνομα του οποίου αυτός/αυτή πρέπει να «επικαλεστεί» (στον Οποίον πρέπει να προσευχηθεί) προκειμένου να σωθεί!

Τώρα ας δούμε ακόμα μερικά σημεία από τα εδάφια 10-12:

Στο εδάφιο 10, ακούμε τον Παύλο να λέει ότι όταν ένας πιστεύει με την καρδιά του, το αποτέλεσμα είναι ότι λαμβάνει (από τον Θεό) δικαιοσύνη, και όταν ομολογεί με το στόμα του, το αποτέλεσμα είναι ότι **λαμβάνει σωτηρία**. Έτσι, ωσότου ένας πιστέψει με την καρδιά του/της ότι ο Ιησούς είναι ο ΓΧΒΧ (ο «Κύριος» των εδαφίων 9 και 13), και ομολογήσει αυτή την πίστη με το στόμα του/της, το άτομο αυτό δεν είναι σωσμένο!

Στο εδάφιο 11, ο Παύλος φέρνει στη προσοχή εκείνων των Ισραηλιτών οι οποίοι ζητούσαν να συστήσουν την δική τους δικαιοσύνη με το να τηρούν τον Νόμο του Μωϋσέως, ότι η Γραφή λέει, **«Πας ο πιστεύων επ' αυτόν, δεν θέλει καταισχνυνθή.»** (Ησαΐας 28[κη']:16· 49[μθ']:23).

Στο εδάφιο 12, ο Παύλος λέει σ' εκείνους τους Ισραηλίτες ότι δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ Ιουδαίου και Έλληνα **διότι ο αυτός Κύριος είναι πάντων**, και είναι πλούσιος προς όλους εκείνους που θα τον επικαλεστούν (σε όλους εκείνους που θα προσευχηθούν σ' Αυτόν).

Επομένως, ακούμε τον Παύλο να λέει ότι ο Κύριος των Ιουδαίων, ο ΓΧΒΧ, και ο Κύριος τον οποίον οι Έλληνες είχαν πιστέψει μέσω του κηρύγματός του, ο Ιησούς, είναι ένας και ο αυτός Κύριος ο οποίος είναι **πάνω από όλους** και ο οποίος είναι πλούσιος σε όλους που προσεύχονται σ' Αυτόν!

Αυτά τα λόγια του Παύλου συμφωνούν με τα λόγια του στο εδάφιο Ρωμαίους 9[θ']:5, όπου λέει ότι **ο Ιησούς είναι «επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας»**. Αλλά, στα εδάφια 14 και 15, ο Παύλος ρωτάει με απορία:

«Πως λοιπόν θέλουσιν (οι Ισραηλίτες και οι Έλληνες --- εδάφια 12,13), επικαλεσθή [προσευχηθεί (εις)] εκείνον εις τον οποίον δεν επίστευσαν; και πως θέλουσι πιστεύσει εις εκείνον (στον Ιησού) περί του οποίου δεν ήκουσαν; Και πως θέλουσιν ακούσει (για το ποιος είναι ο Ιησούς) χωρίς να υπάρχει ο κηρύττων; Και πως θέλουσι κηρύξει, εάν δεν αποσταλώσι; Καθώς είναι γεγραμμένον, 'Πόσον ωραίοι οι πόδες των ευαγγελιζομένων ειρήνην, των ευαγγελιζομένων τα αγαθά (το ευαγγέλιο)!'»

Βασισμένοι στα παραπάνω, ας λάβουμε υπόψη τις ερωτήσεις που ακολουθούν ξανά:

- 1) Είχαν ακούσει οι Ισραηλίτες περί του ΓΧΒΧ; **Φυσικά και είχαν ακούσει περί Αυτού!**
- 2) Πίστευαν οι Ισραηλίτες στον ΓΧΒΧ ως Θεό τους; **Φυσικά και πίστευαν σ' Αυτόν!**

- 3) Επικαλούντο οι Ισραηλίτες το όνομα του ΓΧΒΧ; Προσευχόντουσαν σ' Αυτόν; **Φυσικά και προσευχόντουσαν σ' Αυτόν!**
- 4) Στις ημέρες του Παύλου, θα το εύρισκε ο Θεός αναγκαίο να στείλει κήρυκες στους Ισραηλίτες για να τους κηρύξουν το ποιος είναι ο ΓΧΒΧ; **Όχι βέβαια!**

Τότε, χωρίς καμία αμφιβολία, στα εδάφια 14, το Υποκείμενο του Παύλου, η λέξη «*εκείνον*», δεν είναι ο ΓΧΒΧ ο Πατήρ, αλλά **ο ΓΧΒΧ ο Υιός**, ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ο «ΚΥΡΙΟΣ» (ο ΓΧΒΧ) των εδαφίων 9 και 13!

Από την παραπάνω μελέτη, αντιλαμβανόμαστε ότι ο λόγος της πίστεως τον οποίον κήρυξε ο Παύλος στα εδάφια 9-15, ήταν ότι **ο Θεός έστειλε κήρυκες** στους άπιστους (στον Ιησού) Ισραηλίτες και στους Εθνικούς, ώστε:

- α) να ακούσουν για τον Ιησού, και να αναγνωρίσουν το ποιος είναι,
- β) να ομολογήσουν με πίστη ότι ο Ιησούς είναι ο Κύριος (ΓΧΒΧ),
- γ) να πιστέψουν στις καρδιές τους ότι ο Θεός (ο Πατέρας) ανέστησε Αυτόν από τους νεκρούς, και
- δ) να επικαλεστούν το όνομά Του (δηλαδή, να προσευχηθούν στον Ιησού) **ώστε να λάβουν σωτηρία.**

ΥΠΑΚΟΥΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΣΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΠΟΥ ΚΗΡΥΞΑΝ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΚΗΡΥΚΕΣ;

Ας δούμε τι λέει ο Παύλος στα εδάφια Ρωμαίους 10[ι']:16-21:

«Αλλά δεν υπήκουσαν πάντες εις το ευαγγέλιον, διότι ο Ησαΐας λέγει, Κύριε, τις επίστευσεν εις το κήρυγμα ημών; Άρα η πίστις είναι εξ ακοής, η δε ακοή δια του λόγου του Θεού. Λέγω όμως, Μη δεν ήκουσαν; Μάλιστα, “εις πάσαν την γην εξήλθεν ο φθόγγος αυτών, και εις τα πέρατα της οικουμένης οι λόγοι αυτών”. Αλλά λέγω, Μη δεν εγνώρισεν ο Ισραήλ; Πρώτος ο Μωϋσής λέγει, ‘Εγώ θέλω σας παροξύνει εις ζηλοτυπίαν με τους μη έθνος, θέλω σας παροργίσει με έθνος ασύνετον.’ Ο δε Ησαΐας αποτολμά και λέγει, ‘Ευρέθην παρά των μη ζητούντων με, εμφανερώθην εις τους μη ερωτώντας περί εμού.’ Προς δε τον Ισραήλ λέγει, ‘Όλην την ημέραν εξέτεινα τας χείρας μου προς λαόν απειθούντα και αντιλέγοντα.’»

Από τα παραπάνω λόγια, αντιλαμβανόμαστε ότι **όλος ο Ισραήλ δεν υπάκουσε στο ευαγγέλιο**, παρόλο που είχαν τα γραφόμενα των προφητών τους. Αστόχησαν να εννοήσουν, αστόχησαν να αναγνωρίσουν Εκείνον που εκπλήρωσε **ΟΛΕΣ** τις προφητείες που αφορούσαν τον ερχομό του Μεσσία τους. Αστόχησαν να αναγνωρίσουν Εκείνον που γεννήθηκε στην Βηθλεέμ, και του Οποίου «αι έξοδοι είναι απ' αρχής, **από ημερών αιώνος**» (Μιχαίας 5[ε']:2). Αστόχησαν να αντιληφθούν ότι ο Θεός ΓΧΒΧ ο Οποίος δημιούργησε τα πάντα δια του Λόγου Του (επειδή **μίλησε** τα πάντα σε ύπαρξη), θα έσωνε τον λαό Του από τις αμαρτίες τους δια του ιδίου Λόγου **ο οποίος είναι ένα Πρόσωπο που είναι ζων και ενεργός, προς τον Οποίον έχουμε να δώσουμε λόγο** (Εβραίους 4[δ']:12,13).

Ίσως να μην τους είχε περάσει καν από το μυαλό ότι ο **Λόγος του Θεού** (Ιωάννης 1[α΄]:1), η **Σοφία του Θεού** (Παροιμίες κεφάλαιο 8· Α΄ Κορινθίους 1[α΄]:24,30), θα γινόταν σάρκα (Ιωάννης 1[α΄]:14) για να σώσει **τον λαό Του** από τις αμαρτίες τους (Ματθαίος 1[α΄]:21). Εάν θα είχαν καταλάβει το Ποιος ήταν ο Ιησούς, δεν θα είχαν σταυρώσει τον Κύριο της δόξης (Α΄ Κορινθίους 2[β΄]:8).

Εν τούτοις, η μαρτυρία των καλών και δυναμικών Του έργων (των θαυμάτων Του) και η μαρτυρία των Γραφών τους θα έπρεπε να τους είχε φέρει στο σημείο να αναγνωρίσουν ότι ο Ιησούς είναι ο «Βραχίον του ΓΧΒΧ» **ο οποίος ενήργησε σωτηρία** (Ησαΐας 53[νγ΄]:1-12· 59[νθ΄]:16,17,20· 40[μ΄]:10,11). Θα έπρεπε να είχαν αναγνωρίσει τον Ιησού ως τον Λόγο του Θεού ο Οποίος εξέρχεται από τον Πατέρα και δεν επιστρέφει σ' Αυτόν κενός αλλά αφού εκτελεί το θέλημα του Πατέρα (Ησαΐας 55[νε΄]:11). Θα έπρεπε να είχαν αναγνωρίσει ότι ο Ιησούς είναι ο Αιώνιος Υιός του Θεού, **ο ΓΧΒΧ τον Οποίον ΓΧΒΧ ο Πατέρας ΕΣΤΕΙΛΕ** στον κόσμο (Ησαΐας 9[θ΄]:6· Ζαχαρίας 2[β΄]:8-11· Ησαΐας 48[μη΄]:12-16), να γίνει σάρκα, για να γίνει ο Λυτρωτής και ο Σωτήρας που θα σώσει **τον λαό Του** από τις αμαρτίες τους (Ιωάννης 1[α΄]:1,14· Ματθαίος 1[α΄]:21· Ησαΐας κεφάλαιο 53 [νγ΄]). Γι' αυτό το λόγο, ο Ιησούς τους είπε:

«εκείνον τον οποίον ο Πατήρ αγίασε, και ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ εις τον κόσμον, σεις λέγετε, Βλασθημείς, διότι είπον, Υιός του Θεού είμαι; Εάν δεν κάμνω τα έργα του Πατρός μου, μη πιστεύετε εις εμέ, αλλ' εάν κάμνω, αν και εις εμέ δεν πιστεύητε, πιστεύσατε εις τα έργα, δια να γνωρίσητε και πιστεύσετε, ότι ο Πατήρ είναι εν εμοί, και εγώ εν αυτό.» (Ιωάννης 10[ι΄]:36-38).

Και στο εδάφιο Ιωάννης 5[ε΄]:39,40, ο Ιησούς είπε σ' αυτούς:

«Ερευνάτε τας γραφάς, διότι σεις νομίζετε ότι εν αταίς έχετε ζωήν αιώνιον, και εκείναι είναι αι μαρτυρούσαι περί εμού. Πλην δεν θέλετε να έλθητε προς εμέ, δια να έχητε ζωήν.»

Η ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΕΜΜΑΟΥΣ --- ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΕΤΑΣΟΥΜΕ

Στο Λουκάς, κεφάλαιο 24[κδ΄], συναντούμε ένα δυναμική περίπτωση. Ο αναστημένος Ιησούς πλησιάζει δύο άνδρες οι οποίοι πορεύονται προς το χωριό Εμμαούς και περπατάει μαζί τους. Αυτοί δεν τον αναγνώρισαν. Μια συνομιλία αρχίζει μεταξύ αυτών και του Ιησού. Στα εδάφια 21-24 του λένε ότι είχαν ελπίδες πως ο Ιησούς ήτανε ο Λυτρωτής του Ισραήλ, και ότι τώρα, τρεις ημέρες μετά τον θάνατόν Του, παρόλο που είχαν ακούσει αναφορές ότι είχε αναστηθεί από τους νεκρούς, εκείνοι είχαν μερικές αμφιβολίες. Και στα εδάφια 25 και 26, ο Ιησούς τους είπε:

«... Ω ανόητοι και βραδείς την καρδίαν εις το να πιστεύητε εις πάντα όσα ελάλησαν οι προφήται. Δεν έπρεπε να πάθη ταύτα ο Χριστός, και να εισέλθη εις την δόξαν αυτού; Και αρχίσας από Μωϋσέως και από πάντων των προφητών, διηρμήνευεν εις αυτούς τα περί εαυτού γεγραμμένα εν πάσαις ταις Γραφές.»

ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΘΕΩΡΗΣΕ ΑΝΑΓΚΑΙΟ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΝΑ ΕΞΗΓΗΣΕΙ ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΓΡΑΨΕΙ ΓΙ' ΑΥΤΟΝ ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΣ;

Πριν απαντήσω σ' αυτήν την ερώτηση, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ορισμένα γεγονότα ώστε να μη χάσετε τη ροή των σκέψεών σας. Ας κάνουμε μια μικρή επανάληψη:

Η ανάγκη για σωτηρία ήλθε στο προσκήνιο από τα γεγονότα που συνέβησαν στον κήπο. Ο Αδάμ και η Εύα έπεσαν. Η ανυπακοή τους σκλάβωσε αυτούς και όλους τους απογόνους τους κάτω από την δύναμη του Σατανά (ο οποίος εισήγαγε την αμαρτία), και κάτω από την δύναμη της αμαρτίας η οποία κυβέρνησε το ανθρώπινο γένος δια του θανάτου (Ρωμαίους 5[ε']:21· 6[στ']:20).

Αφού κανένας από τους απογόνους του Αδάμ δεν μπορούσε να αποφύγει την αμαρτία, όλο το ανθρώπινο γένος αποξενώθηκε από τον Άγιο Θεό. Όπως εξήγησα πριν, όλοι οι άνθρωποι έχασαν τους επόμενους δύο θησαυρούς:

α) Την προσωπική συγγένεια που θα μπορούσαν να έχουν με τον Δημιουργό τους, και

β) Την δυνατότητα να έχουν αιώνια ζωή.

Όμως, ο Θεός τους έδωσε μια υπόσχεση ελπίδας. Ο Θεός είπε στον Φίδι (στον Σατανά):

«και έχθραν θέλω στήσει αναμέσον σου και της γυναικός, και αναμέσον του σπέρματός σου και του σπέρματος αυτής --- αυτό θέλει σου συντρίψει την κεφαλήν, και συ θέλεις κεντήσει την πτέρναν αυτού.» (Γένεσις 3[γ']:15).

Δια μέσου των αιώνων, όλοι εκείνοι που αγάπησαν τον Δημιουργό τους και ήθελαν να συμφιλιωθούν μαζί Του ώστε να έχουν μια προσωπική σχέση μ' Αυτόν και αιώνια ζωή, περίμεναν με ανυπομονησία να δουν την εκπλήρωση της υπόσχεσης του Θεού για τον ερχομό του «Σπέρματος».

Ήταν, (και ακόμη είναι) απολύτως αναγκαίο για έναν να «**δ**ει», (δηλαδή, να αναγνωρίσει/να εννοήσει) το «Σπέρμα» της γυναίκας, τον Σωτήρα, διότι, όπως διεκήρυξε ο προφήτης Ησαΐας, ο «**δίκαιος δούλος**» **θα «δικαιώσει πολλούς δια της επιγνώσεως αυτού**» (δηλαδή, δια της πλήρους κατανοήσεως του Προσώπου Του --- Ησαΐας 53[γγ']:11).

Η παραπάνω ιδέα εκφράζεται επίσης στο Ιωάννης 6[στ']:40. Εκεί, ο Ιησούς είπε,

*«**Και τούτο είναι το θέλημα του πέμψαντός με, πας όστις βλέπει τον Υιόν και πιστεύει εις αυτόν να έχη ζωήν αιώνιον**»*

Οι λέξεις «**βλέπει τον Υιόν**» αναφέρονται στο να «**αναγνωρίζει**» ένας τον Υιόν, δηλαδή, να εννοήσει το Ποιος είναι ο Υιός. Αυτή η κατανόηση είναι απολύτως αναγκαία εάν πρόκειται να θέσει κάποιος την εμπιστοσύνη του/της σ' Αυτόν, δηλαδή να πιστέψει σ' Αυτόν, προκειμένου να έχει αιώνια ζωή.

Το παραπάνω εδάφιο συμφωνεί με εκείνα που είπε ο Ιησούς στο Ιωάννης 8[η']:24 και 16[ιστ']:8,9. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Ιωάννης 8[η´]:24

«Σας είπον λοιπόν ότι θέλετε αποθάνει εν ταις αμαρτίαις υμών, διότι εάν δεν πιστεύσητε ότι ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ, θέλετε αποθάνει εν ταις αμαρτίαις υμών.»

Ιωάννης 16[ιστ´]:8,9

«Και ελθών εκείνος (ο Παράκλητος), θέλει ελέγξει τον κόσμο περί αμαρτίας, και περί δικαιοσύνης, και περί κρίσεως, περί αμαρτίας μεν, διότι δεν πιστεύουσιν εις εμέ.»

Από τα παραπάνω λόγια του Κυρίου Ιησού, παρατηρούμε ξανά ότι ένας πρέπει να αναγνωρίσει το Ποιος είναι ο πραγματικός Σωτήρας, και πρέπει να πιστέψει σ' Αυτόν διαφορετικά, θα πεθάνει στις αμαρτίες του/της.

Γι' αυτόν τον λόγο, ο Θεός είχε προμηθεύσει το Ισραήλ με πολλές και ακριβείς προφητείες όσον αφορά τον ερχομό, το Πρόσωπο, και το έργο του «Σπέρματος», ώστε να τους βοηθήσει να αναγνωρίσουν Εκείνον δια του Οποίου όχι μόνο το Ισραήλ, αλλά και **«πάντα τα έθνη της γης»** θα σωθούν και θα ευλογηθούν. **Η εκπλήρωση αυτών των προφητειών από τον Ιησού δίνει βεβαίωση σε όλους τους ανθρώπους για το Ποιος είναι.** Οι προφητείες που δόθηκαν ήσαν τόσο πολλές και τόσο ακριβείς μέχρι και στις μικρότερες λεπτομέρειες, που θα ήταν εντελώς αδύνατο για έναν ψευδή σωτήρα να τις εκπληρώσει όλες. Μόνο ο Αληθινός Σωτήρας θα είχε την δύναμη να εκπληρώσει την κάθε μια από αυτές. Επομένως, τι θα έπρεπε να είχαν κάνει οι Ισραηλίτες των ημερών του Ιησού για να τους βοηθήσει να αποφασίσουν εάν ο Ιησούς ήταν ο Αληθινός Μεσσίας ή όχι; Θα έπρεπε να είχαν:

α) εξοικειώσει τους εαυτούς τους με αυτές τις προφητείες (Λουκάς 24[κδ']:25-27),

β) εμπιστευθεί ότι αυτές οι προφητείες δεν είχαν δοθεί στους προφήτες τους εις μάτην (Λουκάς 24[κδ']:25),

γ) παρακολουθήσει με προσοχή τα έργα του Ιησού (Λουκάς 24[κδ']:27), και μετά,

δ) να είχαν πιστέψαι σ' Αυτόν! (Λουκάς 24[κδ']:25)

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον ο Ιησούς το θεώρησε αναγκαίο να πει σ' αυτούς τους δύο άνδρες, «... **Ω ανόητοι και βραδείς την καρδίαν εις το να πιστεύητε εις πάντα όσα ελάλησαν οι προφήται. Δεν έπρεπε να πάθη ταύτα ο Χριστός, και να εισέλθη εις την δόξαν αυτού;**» (Λουκάς 24[κδ']:25,26). Και μετά συνέχισε, αρχίζοντας από τον Μωϋσή, και από όλους τους προφήτες, να τους εξηγεί τα πράγματα τα οποία είχαν γραφεί περί Αυτού σε όλες τις Γραφές. Ήταν απολύτως αναγκαίο γι' αυτούς **να αναγνωρίσουν το «Σπέρμα της γυναικός», τον Αληθινό Σωτήρα, μέσω των Γραφών** ώστε να θέσουν την εμπιστοσύνη τους (δηλαδή, να πιστέψουν) **σ' Αυτόν** ώστε να σωθούν. Τι δόξα! Και είναι απολύτως αναγκαίο και για μας σήμερα, να κάνουμε το ίδιο!

ΑΠΟ ΠΟΙΟ ΕΘΝΟΣ ΘΑ ΕΡΧΟΤΑΝ ΤΟ ΥΠΟΣΧΕΜΕΝΟ «ΣΠΕΡΜΑ»;

Στο εδάφιο Γένεσις 22[κβ']:18, ο Μωυσής έγραψε ότι το Σπέρμα, δια του οποίου όχι μόνο το Ισραήλ, αλλά και όλα τα έθνη της γης θα ευλογηθούν, θα ερχόταν από το σπέρμα του Αβραάμ. Εκεί διαβάζουμε:

«και εν τω σπέρματί σου θέλουσιν ευλογηθή πάντα τα έθνη της γης» (επίσης, διάβασε Γένεσις 26[κστ´]:4).

Από τις Γραφές μαθαίνουμε ότι ο Αβραάμ γέννησε τον Ισαάκ, ότι ο Ισαάκ γέννησε τον Ιακώβ, και ότι ο Ιακώβ (τον οποίον ο Θεός ονόμασε «Ισραήλ») --- Γένεσις 35[λε´]:10), γέννησε δώδεκα υιούς. Οι δώδεκα υιοί του Ιακώβ έγιναν οι Πατριάρχες των δώδεκα φυλών του έθνους Ισραήλ. Επομένως, το υποσχεμένο Σπέρμα θα ερχόταν από το έθνος του Ισραήλ.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» --- ΕΝΑ ΣΗΜΕΙΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

Επίσης από τη Γραφή μαθαίνουμε ότι ο ΓΧΒΧ, ο Θεός του Αβραάμ, έκανε διαθήκη μ' αυτό το έθνος και έτσι, το Ισραήλ έγινε η **συμβολική «γυναίκα»** ή η **«σύζυγος»** του Θεού (Εξοδος 19[ιθ´]:3-6· Ιερεμίας 2[β´]:2-4· Ιεζεκιήλ 16 [ιστ´]:2,3,8· Ησαΐας 54[νδ´]:1-8).

Από αυτό το γεγονός, βλέπουμε ξανά ότι **το «Σπέρμα της γυναικός»** θα έπρεπε, με βεβαιότητα, να ερχόταν από το έθνος του Ισραήλ.

ΑΠΟ ΠΟΙΑ ΦΥΛΗ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ ΘΑ ΕΡΧΟΤΑΝ ΤΟ ΥΠΟΣΧΕΜΕΝΟ «ΣΠΕΡΜΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ»;

Ο ερχομός του υποσχεμένου **«Σπέρματος»** του Γένεσις 3[γ´]:15 και 22[κβ´]:18, είναι το κύριο θέμα της Βίβλου και μπορείς να το παρακολουθήσεις από το βιβλίο της Γενέσεως μέχρι το βιβλίο της Αποκάλυψης. Από τις πολλές και ακριβείς προφητείες που είχαν δοθεί για **τον ερχομό Του** (για τον τόπο στον οποίο θα εμφανιζόταν), για **το Πρόσωπό Του** (για το Ποιος θα ήταν ο Μεσσίας), και για **το έργο Του** (για τον τρόπο με τον οποίον θα έσωνε τον λαό Του), μαθαίνουμε ότι το υποσχεμένο «Σπέρμα», ο Μεσσίας, θα

ερχότανε από την φυλή του Ιούδα και από την οικογενειακή γραμμή του Βασιλέως Δαβίδ. Επίσης, σ' αυτές τις προφητείες παρουσιάζεται με διάφορα ονόματα. Ας εξετάσουμε μερικά από αυτά τα ονόματα:

1. «Ο Προφήτης» του Δευτερονόμιον 18[ιη']:15-19. Εκεί, ο Μωϋσής έγραψε:

«ΠΡΟΦΗΤΗΝ εκ μέσου σου θέλει αναστήσει εις σε Κύριος ο Θεός σου εκ των αδελφών σου, ως εμέ, αυτού θέλετε ακούει ... Και είπε Κύριος προς εμέ ... Προφήτην εκ μέσου των αδελφών αυτών θέλω αναστήσει εις αυτούς, ως σε, και θέλω βάλει τους λόγους μου εις το στόμα αυτού, και θέλει λαλεί προς αυτούς πάντα όσα εγώ προστάζω εις αυτόν. Και ο άνθρωπος όστις δεν υπακούση εις τους λόγους μου, τους οποίους αυτός θέλει λαλήσει εν τω ονόματί μου, εγώ θέλω εκζητήσει τούτο παρ' αυτού.»

2. «Η Ράβδος» και «ο Κλάδος» που θα ανεβεί εκ των ριζών του Ιεσσαί (Ησαΐας 11[ια']:1,2). Εκεί λέει:

«ΚΑΙ θέλει εξέλθει ράβδος εκ του κορμού του Ιεσσαί, και κλάδος θέλει αναβή εκ των ριζών αυτού, και το πνεύμα του Κυρίου θέλει αναπαυθή επ' αυτόν, πνεύμα σοφίας και συνέσεως, πνεύμα βουλής και δυνάμεως, πνεύμα γνώσεως και φόβου του Κυρίου.»

Σύγκρινε την ανωτέρω προφητεία με το Ησαΐας 61[ξα']:1-3, Ματθαίος 12[ιβ']:15-21, και Λουκάς 4[δ']:16-21.

Επίσης, σε παρακαλώ, δώσε προσοχή στην παρακάτω προφητεία (3). Εκεί, Αυτός δεν είναι μόνο η Ράβδος και ο Κλάδος ο οποίος εξέρχεται από την ρίζα του Ιεσσαί, αλλά

είναι και η **Ρίζα του Ιεσσαί**. Ο Ιεσσαί ήταν από τη φυλή του Ιούδα και ήταν ο πατέρας του Βασιλιά Δαβίδ (Ματθαίος 1[α΄]:6). Μια παρόμοια ιδέα εκφράζεται και στα εδάφια Μάρκος 12[ιβ΄]:35-37.

3. «**Η Ρίζα του Ιεσσαί**» του Ησαΐας 11[ια΄]:10. Εκεί, ο προφήτης είπε:

«Και έσται εν τη ημέρα εκείνη η ρίζα του Ιεσσαί, και ο ανιστάμενος άρχειν εθνών (Εκείνος που θα εγερθεί να κυβερνήσει τα έθνη), επ' αυτό έθνη ελπιούσι (σ' Αυτόν θα ελπίσουν τα έθνη), και έσται η ανάπαυσις αυτού τιμή.» (Μετάφραση των Εβδομήκοντα)

4. Ο «**δίκαιος Βλαστός**» και ο «**Βασιλεύς**» των εδαφίων Ιερεμίας 23[κγ΄]:5,6 και 33[λγ΄]:14-16, του οποίου το όνομα είναι «**Ο ΚΥΡΙΟΣ (ΓΧΒΧ) Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΗΜΩΝ**». Εκεί διαβάζουμε:

«Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω ανεγείρει εις τον Δαβίδ βλαστόν δίκαιον, και βασιλεύς θέλει βασιλεύσει, και ευημερίσει, και εκτελέσει κρίσιν και δικαιοσύνην επί της γης. Εν ταις ημέραις αυτού ο Ιούδας θέλει σωθή, και ο Ισραήλ θέλει κατοικήσει εν ασφαλεία, και τούτο είναι το όνομα αυτού, με το οποίον θέλει ονομασθή, Ο ΚΥΡΙΟΣ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΗΜΩΝ.» (Ιερεμίας 23[κγ΄]:5,6 --- συμπαράβαλε με το Ρωμαίους 10[ι΄]:4)

«Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω εκτελέσει τον αγαθόν εκείνον, τον οποίον ελάλησα περί του οίκου Ισραήλ, και περί του οίκου Ιούδα. Εν ταις ημέραις εκείναις, και εν τω καιρώ εκείνω, θέλω αναβλαστήσει εις τον Δαβίδ βλαστόν δικαιοσύνης, και θέλει εκτελέσει κρίσιν

και δικαιοσύνην εν τη γη. Εν εκείναις ταις ημέραις ο Ιούδας θέλει σωθή, και η Ιερουσαλήμ θέλει κατοικήσει εν ασφαλεία, και τούτο είναι το όνομα με το οποίον θέλει ονομασθή, Ο ΚΥΡΙΟΣ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΗΜΩΝ.» (Ιερεμίας 33[λγ']:14-16).

Ναι, το υποσχεμένο Σπέρμα, «ο Βλαστός», θα ερχόταν από την οικογενειακή γραμμή του Βασιλέως Δαβίδ.

5. «Ο Σηλώ» του Γένεσις 49[μθ']:8-10. Εκεί, ο Ιακώβ προφήτευσε:

«Ιούδα, εσέ θέλουσιν επαινέσει οι αδελφοί σου, η χειρ σου θέλει είσθαι επί τον τράχηλον των εχθρών σου, οι υιοί του πατρός σου θέλουσι σε προσκυνήσει, σκύμνος λέοντος είναι ο Ιούδας εκ του θηρεύματος, υιέ μου, ανέβης, αναπεσών, εκοιμήθη ως λέων, και ως σκύμνος λέοντος, τις θέλει εγείρει αυτόν; δεν θέλει εκλείψει το σκήπτρον εκ του Ιούδα, ουδέ νομοθέτης εκ μέσου των ποδών αυτού, εωσού έλθη ο Σηλώ, και εις αυτόν θέλει είσθαι η υπακοή των λαών.»

Ναι, ο Μεσσίας θα ερχόταν από τη φυλή του Ιούδα!

Ένα σημείο ενδιαφέροντος: «Σηλώ» σημαίνει «ήρεμος», «γαλήνιος», «ήσυχος». Είναι φανερό, ότι το όνομα αναφέρεται σ' Εκείνον ο οποίος είναι ο Άρχων Ειρήνης (Ησαΐας 9[θ']:6).

6. Ο «Ηγούμενος» του εδαφίου Μιχαίας 5[ε']:2. Ας διαβάσουμε τη μεγαλειώδη προφητεία του Μιχαία στην οποία ακόμα και η γενέτειρα του Μεσσία είχε προφητευθεί:

«Και συ, Βηθλεέμ Εφραθά, η μικρά ώστε να ήσαι μεταξύ των χιλιάδων του Ιούδα, εκ σου θέλει εξέλθει εις εμέ ανήρ δια να ήναι ηγούμενος εν τω Ισραήλ, του οποίου αι έξοδοι είναι απ' αρχής, από ημερών αιώνος.»

7. Ο «Βραχίων του ΓΧΒΧ» του εδαφίου Ησαΐας 53 [γγ']:1-9. Είμαι σίγουρος ότι ο Ιησούς θα έφερε στη προσοχή των δύο ανδρών που περπατούσαν προς Εμμαούς (Λουκάς 24[κδ']:13-35) αυτή την προφητεία του Ησαΐα. Θα έπρεπε να τους υπενθυμίσει ότι ο θάνατός Του, ο λόγος του θανάτου Του, η ταφή Του, και η ανάστασή Του είχαν προφητευθεί. Ας διαβάσουμε την προφητεία του Ησαΐα από το κεφάλαιο 53:

«Τις επίστευσεν εις το κήρυγμα ημών; και ο βραχίων του Κυρίου εις τίνα απεκαλύφθη; Διότι ανέβη ενώπιον αυτού ως τρυφερόν φυτόν, και ως ρίζα από ξηράς γης, δεν έχει είδος, ουδέ κάλλος, και είδομεν αυτόν, και δεν είχε ωραιότητα ώστε να επιθυμώμεν αυτόν. Καταπεφρονημένος και απερριμμένος υπό των ανθρώπων, άνθρωπος θλίψεων, και δόκιμος ασθενείας, και ως άνθρωπος από του οποίου αποστρέφει τις το πρόσωπον, κατεφρονήθη και ως ουδέν ελογίσθημεν αυτόν. Αυτός τιώντι τας ασθενείας ημών εβάστασε, και τας θλίψεις ημών επεφορτίσθη, ημείς δε ενομίσαμεν αυτόν τετραυματισμένον, πεπληγωμένον υπό Θεού, και τεταλαιπωρημένον. Αλλ' αυτός ετραυματίσθη δια τας παραβάσεις ημών, εταλαιπωρήθη δια τας ανομίας ημών, η τιμωρία, ήτις έφερε την ειρήνην ημών, ήτο επ' αυτόν, και δια των πληγών αυτού ημείς ιάθημεν. Πάντες ημείς επλανήθημεν ως πρόβατα, εστράφημεν έκαστος εις την οδόν αυτού, και ο Κύριος έθεσεν επ' αυτόν την ανομίαν πάντων ημών. Αυτός ήτο κατατε-

θλιμμένος και βεβασανισμένος, αλλά δεν ήνοιξε το στόμα αυτού, εφέρθη ως αρνίον επί σφαγήν, και ως πρόβατον έμπροσθεν του κείροντος αυτό άφωνον, ούτω δεν ήνοιξε το στόμα αυτού. Από καταθλίψεως και κρίσεως ανηπάχθη, την δε γενεάν αυτού τις θέλει διηγηθή; διότι εσηκώθη (των Εβδομήκοντα: «αίρεται») από της γης των ζώντων, δια τας παραβάσεις του λαού μου ετραυματίσθη. Και ο τάφος αυτού διωρίσθη μετά των κακούργων, πλην εις τον θάνατον αυτού εστάθη μετά του πλουσίου, διότι δεν έκαμεν ανομίαν, ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτού.» (Διάβασε το Ιωάννης 12[ιβ΄]:38).

Από την παραπάνω προφητεία, είναι φανερό ότι ο «**Βραχιών του ΓΧΒΧ**» επρόκειτο να αποκαλυφθεί σ' εμάς με το να γίνει σάρκα για να Τον πληγώσουν (ή να Τον κεντήσουν), να Τον τραυματίσουν, και να Τον σκοτώσουν σαν Αρνί για τις αμαρτίες μας. Οι λεπτομέρειες που μας δίνονται μέσω αυτής της προφητείας είναι καταπληκτικές. Μας λέει ακόμα και για το ότι δεν θα άνοιγε το στόμα Του για να υπερασπιστεί τον Εαυτόν Του, ότι θα υψωνόταν από τη γη των ζώντων, δηλαδή ότι θα υπέφερε σταυρικό θάνατο (σύγκρινε με το Ιωάννης 3[γ΄]:14,15), και ότι θα Τον έθαβαν στον τάφο ενός πλουσίου (Ματθαίος 26[κστ΄]:63· 27[κζ΄]:12-14,57-60).

Μιλώντας ξανά για τον «**Βραχίονα του ΓΧΒΧ**» και για την σωτηρία, ο Ησαΐας είπε:

«Και αποκαλύψει Κύριος (ΓΧΒΧ) τον βραχίονα τον άγιον αυτού ενώπιον πάντων των εθνών, και όψονται (θα δουν) πάντα άκρα της γης την σωτηρίαν την παρά του Θεού ημών (τη σωτηρία που βρίσκεται στο πλάι του Θεού μας).» (Ησαΐας 52[νβ΄]:10 --- Μετάφραση των Εβδομήκοντα.)

8. «Ο Ήλιος της δικαιοσύνης» του εδαφίου Μαλαχίας 4[δ']:1,2. Ας διαβάσουμε αυτή την προφητεία:

«Διότι, ιδού, έρχεται ημέρα, ήτις θέλει καίει ως κλίβανος, και πάντες οι υπερήφανοι, και πάντες οι πράτοντες ασέβειαν, θέλουσιν είσθαι άχυρον, και η ημέρα η ερχομένη θέλει κατακαύσει αυτούς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ώστε δεν θέλει αφήσει εις αυτούς ρίζαν και κλάδον. Εις εσάς όμως τους φοβουμένους το όνομά μου θέλει ανατείλει ο Ήλιος της δικαιοσύνης, με ίασιν εν ταις πτέρυξιν αυτού, και θέλετε εξέλθει, και σκιρτήσει ως μοσχάρια της φάτνης.»

9. Το «Παιδίον», ο «Υιός», ο «Θαυμαστός», ο «Σύμβουλος», ο «Ισχυρός Θεός», ο «Πατήρ του μέλλοντος αιώνος» (ή ο «Αιώνιος Πατέρας»), και ο «Άρχων ειρήνης» του εδαφίου Ησαΐας 9[θ']:6. Ας διαβάσουμε αυτή τη προφητεία ξανά:

«Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς, και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού, και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος, Αρχων ειρήνης.»

Από την παραπάνω προφητεία αντιλαμβανόμαστε ότι ο Μεσσίας, ο οποίος επρόκειτο να έλθει, θα ήταν παραπάνω από ένας απλός άνθρωπος. Θα ήταν ο αιώνιος Πατέρας. Και όπως ανάφερα πριν, τα λόγια, «*Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς*» αναφέρονται στην γέννησή Του ως άνθρωπος όταν έγινε σάρκα (Ιωάννης 1[α']:14). Τα λόγια, «*υιός εδόθη εις ημάς*» αναφέρονται στο γεγονός ότι ο Θεός έδωσε τον Υιόν Του για να πεθάνει για τις αμαρτίες εκείνων που θα πιστέψουν ότι Αυτός είναι ο μονογενής Υιός του Θεού

και επομένως είναι από τη φύση Του Θεός (Ιωάννης 3 [γ':16· 8[Η':24]). Το όνομά Του, «Θεός ισχυρός» αναφέρεται στο γεγονός ότι Αυτός είναι ο ΓΧΒΧ ο Υιός (Παροιμίες 30[λ':4· Ψαλμοί 2[β':12]), ο Ισχυρός Θεός του Ισραήλ (Ιερεμίας 32[λβ':18]), ο οποίος έγινε σάρκα (Ιωάννης 1[α':1,14]), για να σώσει το λαό Του από τις αμαρτίες τους (Ματθαίος 1[α':21]), διότι ο Θεός ΓΧΒΧ είναι ο μόνος Σωτήρας (Ησαΐας 43[μγ':11. Επίσης, παρακαλώ διαβάστε τα εδάφια Ησαΐας 45[με':21 και Β' Πέτρου 1[α':1).

10. Ο «Υιός» του Ψαλμού 2[β':12. Εκεί λέει:

«Φιλείτε τον Υιόν, (αγαπάτε τον Υιόν) μήποτε οργισθή, και απολεσθήτε εκ της οδοῦ, όταν εξαφθή ταχέως ο θυμός αυτού. Μακάριοι πάντες οι πεποιοθέντες επ' αυτόν.»

11. «Ο Υιός του ανθρώπου» του Δανιήλ 7[ζ':13,14. Εκεί, ο προφήτης Δανιήλ έγραψε:

«Είδον εν οράμασι νυκτός, και ιδού, ως Υιός ανθρώπου ήρχετο μετά των νεφελών του ουρανού, και έφθασεν έως του Παλαιού των ημερών, και εισήγαγον αυτόν ενώπιον αυτού. Και εις αυτόν εδόθη η εξουσία, και η δόξα, και η βασιλεία, δια να λατρεύωσιν αυτόν (από το Εβραϊκό «πελακ»=υπηρετώ ή λατρεύω. Strong's Hebrew word # 6399) πάντες οι λαοί, τα έθνη, και αι γλώσσαι, η εξουσία αυτού είναι εξουσία αιώνιος, ήτις δεν θέλει παρέλθει, και η βασιλεία αυτού, ήτις δεν θέλει φθαρή.» (Σύγκρινε με Ματθαίος 28[κη':18.)

Από την ανωτέρω προφητεία βλέπουμε ότι η επιθυμία του Θεού για όλους τους ανθρώπους είναι **να λατρεύουν τον**

Υιό του ανθρώπου (σύγκρινε με το εδάφιο Ιωάννης 5[ε΄]:23). Βασισμένοι στο γεγονός ότι ο Θεός δεν θα πάει ενάντια στη δική Του διαταγή, καθώς είναι γραμμένη στο Έξοδος 20[κ΄]:5, είναι εύκολο να αντιληφθούμε ότι Αυτός ο «Υιός του ανθρώπου» δεν είναι απλώς ένα κτίσμα. Είναι ο ΓΧΒΧ ο Υιός, ο «Βραχίων» του ΓΧΒΧ σύμφωνα με το Ησαΐας 59[νθ΄]:16, ο Οποίος θα ερχόταν στη Σιών για να γίνει ο Σωτήρας και ο Λυτρωτής τους (Ησαΐας 59[νθ΄]:20 και 60 [ξ΄]:16β).

12. «Ο φλογερός (χάλκινος) όφης» που ο Μωϋσής έβαλε επί ξύλου, όπως περιγράφεται στους Αριθμούς 21[κα΄]:6-9. Είμαι σίγουρος ότι στη πορεία τους προς Εμμαούς, ο Ιησούς θα υπενθύμιζε στους δύο άνδρες αυτό το γεγονός και την εκπλήρωσή του για σωτηρία επί του Προσώπου Του. Ας διαβάσουμε αυτή τη περίπτωση:

«Και απέστειλεν ο Κύριος επί τον λαόν όφεις, τους φλογερούς (κόκκινους), και εδάγκανον τον λαόν, και λαός πολύς εκ του Ισραήλ απέθανε. Και ελθών ο λαός προς τον Μωϋσήν, είπον, Ημαρτήσαμεν, διότι ελαλήσαμεν κατά του Κυρίου και κατά σου, δεήθητι του Κυρίου να σηκώση τους όφεις αφ' ημών. Και εδεήθη ο Μωϋσής υπέρ του λαού. Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Κάμε εις σεαυτόν όφιν φλογερόν, και βάλε αυτόν επί ξύλου, και πας όστις δαγκασθή, και εμβλέψη εις αυτόν, θέλει ζήσει. Και έκαμεν ο Μωϋσής όφιν χαλκούν, και έβαλεν αυτόν επί ξύλου, και εάν όφεις εδάγκανε τινά, εμβλέπων ούτος τον όφιν τον χαλκούν, έζη.»

Το «ξύλο» εξεικόνιζε τον σταυρό. Ο θάνατος του Ιησού επάνω στο σταυρό ήταν η εκπλήρωση των λόγων του Θεού

προς τον «όφι» όταν του είπε, στο Γένεσις 3[γ']:15, **«και συ θέλεις κεντήσει την πτέρναν αυτού.»** Θυμήσου το εξής: Ένα φίδι μπορεί να δαγκώσει τη φτέρνα ενός **πριν** το κεφάλι του συντριφθεί. Το Σπέρμα της Γυναίκος θα συντρίψει την κεφαλή του Όφεως. Το μόνο που πρέπει να κάνουμε εμείς (οι αμαρτωλοί) σήμερα, είναι **«να δούμε»**, δηλαδή, **να αναγνωρίσουμε** Εκείνον που πέθανε για μας χύνοντας το αίμα Του επάνω στον σταυρό και να πιστέψουμε σ' Αυτόν ώστε να μη πεθάνουμε στις αμαρτίες μας (Ιωάννης 8[η']:24), αλλά να έχουμε αιώνια ζωή (Ιωάννης 6[στ']:40). Όπως οι Ισραηλίτες στην έρημο έπρεπε να δουν το φίδι πάνω στο ξύλο για να ζήσουν, έτσι κι' εμείς πρέπει να **«δούμε» (να αναγνωρίσουμε)** τον Ιησού που πέθανε πάνω στο σταυρό για να ζήσουμε --- για πάντα!

Ο «κόκκινος όφις» επάνω στο ξύλο εικόνιζε τον Κύριο Ιησού Χριστό ο Οποίος έχυσε το αίμα Του πάνω στο σταυρό.

ΓΙΑΤΙ ΔΙΑΛΕΞΕ Ο ΘΕΟΣ ΓΙΑΧΒΕ ΕΝΑ ΦΙΔΙ ΓΙΑ ΝΑ ΣΥΜΒΟΛΙΣΕΙ ΤΟΝ ΜΟΝΟΓΕΝΗ ΤΟΥ ΥΙΟ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟ; ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΦΙΔΙ ΣΥΜΒΟΛΟ ΓΙΑ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟ ΟΠΩΣ ΤΟ ΦΙΔΙ ΠΟΥ ΚΑΤΑΡΑΣΤΗΚΕ Ο ΘΕΟΣ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ;

Η απάντηση είναι πολύ απλή:

Στο εδάφιο Δευτερονόμιο 21[κα']:23α, ο Μωυσής έγραψε:

«δεν θέλει μένει το σώμα αυτού όλην την νύκτα επί ξύλου, αλλά θέλεις εξάπαντος θάψει αυτόν την αυτήν ημέραν, (διότι είναι κατηραμένος υπό Θεού ο κρεμάμενος.)»

Στο Γαλάτας 3[γ']:13, ο απόστολος Παύλος, μιλώντας για το πώς ο Χριστός λύτρωσε αυτούς που κάποτε ήσαν κάτω από τη κατάρα του Μωσαϊκού Νόμου, έγραψε:

«Ο Χριστός εξηγόρασεν ημάς εκ της κατάρας του νόμου, γενόμενος κατάρα υπέρ ημών, διότι είναι γεγραμμένον, 'Επικατάρατος πας ο κρεμάμενος επί ξύλου.'»

Στο Εβραίους 9[θ']:28, διαβάζουμε ότι **ο Χριστός, μια φορά θυσιάστηκε για να σηκώσει τις αμαρτίες πολλών** --- όλων εκείνων που ρίχνουν το βλέμμα τους επάνω Του, δηλαδή, εκείνων που με πίστη αποβλέπουν σ' Αυτόν για σωτηρία, διότι έχουν εμπιστευθεί τις προφητείες που έδωσαν οι προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης. Εάν δεν είσαι ένας από εκείνους των οποίων οι αμαρτίες είναι συγχωρεμένες, θα ήθελες να γίνεις τώρα; Εάν η καρδιά σου απαντάει «Ναι!», δεξ τον Ιησού αυτή τη στιγμή. Αναγνώρισέ Τον σαν Θεό σου και Σωτήρα σου ο οποίος σε αγάπησε μέχρι θανάτου και ο οποίος αναστήθηκε εκ νεκρών για την δική σου δικαίωση. Πίστεψε σ' Αυτόν. Προσευχήσου σ' Αυτόν και οι αμαρτίες σου θα συγχωρεθούν --- αμέσως! Δόξα να έχει το όνομά Του!

Μιλώντας με τον Νικόδημο, ο Κύριος Ιησούς Χριστός αναφέρθηκε στο χάλκινο φίδι που ύψωσε ο Μωυσής στην έρημο, και είπε:

«Και καθώς ο Μωϋσής ύψωσε τον όφιν εν τη ερήμω, ούτω πρέπει να υψωθή ο Υιός του ανθρώπου, δια να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον.» (Ιωάννης 3[γ']:14,15).

13. «Ο Άγιος των αγίων», των εδαφίων Δανιήλ 9[θ']:24-26, ο Οποίος επρόκειτο να χρισθεί_(να γίνει «ο Χριστός» ή «ο Μεσσίας»). Ας διαβάσουμε:

«Εβδομήκοντα εβδομάδες διωρίσθησαν επί τον λαόν σου, και επί την πόλιν την αγίαν σου, δια να συντελεσθή η παράβασις, και να τελειώσωσιν αι αμαρτίαι, και να εισαχθή δικαιοσύνη αιώνιος, και να γείνη εξιλέωσις περί της ανομίας, και να σφραγισθή όρασις και προφητεία, και να χρισθή ο Άγιος των αγίων (δηλαδή, ο Θεός να γίνει Χριστός). Γνώρισον λοιπόν και κατάλαβε, ότι από της εξελεύσεως της προσταγής του να ανοικοδομηθή η Ιερουσαλήμ, έως (τον ερχομό) του Χριστού του Ηγουμένου, θέλουσιν είσθαι εβδομάδες επτά, και εβδομάδες εξήκοντα δύο ... Και μετά τας εξήκοντα δύο εβδομάδας, θέλει εκκοπή ο Χριστός, πλην ουχί δι' εαυτόν»

Τα παραπάνω εδάφια μας λένε πολύ καθαρά ότι ο Άγιος των αγίων, δηλαδή, ο Θεός, θα γινόταν ο Χριστός, ο οποίος θα ερχόταν να φέρει ένα τέλος στη παράβαση και στις αμαρτίες, και να εισάγει αιώνια δικαιοσύνη και να σφραγισθεί όραση και προφητεία (που αφορούσαν τον ερχομό του Χριστού)!

Η σοφή και μυστηριώδης απόφαση του Θεού να σώσει τους αμαρτωλούς απογόνους του Αδάμ με το να γίνει σάρκα ώστε να γίνει ο Χριστός δια του Αιώνιου και Παντοδύναμου Λόγου Του, θα απαιτούσε, (από αυτούς που θα λάβαιναν σωτηρία), πίστη και εμπιστοσύνη εις Αυτόν. Αυτή η πράξη του ΓΧΒΧ (δηλαδή να γίνει σάρκα για να πεθάνει στο σταυρό), ασφαλώς θα Τον έκανε να γίνει πέτρα προσκόμματος και βράχος πτώσεως για τους δύο οίκους του Ισραήλ. Ας διαβάσουμε τα εδάφια Ησαΐας 8[η']:13,14, για να υποστηρίξουμε τις παραπάνω δηλώσεις:

«Τον Κύριον (ΓΧΒΧ) των δυνάμεων, αυτόν αγιάσατε, και αυτός ας είναι ο φόβος σας, και αυτός ας είναι ο τρόμος

σας. Και θέλει είσθαι δια αγιασθήριον, θέλει είσθαι όμως δια πέτραν προσκόμματος και δια βράχον πτώσεως εις τους δύο οίκους του Ισραήλ»

ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΟΤΑΝ Ο ΓΧΒΧ, Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΘΕΟΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ, ΠΕΤΡΑ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΤΟΝ ΑΓΑΠΟΥΣΑΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΑΤΡΕΥΑΝ;

Με το να γίνει σάρκα δια του Λόγου Του και να πεθάνει στον σταυρό!

Πραγματικά, για τους περισσότερους ανθρώπους θα ήταν πολύ δύσκολο ακόμα και να το φανταστούν ότι ο Θεός, δια του Λόγου Του, θα γινόταν άνθρωπος για να πεθάνει πάνω στο σταυρό για τις αμαρτίες του κόσμου. Μια τέτοια σκέψη για τον Ιουδαίο θα ήταν σκάνδαλο και για τον Έλληνα θα ήταν μωρία (Α΄ Κορινθίους 1[α΄]:23)! Αλλά, άσχετα με το πώς σκέφτονται οι άνθρωποι, ο Θεός το πραγματοποίησε! Ο απόστολος Ιωάννης έγραψε ότι **ο Λόγος ο Οποίος ήταν Θεός, έγινε σάρκα** (Ιωάννης 1[α΄]:1,14), και ανέφερε τα λόγια του Ιησού που είπε ότι όποιος πιστεύει σ' Αυτόν, (στον Ιησού), δεν θα χαθεί, αλλά θα έχει ζωή αιώνιο (Ιωάννης 3[γ΄]:16). Επίσης, ο απόστολος Παύλος εξήγησε ότι η παραπάνω προφητεία, για την πέτρα σκανδάλου, εκπληρώθηκε από τον Ιησού και ότι όλοι εκείνοι που θα πιστέψουν σ' Αυτόν δεν θα καταισχνυνθούν. Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«Διότι προσέκοψαν (οι Ισραηλίτες) εις τον λίθον τον προσκόμματος (στον Ιησού), καθώς είναι γεγραμμένον, 'Ιδού, θέτω εν Σιών λίθον προσκόμματος, και πέτραν σκανδάλου, και πας ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει καταισχνυνθή.'» (Ρωμαίους 9[θ΄]:32β και 33)

ΠΩΣ ΘΑ ΕΚΠΛΗΡΩΝΕ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΟΛΑ ΕΚΕΙΝΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΔΑΝΙΗΛ 9[Θ']:24-26;

Ο Άγιος των αγίων που θα γινόταν ο Χριστός θα:

1. Έφερνε ένα τέλος στις παραβάσεις και στις αμαρτίες.
2. Έκανε εξιλέωση περί ανομίας.
3. Έφερνε αιώνια δικαιοσύνη, και
4. Σφράγιζε όραση και προφητεία.

Πως θα εκπλήρωνε ο Χριστός όλα τα παραπάνω; Η απάντηση είναι: **Δια του θανάτου Του** --- με το να χύσει το αίμα Του στο σταυρό για όλους εκείνους που θα πίστευαν σ' Αυτόν. Αυτός είναι ο λόγος που η προφητεία είπε ότι θα **«εκκοπή ο Χριστός, πλην ουχί δι' εαυτόν.»** (Εδάφιο 26).

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΛΛΕΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΠΟΥ ΝΑ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΟΤΙ ΘΑ ΘΑΝΑΤΩΝΑΝ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ;

Ναι, υπάρχουν! Ας εξετάσουμε μερικές. Στους Ψαλμούς 22[κβ']:1,7,15-18, διαβάσουμε:

«ΘΕΕ μου, Θεέ μου, δια τι με εγκατέλιπες; ... Με εμοκτήρισαν (περιγέλασαν) πάντες οι βλέποντές με ... Η δύναμίς μου εξηράνθη ως όστρακον, και η γλώσσα μου εκολλήθη εις τον λάρυγγά μου, και συ με κατεβίβασας εις το γόμα του θανάτου. Διότι κύνες (σκυλιά) με περιεκύκλωσαν, σύναξις πονηρευομένων με περιέκλεισεν, ετρύπησαν τας χείρας μου και τους πόδας μου, δύναμαι να αριθμήσω πάντα τα οστά μου, ούτοι με ατενίζουσι (με κοιτάνε) και

με παρατηρούσι. Διμερίσθησαν τα ιμάτιά μου εις εαυτούς, και επί τον ιματισμόν μου έβαλον κλήρον.»

Η παραπάνω προφητεία περιγράφει τον θάνατόν Του στο σταυρό με μεγάλη ακρίβεια. Ακόμα μας λέει ότι θα έριχναν κλήρο για να μοιραστούν την ενδυμασία Του! Ας διαβάσουμε από το Λουκάς 23[κγ]:33-37 για να δούμε την εκπλήρωση και αυτής της προφητείας:

«Και όταν ήλθον εις τον τόπον τον ονομαζόμενον Κρανίον, εκεί εσταύρωσαν αυτόν ... Ο δε Ιησούς έλεγε, Πάτερ, συγχώρησον αυτούς, διότι δεν εξεύρουσι τι πράττουσι. Διαμεριζόμενοι δε τα ιμάτια αυτού, έβαλον κλήρον. Και ίστατο ο λαός θεωρών. Ενέπαιζον δε και οι άρχοντες μετ' αυτών, λέγοντες, Άλλους έσωσεν, ας σώση εαυτόν, εάν ούτος ήναι ο Χριστός, ο εκλεκτός του Θεού. Ενέπαιζον δε αυτόν και οι στρατιώται, πλησιάζοντες και προσφέροντες όξος εις αυτόν, και λέγοντες, Εάν συ ήσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων, σώσον σεαυτόν.»

Στο Ζαχαρίας 13[ιγ]:7, διαβάζουμε για κάποιον «Άνδρα» ο οποίος είναι ο Ποιμένας και ο συνέταιρος του Θεού και ο οποίος πρέπει να πεθάνει. Ας δώσουμε προσοχή:

«ΡΟΜΦΑΙΑ, εξύπνησον κατά του ποιμένου μου, και κατά του ανδρός του συνεταίρου μου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, πάταξον τον ποιμένα, και τα πρόβατα θέλουσι διασκορπισθή»

Ποιος είναι αυτός ο «Άνδρας» που είναι ο συνέταιρος και ο Ποιμένας του Θεού ο οποίος έπρεπε να πεθάνει;

Ο «Άνδρας» του εδαφίου Ζαχαρίας 13[ιγ']:7, ήταν, πράγματι, ο Αιώνιος Υιός του Θεού Του οποίου το όνομα ήταν «ο Λόγος του Θεού» και ο οποίος έγινε ο Άνθρωπος Ιησούς Χριστός (Ιωάννης 1[α']:1,14· Αποκάλυψις 19[ιθ']:13). Στο εδάφιο Ματθαίος 26[κστ']:31, ο Κύριος Ιησούς εφάρμοσε αυτή τη προφητεία του Ζαχαρία στον εαυτόν Του. Εκεί, είπε στους μαθητές Του:

«... Πάντες υμείς θέλετε σκανδαλισθή εν εμοί την νύκτα ταύτην, διότι είναι γεγραμμένον, ‘Θέλω πατάξει τον ποιμένα, και θέλουσι διασκορπισθή τα πρόβατα της ποιμνης.’»

Στο εδάφιο Ζαχαρίας 12[ιβ']:10, διαβάζουμε τα λόγια του ΓΧΒΧ:

“Και θέλω εκχέει επί τον οίκον Δαβίδ, και επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, πνεύμα χάριτος και ικεσιών, και θέλουσιν επιβλέψει προς εμέ, τον οποίον εξεκένησαν, και θέλουσι πενθήσει δι’ αυτόν, ως πενθεί τις δια τον μονογενή αυτού, και θέλουσι λυπηθή δι’ αυτόν, ως ο λυπούμενος δια τον πρωτότοκον αυτού.»

Σύμφωνα με την παραπάνω προφητεία, ποιος ήταν Εκείνος τον οποίον εξεκένησαν; Η απάντηση είναι, **ο Θεός ΓΧΒΧ!**

Στο ευαγγέλιο του Ιωάννη, κεφάλαιο 19[ιθ'] και εδάφια 32-37, ο Ιωάννης, ο οποίος ήταν μάρτυρας της σταύρωσης του Ιησού, έγραψε:

«Ἦλθον λοιπόν οι στρατιώται, και του μεν πρώτου συνέθλασαν τα σκέλη, και του άλλου του συσταυρωθέντος μετ’ αυτού. Εις δε τον Ιησούν ελθόντες, ως είδον αυτόν

ήδη τεθνηκότα, δεν συνέθλασαν αυτού τα σκέλη, αλλ' εις των στρατιωτών εκέντησε με λόγχην την πλευράν αυτού, και ευθύς εξήλθεν αίμα και ύδωρ. Και ο ιδών μαρτυρεί, και αληθινή είναι η μαρτυρία αυτού, και εκείνος εξεύρει ότι αλήθειαν λέγει, δια να πιστεύσητε σεις. Διότι έγειναν ταύτα, δια να πληρωθή η γραφή, 'Οστούν αυτού δεν θέλει συντριφθή.' (Εξοδος 12[ιβ']:46· Αριθμοί 9[θ']:12· Ψαλμοί 34[λδ']:20). *Και πάλιν άλλη γραφή λέγει, 'Θέλουσιν επιβλέψει εις εκείνον τον οποίον εξεκέντησαν.'*»

Σύμφωνα με τα παραπάνω εδάφια, Ποιος εκπλήρωσε την προφητεία του Ζαχαρίας 12[ιβ']:10; Ποιον εξεκέντησαν; Η απάντηση είναι: **Ο Ιησούς! Αυτόν εξεκέντησαν!** Και περί του δεύτερου ερχομού Του, το βιβλίο της Αποκάλυψης λέγει,

«Ιδού, έρχεται μετά των νεφελών, και θέλει ιδεί αυτόν πας οφθαλμός, και εκείνοι οίτινες εξεκέντησαν αυτόν, και θέλουσι θρηνήσει επ' αυτόν πάσαι αι φυλαί της γης, ναι, αμήν.» (Αποκάλυψις 1[α']:7)

Η εκπλήρωση της παραπάνω προφητείας από το βιβλίο της Αποκάλυψης, θα εκπληρώσει επίσης την προφητεία που αναγράφεται στα εδάφια Δανιήλ 7[ζ']:13,14. Εκεί λέει,

«Είδον εν οράμασι νυκτός, και ιδού, ως Υιός ανθρώπου ήρχετο μετά των νεφελών του ουρανού, και έφθασεν έως του Παλαιού των ημερών, και εισήγαγον αυτόν ενώπιον αυτού. Και εις αυτόν εδόθη η εξουσία, και η δόξα, και η βασιλεία, δια να λατρεύωσιν αυτόν πάντες οι λαοί, τα έθνη, και αι γλώσσαι, η εξουσία αυτού είναι εξουσία αιώνιος, ήτις δεν θέλει παρέλθει, και η βασιλεία αυτού, ήτις δεν θέλει φθαρή.»

Σε παρακαλώ σύγκρινε τα λόγια, «*Και εις αυτόν εδόθη η εξουσία*» με τα λόγια της προφητείας που αναφέρεται στο Ησαΐας 9[θ']:5 όπου λέει ότι «*η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού*» και με τα λόγια του Ιησού στο Ματθαίος 28[κη']:18, όπου λέει, «*Εδόθη εις εμέ πάσα εξουσία εν ουρανών και επί γης.*» Επομένως, χωρίς καμία αμφιβολία, ο Ιησούς είναι «**ο Υιός του ανθρώπου**» του εδαφίου Δανιήλ 7[ζ']:14, τον οποίον όλοι οι άνθρωποι θα λατρεύουν.

Από όλα τα παραπάνω, βλέπουμε ότι Εκείνος που εξεκένησαν στον σταυρό, Εκείνος που θα έλθει μετά των νεφελών, δεν είναι κανένας άλλος εκτός από τον Θεό ΓΧΒΧ τον Υιό, τον Άγιο των αγίων που έγινε ο Χριστός για να φέρει ένα τέλος στις παραβάσεις και στις αμαρτίες, να κάνει εξιλέωση περί ανομίας, να φέρει αιώνια δικαιοσύνη, και να σφραγίσει όραση και προφητεία **δια του θανάτου Του**. Εσύ, Τον έχεις αναγνωρίσει ώστε να Τον ευχαριστήσεις για το τι έχει κάνει για σένα; **Θα Τον λατρέψεις τώρα;** Η απόφασή σου θα προσδιορίσει εάν θα χαρείς όταν Τον δεις να έρχεται με τα σύννεφα ή αν θα είσαι ένας από εκείνους που θα κλάψουν επ' Αυτόν. Η επιλογή είναι δική σου!

ΠΩΣ ΘΑ ΣΦΡΑΓΙΖΕ «ΟΡΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ» Ο ΑΓΙΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΟΥ ΕΔΑΦΙΟΥ ΔΑΝΙΗΛ 9[θ']:24-26 ;

Με το να εκπληρώσει όλες τις οράσεις και όλες τις προφητείες που είχαν προείπει τον ερχομό Του και για το σωτήριο έργο Του! Καθώς είπε ο Ιησούς, «... *πάντες οι προφήται και ο νόμος έως Ιωάννου (του Βαπτιστή) προεφήτευσαν.*» (Ματθαίος 11[ια']:13).

ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΛΛΟ ΜΕΡΟΣ ΣΤΗ ΒΙΒΛΟ ΠΟΥ ΛΕΕΙ ΟΤΙ ΘΑ ΧΡΙΖΟΤΑΝ Ο ΘΕΟΣ;

Ναι, υπάρχει! Στο Εβραίους 1[α']:8-12, διαβάζουμε περί του Θεού Υιού:

«Περί δε του Υιού (λέει), 'Ο θρόνος σου, ώ Θεέ, είναι εις τον αιώνα του αιώνος, σκήπτρον ευθύτητος είναι το σκήπτρον της βασιλείας σου. Ηγάπησας δικαιοσύνην, και εμίσησας ανομίαν, δια τούτο έχρισέ σε ο Θεός, ο Θεός σου, έλαιον αγαλλιάσεως υπέρ τους μετόχους σου.' Και, 'Συ κατ' αρχάς, Κύριε, την γην εθεμελίωσας, και έργα των χειρών σου είναι οι ουρανοί. Αυτοί θέλουσιν απολεσθή, συ δε διαμένεις, και πάντες ως ιμάτιον θέλουσι παλαιωθή, και ως περιένδυμα θέλεις τυλίξει αυτούς, και θέλουσιν αλλαχθή, συ όμως είσαι ο αυτός, και τα έτη σου δεν θέλουσιν εκλείψει.'»

Από τα παραπάνω λόγια μαθαίνουμε ότι ο Υιός, ο Οποίος είναι Ένας από την Αληθινή Θεότητα ΓΧΒΧ, ο Δημιουργός των ουραनों και της γης, θα χριζόταν, δηλαδή, θα γινόταν ο Χριστός!

ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΠΟΥ ΝΑ ΛΕΕΙ ΟΤΙ Ο ΘΕΟΣ ΓΧΒΧ ΘΑ ΕΡΧΟΤΑΝ ΣΤΗ ΓΗ;

Είναι δυνατόν; Μπορεί ο ανθρώπινος νους να συλλάβει την ιδέα ότι ο Δημιουργός του σύμπαντος, ο Παντοδύναμος ΓΧΒΧ, που δημιούργησε τα πάντα για τον Εαυτόν Του (Ρωμαίους 11[ια']:36· Κολοσσαείς 1[α']:16-20), θα ερχόταν από τον ουρανό κάτω στη γη για να περπατήσει μεταξύ μας; Δηλαδή, ο ΓΧΒΧ, ο Θεός του Ισραήλ, Εκείνος που είπε ότι εκτός Αυτού Σωτήρας δεν υπάρχει (Ησαΐας 43[μγ']:11), θα ερχόταν κάτω για να σώσει τον λαό Του από τις

αμαρτίες τους; Υπάρχει κάποια προφητεία στη Παλαιά Διαθήκη που δίνει αυτή την ιδέα;

Ναι, υπάρχει! Τα λόγια του Ησαΐα στο κεφάλαιο 59[νθ'] είναι πολύ καθαρά. Αρχίζοντας από το εδάφιο 15, βλέπουμε ότι ο ΓΧΒΧ κοιτάξε κάτω και ήταν δυσαρεστημένος που δεν υπήρχε δικαιοσύνη (κρίσις). Είδε ότι δεν υπήρχε άνθρωπος να μεσιτεύει. Έτσι, **ο Βραχίονάς Του ενήργησε σωτηρία**. Ντύθηκε δικαιοσύνη σαν θώρακα, φόρεσε στο κεφάλι Του την περικεφαλαία της σωτηρίας, φόρεσε την εκδίκηση σαν μάτιο, φόρεσε τον ζήλο σαν παλτό, και στο εδάφιο 20, Αυτός, **ο Βραχίων του ΓΧΒΧ, έρχεται στη Σιών ως ο Λυτρωτής όλων εκείνων που μετανοούν από τις παραβάσεις τους**. (Σε παρακαλώ διάβασε το πεντηκοστό τρίτο κεφάλαιο του Ησαΐα.)

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΥΤΡΩΤΗΣ ΤΗΣ ΣΙΩΝ;

Στο εδάφιο Ησαΐας 60[ξ']:16β, ο ΓΧΒΧ μιλάει στη Σιών και της λέει,

«... και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος (ΓΧΒΧ) είμαι ο Σωτήρ σου και ο Λυτρωτής σου, ο ισχυρός του Ιακώβ.»

Ναι, Εκείνος που ήλθε κάτω για να απελευθερώσει το λαό Του από τις παραβάσεις τους, και από τις αμαρτίες τους, και για να κάνει εξιλέωση περί ανομίας, και να εισάγει αιώνια δικαιοσύνη, ήταν ο ΓΧΒΧ, ο Άγιος των αγίων (Δα-νιήλ 9[θ']:24,26 και Ματθαίος 1[α']:21)!

Εν τούτοις, ο ΓΧΒΧ αποκάλυψε στους δούλους Του τους προφήτες (Αμώς 3[γ']:7), ότι πριν έλθει κάτω, θα έστελνε τον αγγελιοφόρο Του για να προετοιμάσει ή να κατασκευ-

άσει την οδό έμπροσθέν Του. Στο εδάφιο Μαλαχίας 3[γ']:1, ακούμε τον ΓΧΒΧ των δυνάμεων να λέει:

«ΙΔΟΥ, εγώ αποστέλλω τον άγγελόν μου, και θέλει κατασκευάσει την οδόν έμπροσθέν μου.»

ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΕ ΤΗΝ ΟΔΟ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΤΟΥ ΓΙΑΧΒΕ;

Ο Ιησούς απάντησε την ανωτέρω ερώτηση στο Ματθαίος 11[ια']:10. Είπε ότι **αυτός ο αγγελιοφόρος ήταν ο Ιωάννης ο Βαπτιστής.**

ΠΟΙΑΝΟΥ ΤΗΝ ΟΔΟ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΕ Ο ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ;

Ο Ιωάννης προετοίμασε την οδό του Ιησού! **Ποιος, λοιπόν, είναι ο άνθρωπος Ιησούς;**

Παρομοίως, στο Ησαΐας 40[μ']:3, διαβάζουμε:

«Φωνή βοώντος εν τη ερήμω, Ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου (του ΓΧΒΧ), ευθείας κάμετε εν τη ερήμω τας τρίβους του Θεού ημών.»

ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Η «ΦΩΝΗ ΒΟΩΝΤΟΣ ΕΝ ΤΗ ΕΡΗΜΩ»;

Στο Ιωάννης 1[α']:23, ακούμε τον Ιωάννη τον Βαπτιστή να λέει τα ακόλουθα:

«... Εγώ είμαι 'Φωνή βοώντος εν τη ερήμω, Ευθόνατε την οδόν του Κυρίου (του ΓΧΒΧ)'»

ΠΑΛΙ, ΠΟΙΑΝΟΥ ΤΗΝ ΟΔΟ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΕ Ο ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ;

Η προφητεία έλεγε ότι η «φωνή βοώντος» θα προετοίμαζε την οδό «του Θεού ημών». Ο Ιωάννης προετοίμασε την οδό του Ιησού! **Ποιος, λοιπόν, είναι ο άνθρωπος Ιησούς;** Περαιτέρω, στο Μαλαχίας 4[δ']:5, ο ΓΧΒΧ λέει:

«Ιδού, εγώ θέλω αποστείλει προς εσάς Ηλίαν τον προφήτην, πριν έλθη η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής.»

ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο «ΗΛΙΑΣ» ΠΟΥ ΕΠΡΟΚΕΙΤΟ ΝΑ ΕΛΘΕΙ;

Στα εδάφια Ματθαίος 11[ια']:10-15, όπου ο Ιησούς είπε ότι **ο Ιωάννης ο Βαπτιστής** ήταν ο αγγελιοφόρος ο οποίος θα προετοίμαζε την οδό, είπε επίσης:

«Και αν θέλητε να δεχθήτε τούτο, αυτός (ο Ιωάννης ο Βαπτιστής) είναι ο Ηλίας, όστις έμελλε να έλθη. Ο έχων ότα δια να ακούη, ας ακούη.»

ΜΗΠΩΣ ΕΝΝΟΕΙ ΟΤΙ Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ ΘΑ ΞΑΝΑΓΥΡΙΖΕ ΣΤΗ ΖΩΗ ΩΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ;

Οπωσδήποτε Όχι! Η Βίβλος **δεν** διδάσκει μετεμψύχωση. Ο Θεός έστειλε τον Ιωάννη τον Βαπτιστή να προετοιμάσει την οδό έμπροσθέν Του «εν πνεύματι και δυνάμει Ηλίου» (Λουκάς 1[α']:17).

Επομένως, για έμφαση, ξαναρωτώ:

ΚΑΘΩΣ Ο ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ ΗΤΑΝ ΕΚΕΙΝΟΣ ΠΟΥ ΗΛΘΕ ΝΑ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΕΙ ΤΗΝ ΟΔΟ ΤΟΥ ΓΙΑΧΒΕ, ΤΟΤΕ, ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΙΗΣΟΥΣ;

Καθώς είδαμε, η απάντηση της Βίβλου σ' αυτή την ερώτηση είναι ότι ο άνθρωπος Ιησούς είναι ο Θεός **ΓΙΑΧΒΕ** ο

Οποίος ήλθε στη Σιών για να γίνει ο Σωτήρας της και ο Λυτρωτής της, όπως είπε ο άγγελος στον Ιωσήφ ότι το όνομα του παιδιού θα είναι «**Ιησούς**» (το οποίο, όνομα, σημαίνει «**ΓΧΒΧ Ο ΣΩΤΗΡ**») διότι Αυτός θα σώσει το **λαό Του** από τις αμαρτίες τους (Ησαΐας 59[νθ']:15,20· 60[ξ']:16· Ιωάννης 1[α']:1,14· Ματθαίος 1[α']:21).

ΠΕΡΙΕΧΕΙ Η ΒΙΒΛΟΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΟΤΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑΧΒΕ;

Βεβαίως! Ας διαλογισθούμε πάνω στις επόμενες δύο περιπτώσεις:

1. Στο Ματθαίος 23[κγ']:37, ακούμε τον Ιησού να λέει στην Ιερουσαλήμ,

*«**Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας, και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς σε, ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου, καθ' ον τρόπον συνάγει η όρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε;**»*

Παρακαλώ σκεφτείτε: Ποιανού λαός ήταν ο Ισραήλ; Όχι **του Θεού**; Δεν ήταν ο **ΓΙΑΧΒΕ** Εκείνος που είχε υποσχεθεί να συνάξει τον Ισραήλ προς τον Εαυτόν Του (Ησαΐας 54[νδ']:5-7); Πως θα μπορούσε ο Ιησούς, ένας άνδρας περίπου τριάντα ετών, να πει ότι ήταν **Αυτός** που ήθελε να τους συνάξει προς τον Εαυτόν Του; Στη πραγματικότητα, τι μας λέει εδώ ο Ιησούς; Εάν Αυτός δεν είναι ο **ΓΙΑΧΒΕ** των εδαφίων Ησαΐας 48[μη']:16 και Ζαχαρίας 2[β']:8,9, τότε, **Ποιος είναι;**

2. Στο βιβλίο των Ψαλμών, στο κεφάλαιο 68[ξη'] και εδάφιο 18, διαβάζουμε **για τον ΓΙΑΧΒΕ**:

«Ανέβης εις ύψος, ηχημαλώτευσας αιχμαλωσίαν, έλαβες χαρίσματα δια τους ανθρώπους, έτι δε και δια τους απειθείς, δια να κατοικής μεταξύ αυτών, Κύριε (Γιαχβέ) Θεέ.»

ΠΟΙΟΣ ΑΝΕΒΕΙ ΕΙΣ ΥΨΟΣ;

Σύμφωνα με το παραπάνω εδάφιο, η απάντηση είναι: «**Ο Θεός ΓΧΒΧ** (Γιαχβέ)!»

«Μα,» θα ρωτήσει κάποιος, «δεν είναι ο Θεός ΓΧΒΧ Εκείνος που κατοικεί 'εν υψίστοις' (Λουκάς 2[β']:14); Πως μπορεί ο Ψαλμωδός να λέει ότι ο Θεός ΓΧΒΧ ανέβει εις ύψος; Ποιος είναι αυτός ο ΓΧΒΧ του Ψαλμού 68[ξη']:18;

Ο απόστολος Παύλος μας βεβαιώνει ότι αυτός ο Θεός ΓΧΒΧ είναι ο Ιησούς Χριστός. Ας διαβάσουμε εν μέρει από το Εφεσίους 4[δ']:4-10, όπου ο Παύλος έγραψε:

«... Αναβάς εις ύψος, ηχημαλώτευσεν αιχμαλωσίαν, ... το δε, ανέβη, τι είναι, ειμή ότι και κατέβη πρώτον εις τα κατώτερα μέρη της γης; Ο καταβάς, αυτός είναι και ο αναβάς υπεράνω των ουρανών, δια να πληρώση (να γεμίσει) τα πάντα.»

Έτσι, βλέπουμε καθαρά ότι ο Ιησούς είναι ο Θεός ΓΧΒΧ του Ψαλμού 68[ξη']:18, ο οποίος κατέβηκε στα έγκατα της γης όταν πέθανε και ετάφη, και ο οποίος όταν αναστήθηκε σωματικώς από τους νεκρούς, ανέβηκε στους ουρανούς για να πληρώσει τα πάντα.

ΕΙΧΑΝ ΠΡΟΦΗΤΕΥΣΕΙ ΟΙ ΓΡΑΦΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ;

Βεβαίως! Ας δώσουμε προσοχή στα επόμενα:

Ψαλμοί 16[ιστ']:10

«Διότι δεν θέλεις εγκαταλείψει την ψυχήν μου εν τω άδη, ουδέ θέλεις αφήσει τον Όσιόν σου να ίδη διαφθοράν.»

Καθώς είναι μόνο η σάρκα που βλέπει διαφθορά στον τάφο, τα λόγια, *«ουδέ θέλεις αφήσει τον Όσιόν σου να ίδη διαφθοράν»*, αναφέρονται στην ανάσταση του σώματος! Ο απόστολος Πέτρος συμφωνεί με την κατάληξή μας, επειδή την ημέρα της Πεντηκοστής είτε,

«προϊδών ελάλησε περί της αναστάσεως του Χριστού ότι δεν εγκατελείφθη η ψυχή αυτού εν τω άδη ουδέ η σαρξ αυτού είδε διαφθοράν.» (Πράξεις 2[β']:31).

Τέλος, στο εδάφιο Ησαΐας 53[γγ']:10β, διαβάζουμε για τον Βραχίονα του ΓΧΒΧ, ότι αφού δώσει την ψυχή Του σαν προσφορά περί αμαρτίας, δηλαδή, **μετά τον θάνατό Του, θα δει απογόνους και οι ημέρες Του θα μακρύνουν.** Αυτά τα λόγια πράγματι αναφέρονται στην σωματική ανάστασή Του από τους νεκρούς. Παρακαλώ διαβάστε τη σημείωση που ακολουθεί.

ΣΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΣΗΜΕΙΩΣΕ

Η λέξη «ανάσταση» σημαίνει: «ανέγερση --- στήνομε ξανά». Αναφέρεται **στο σώμα** που είναι ξαπλωμένο.

Καθώς ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο έτσι ώστε να έχει **πνεύμα, ψυχή και σώμα** (Α΄ Θεσσαλονικείς 5[ε']:23), και καθώς, στον θάνατο, είναι **μόνο το σώμα** που ξαπλώνει στον τάφο, η λέξη «ανάσταση» απευθύνεται μόνο στο σώμα. Για να λάβει χώρα μια ανάσταση, ο Θεός πρέπει να επιστρέψει τη ψυχή (Εβραϊκά: «Νέφες») του νεκρού ατόμου πίσω στο σώμα του/της. Για να υποστηρίξουμε αυτή τη

δήλωση, ας διαβάσουμε τα εδάφια Α΄ Βασιλέων 17[ιζ΄]:21, 22. Αυτά τα εδάφια μας λένε τι συνέβη όταν ο Θεός, ανέστησε κάποιο νεαρό αγόρι μέσω του προφήτη Ηλία:

«Και εξηπλώθη (ο προφήτης Ηλίας) τρις επί το παιδάριον, και ανεβόησε προς τον Κύριον, και είπε, Κύριε Θεέ μου, ας επανέλθω, δέομαι, η ψυχή (νέφες) του παιδαρίου τούτου εντός αυτού. Και εισήκουσεν ο Κύριος της φωνής του Ηλία, και επανήλθεν η ψυχή (νέφες) του παιδαρίου εντός αυτού, και ανέζησε.» (Επίσης, παρακαλώ διάβασε το Β΄ Κορινθίους 5[ε΄]:6-8).

Επομένως, τα λόγια, *«ουδέ θέλεις αφήσει τον Όσιόν σου να ίδη διαφθοράν.»* (Ψαλμοί 16[ιστ΄]:10), μας λένε ότι **το σώμα του Χριστού** δεν θα παρέμενε στον τάφο να δει διαφθορά, αλλά θα ανασταινόταν.

ΣΥΝΕΒΗ ΑΥΤΟ ΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥΣ;

Ναι, συνέβη! Πριν πεθάνει, ο Ιησούς είπε σ' εκείνους που Του ζήτησαν να τους δώσει κάποιο σημείο:

«... Γενεά πονηρά και μοιχαλίσ σημείων ζητεί, και σημείον δεν θέλει δωθή εις αυτήν, εμμή το σημείον Ιωνά του προφήτου. Διότι ως ο Ιωνάς ήτο εν τη κοιλία του κήτους τρεις ημέρας και τρεις νύκτας, ούτω θέλει είσθαι ο Υιός του ανθρώπου εν τη καρδία της γης τρεις ημέρας και τρεις νύκτας.» (Ματθαίος 12[ιβ΄]:39,40).

Μια άλλη φορά, όταν οι Ιουδαίοι του ζήτησαν να τους δώσει κάποιο σημείο, ο Ιησούς τους είπε:

«... Χαλάσατε τον ναόν τούτον, και δια τριών ημερών θέλω εγείρει αυτόν.» (Ιωάννης 2[β΄]:19).

Οι μαθητές Του εννόησαν ότι Αυτός αναφερόταν **στον ναό του σώματός Του** και ότι μίλησε για την ανάστασή Του (Ιωάννης 2[β΄]:21,22). Τα λόγια Του, «(εγώ) **θέλω εγείρει αυτόν**» αποκαλύπτει ότι Αυτός πράγματι ήταν ο Παντοδύναμος Θεός εν σαρκί ο οποίος **είχε τη δύναμη να αναστήσει το νεκρό Του σώμα!** Η Δόξα ανήκει σ' Αυτόν εις τον αιώνα των αιώνων (Β΄ Πέτρου 3[γ΄]:18· Αποκάλυψις 5[ε΄]:13).

Και συνέβη! Την τρίτη ημέρα, αναστήθηκε από τους νεκρούς σύμφωνα με τις Γραφές και παρουσιάσθηκε σε πολλούς μάρτυρες. Σε μια περίπτωση, παρουσιάσθηκε σε τουλάχιστον πεντακόσια άτομα μονομιάς (Α΄ Κορινθίους 15 [ιε΄]:6).

Από τα παραπάνω, και από το γεγονός ότι η λέξη «ανάσταση» αναφέρεται στη «ανέγερση» ενός σώματος που είναι ξαπλωμένο, αντιλαμβανόμαστε ότι το πραγματικό σώμα του Ιησού το οποίο πέθανε πάνω στο σταυρό, αυτό το ίδιο σώμα το οποίο έθαψαν στον τάφο, αυτό το ίδιο σώμα αναγέρθηκε σε δόξα!

Το να πιστεύει κανείς ότι «στην ανάσταση το σώμα του Ιησού διαλύθηκε μέσα στα αέρια της ατμόσφαιρας» ή ότι «στην ανάσταση ο Ιησούς έλαβε ένα νέο πνευματικό σώμα το οποίο έφτιαξε γι' Αυτόν ο Θεός στον ουρανό», είναι παράλογο!

Και οι δύο από τις παραπάνω ιδέες είναι αιρέσεις, παράξενες, και ξένες όσον αφορά τις Γραφές! Εάν ακριβώς το ίδιο σώμα που πέθανε στον σταυρό και το οποίο έθαψαν στον τάφο δεν ανεγέρθηκε από τους νεκρούς, τότε, η ανάσταση δεν έλαβε χώρα! Εκείνοι που πιστεύουν ότι στην ανάσταση

ο Ιησούς έλαβε **ένα άλλο σώμα**, (ιδιαίτερος εκείνοι που κηρύττουν ότι αυτό το «άλλο σώμα» είναι ένα πνευματικό σώμα), δεν πιστεύουν στην Βιβλική ανάσταση των νεκρών, αλλά στην αντιγραφική διδασκαλία της μετεμψύχωσης!

Σ' αυτό το σημείο, θα ήθελα να πάρω ένα λεπτό για να συγκρίνω την σωματική ανάσταση του Κυρίου Ιησού με τη σωματική ανάσταση των ακολούθων Του --- όλων εκείνων που πιστεύουν εις Αυτόν.

ΟΙ ΑΚΟΛΟΥΘΟΙ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΘΑ ΛΑΒΟΥΝ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΕΛΑΒΕ ΚΙ' ΕΚΕΙΝΟΣ.

Στο Ιωάννης 11[ια΄]:23-27, ο Ιησούς είχε την επόμενη συνομιλία με την Μάρθα για τον νεκρό αδελφό της. Ο Ιησούς της είπε:

«... Ο αδελφός σου θέλει αναστηθή. Λέγει προς αυτόν η Μάρθα, Εξεύρω ότι θέλει αναστηθή εν τη αναστάσει εν τη εσχάτη ημέρα. Είπε προς αυτήν ο Ιησούς, Εγώ είμαι η ανάστασις και η ζωή, ο πιστεύων εις εμέ, και αν αποθάνη, θέλει ζήσει. Και πας όστις ζη και πιστεύει εις εμέ, δεν θέλει αποθάνει εις τον αιώνα. Πιστεύεις τούτο; Λέγει προς αυτόν, Ναι, Κύριε, εγώ επίστευσα, ότι συ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, ο ερχόμενος εις τον κόσμον.»

Από τα παραπάνω λόγια, καταλαβαίνουμε ότι ο Ιησούς υπόσχεται να αναστήσει όλους εκείνους που πιστεύουν εις Αυτόν. Όλοι οι αληθινοί πιστοί ακόλουθοι του Ιησού Χριστού κρατούν αυτή την ελπίδα και πίστη διότι γνωρίζουν ότι ο Ιησούς έχει την εξουσία και τη δύναμη, δια του λόγου Του, να αναστήσει τα σώματα όλων εκείνων που είναι στους τάφους. Ο Ιησούς δύναται να το κάνει αυτό διότι καθώς ο Θεός ο Πατήρ έχει **«ζωήν εν Εαυτώ»**, έτσι και ο

Υιός έχει «ζωήν εν *Εαυτώ*» (Ιωάννης 5[ε΄]:26-29). Αυτό το γεγονός αποδεικνύει, για μια ακόμα φορά, ότι ο Ιησούς είναι Θεός με σάρκα (Α΄ Τιμόθεον 3[γ΄]:16).

ΓΙΑΤΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΩ ΖΗΤΗΜΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ ΜΑΣ;

Για δύο λόγους:

α) Διότι, εκείνοι που πιστεύουν στην Βιβλική διδασκαλία ότι το σώμα του Ιησού αναστήθηκε από τους νεκρούς, πρέπει επίσης να πιστεύουν ότι Αυτός, με τον ίδιο τρόπο, θα αναστήσει από τους νεκρούς και τα δικά τους θνητά σώματα.

β) Διότι σήμερα μας έχουν περικυκλώσει ψευδοδιδάσκαλοι οι οποίοι λένε ότι είναι Χριστιανοί, αλλά, οι οποίοι κηρύττουν ότι ο θάνατος είναι το τέλος των σωμάτων μας, και ότι, καθώς πεθαίνουμε, αμέσως λαμβάνουμε ένα νέο σώμα το οποίο ο Θεός προετοίμασε για μας στον ουρανό. Με άλλα λόγια, κηρύττουν ότι, στο θάνατο, **ανταλλάσσουμε** το παλαιό μας σώμα για ένα άλλο.

Αυτοί οι ψευδοδιδάσκαλοι έχουν επιλέξει να αγνοούν τι λέει η Βίβλος πάνω στο θέμα της αναστάσεως του σώματος, και διδάσκουν την αντιχριστιανική διδασκαλία της μετεμψύχωσης. Σε παρακαλώ, επίτρεψέ μου να σου παρουσιάσω το τι διδάσκουν οι Γραφές πάνω στο θέμα της αναστάσεως του σώματος:

Η Βίβλος λέει ότι δια του αίματος του Ιησού έχουμε ήδη λάβει την απολύτρωση, δηλαδή, τη συγχώρεση των αμαρτημάτων μας (Εφεσίους 1[α΄]:7· Κολοσσαείς 1[α΄]:14). Βάση αυτής της αλήθειας, αντιλήφθηκα ότι δια του έργου

που έκανε ο Ιησούς πάνω στο σταυρό, Αυτός έχει ήδη απολυτρώσει τα πνεύματα και τις ψυχές εκείνων που πιστεύουν σ' Αυτόν. Όμως, εκείνοι που πραγματικά πιστεύουν στο Χριστό αναμένουν να λάβουν και **την απολύτρωση του σώματος αυτών** (Ρωμαίους 8[η']:23).

Αυτή η απολύτρωση θα λάβει χώρα στη δεύτερη έλευση του Κυρίου Ιησού, όταν θα έλθει να πάρει τους ακολούθους Του ώστε να είναι μαζί Του για πάντα (Β' Θεσσαλονικείς 2[β']:1· Α' Θεσσαλονικείς 4[δ']:16,17). Μέχρι τότε, θα εμπιστεύονται ότι ο Θεός θα διατηρήσει τα πνεύματά τους, τις ψυχές τους και **τα σώματά τους άμεμπτα** εν τη παρουσία του Κυρίου τους Ιησού Χριστού (Α' Θεσσαλονικείς 5[ε']:23).

Μιλώντας για την ανάσταση **του σώματος**, ο απόστολος Παύλος είπε:

«Τούτο δε λέγω αδελφοί, ότι σαρξ και αίμα βασιλείαν Θεού δεν δύνανται να κληρονομήσωσιν, ουδέ η φθορά κληρονομεί την αφθαρσίαν. Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίζει, και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και εμείς θέλομεν μεταμορφωθή. Διότι πρέπει το φθαρτόν τούτο να ενδυθή αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο να ενδυθή αθανασίαν. Όταν δε το φθαρτόν τούτο ενδυθή αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο ενδυθή αθανασίαν, τότε θέλει γείνει ο λόγος ο γεγραμμένος 'Κατεπόθη ο θάνατος εν νίκη.'»

Καθώς τα πνεύματα και οι ψυχές των ανθρώπων είναι αθάνατα, τα λόγια του Παύλου «*το φθαρτόν τούτο*» και «*το θνητόν τούτο*», αναφέρονται μόνο στο ανθρώπινο σώμα.

Από τα παραπάνω βλέπουμε ότι όταν ο Κύριος Ιησούς επιστρέψει, θα αναστήσει τα σώματα των ακολούθων Του που έχουν πεθάνει μέχρι αυτή την ημέρα και την ίδια στιγμή θα τα ντύσει με αφθαρσία και αθανασία. Μ' αυτόν τον τρόπο, τα πνεύματα και οι ψυχές εκείνων που έχουν πεθάνει στη πίστη του Ιησού και τα οποία ήταν με τον Κύριο από την ημέρα του θανάτου τους (Β' Κορινθίους 5[ε']:8· Λουκάς 23[κγ']:43), θα ξαναγεννηθούν με τα αλλαγμένα σώματά τους, και θα συναντηθούν με τον Κύριο στον αέρα ως ολοκληρωμένα άτομα που θα απαρτίζονται ξανά από πνεύμα, ψυχή και σώμα (Α' Θεσσαλονικείς 5[ε']:23).

Όσο τα σώματα των πιστών βρίσκονται στους τάφους, η ανάσταση δεν έχει λάβει χώρα και ο Κύριος δεν έχει επιστρέψει! Μην επιτρέψετε σε κανέναν να σας πείσει να πιστέψετε διαφορετικά!

Αυτοί που διδάσκουν διαφορετικά, είναι ψευδοδιδάσκαλοι και δεν βρίσκονται στην αλήθεια (Β' Τιμόθεον 2[β']:17, 18). Εάν ακολουθείς ψευδοδιδάσκαλους και υποστηρίζεις και εξαπλώνεις τις ψευδείς τους διδασκαλίες, εάν κηρύττεις «*ανταλλαγή*» αντί για «*αλλαγή*» των σωμάτων εκείνων που πιστεύουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής, δεν βρίσκεσαι ούτε εσύ στην αλήθεια! Σε παροτρύνω με όλη μου τη δύναμη να φύγεις μακριά τους και να έλθεις στον Κύριο Ιησού Χριστό ο οποίος είναι η μόνη Αλήθεια και ο μόνος Σωτήρας! Θα το κάνεις; Η αιωνιότητά σου βρίσκεται σε κίνδυνο! Εάν αγαπάς την αλήθεια, σε παρακαλώ, μην αργείς!

Τώρα ας μάθουμε τι λέει η Γραφή για τα σώματα εκείνων που θα είναι ακόμα ζωντανοί όταν επιστρέψει ο Κύριος. Ας διαβάσουμε τα εδάφια Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:51,52. Εκεί, ο απόστολος Παύλος έγραψε:

«πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθῆ, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθῆ, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίζει, και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθῆ άφθαρτοι, και εμείς θέλομεν μεταμορφωθῆ»,

Από τα παραπάνω λόγια, παρατηρούμε ότι όταν ο Ιησούς αναστήσει τους ακολούθους Του που είχαν «κοιμηθῆ» (που είχαν πεθάνει), μέσα σε μια στιγμή θα μεταμορφώσει (θα αλλάξει) και τα σώματα εκείνων που πιστεύουν σ' Αυτόν και που θα είναι ακόμα ζωντανοί όταν επιστρέψει.

Και τα δύο συμβάντα, η ανάσταση των νεκρών αγίων και η αλλαγή εκείνων που πιστεύουν στον Χριστό και που θα είναι ακόμα ζωντανοί όταν θα επιστρέψει ο Κύριος, θα λάβουν χώρα **συγχρόνως** σε μια στιγμή --- όχι ένα άτομο τη φορά, καθώς πεθαίνουν όπως κηρύττουν μερικοί ψευδοδιδάσκαλοι. Ας διαβάσουμε τα λόγια του Παύλου στα εδάφια Α΄ Θεσσαλονικείς 4 [δ΄]:16,17:

«... αυτός ο Κύριος εν κελεύσματι, εν φωνή αρχαγγέλου, και εν σάλπιγγι Θεού καταβήσεται απ' ουρανού, και οι νεκροί εν Χριστώ αναστήσονται πρώτον, έπειτα ημείς οι ζώντες οι περιλειπόμενοι, άμα συν αυτοίς (συγχρόνως μαζί με αυτούς) αρπαγησόμεθα εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις αέρα, και ούτω πάντοτε συν Κυρίω εσόμεθα.» (Κείμενο)

Από την παραπάνω παρουσίαση της αναστάσεως του σώματος, αντιλαμβανόμαστε ότι όπως **το σώμα του Ιησού** το οποίο πέθανε πάνω στο σταυρό και τάφηκε στον τάφο αναστήθηκε σε δόξα, έτσι και τα σώματα των ακολούθων Του που πέθαναν και ετάφησαν, θα αναστηθούνε επίσης σε δόξα. Τι ένδοξη ελπίδα! Σ' ευχαριστώ Κύριε Ιησού!

ΗΤΑΝ Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΕΝΑ ΣΠΟΥΔΑΙΟ ΓΕΓΟΝΟΣ;

Απολύτως!

ΓΙΑΤΙ;

Διότι, με την επίδειξη της δυνάμεως που έκανε στην ανάστασή Του από τους νεκρούς, ο Ιησούς απέδειξε σε όλους ότι Αυτός είναι ο Υιός του Θεού! Αυτό ακριβώς έγραψε ο απόστολος Παύλος στους Χριστιανούς της Ρώμης. Ας διαβάσουμε τα λόγια του από τα εδάφια Ρωμαίους 1[α]:1-4:

«ΠΑΥΛΟΣ, δούλος Ιησού Χριστού, προσκεκλημένος απόστολος, κεχωρισμένος δια το ευαγγέλιον του Θεού, (το οποίον προΰπεσχέθη δια των προφητών αυτού εν ταις αγίαις γραφές,) περί του Υιού αυτού, όστις εγεννήθη εκ σπέρματος Δαβίδ κατά σάρκα, και απεδείχθη Υιός Θεού εν δυνάμει, κατά το πνεύμα της αγιωσύνης, δια της εκ νεκρών αναστάσεως, Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών»

Η ανάστασή Του ήταν σπουδαία διότι ένας νεκρός σωτήρας δεν μπορεί να σώσει κανέναν. Η ανάσταση του Ιησού από τους νεκρούς απέδειξε σε όλους ότι Αυτός αληθώς είναι ο Υιός του Θεού, ότι πραγματικά είναι Ένας από την αληθινή Θεότητα, και ότι είναι ο Ζων που ζει εις τους αιώνες των αιώνων, και γι' αυτό το λόγο, Αυτός έχει τη δύναμη να μας σώσει! Η ανάστασή Του βοήθησε ανθρώπους

σαν τον Θωμά να αναγνωρίσουν και να πιστέψουν ότι **ο Ιησούς είναι ο Κύριος και ο Θεός** (Ιωάννης 20[κ']:28).

Η ανάστασή Του απέδειξε, πέραν κάθε αμφιβολίας, ότι Αυτός δεν ήταν κάποιος που απλώς ονομαζόταν «Ιησούς» σαν πολλούς άλλους, αλλά ότι Αυτός **είναι Ιησούς** (δηλαδή, **Ο ΣΩΤΗΡΑΣ ΓΙΑΧΒΕ**). Η ανάστασή Του απέδειξε ότι Αυτός είναι ο «**Βραχίων του ΓΙΑΧΒΕ**» του εδαφίου Ησαΐας 53[νγ']:1, ο Οποίος τραυματίστηκε για τις ανομίες του Ισραήλ (Ησαΐας 53[νγ']:5), και για τις αμαρτίες του κόσμου (Ιωάννης 1[α']:29).

Διά της αναστάσεώς Του απέδειξε ότι Αυτός ήταν ο Άγιος των αγίων του Ισραήλ ο Οποίος, σύμφωνα με το εδάφιο (Δανιήλ 9[θ']:24), θα γινότανε **ο Χριστός**.

Διά της αναστάσεώς Του απέδειξε ότι Αυτός είναι ο Μεσσίας, ο Οποίος επρόκειτο να «εκκοπή» (να πεθάνει) αλλά όχι για τον Εαυτό Του (Δανιήλ 9[θ']:26). Δια της αναστάσεώς Του νίκησε τον θάνατο επειδή **ήταν αδύνατον να κρατηθεί απ' αυτόν** ((Πράξεις 2 [β']:24). Τώρα, κρατά τα κλειδιά του θανάτου και του Άδου. Ας διαβάσουμε τα εδάφια Αποκάλυψις 1[α']:17,18 για να ακούσουμε τι είπε ο αναστημένος Ιησούς για τον Εαυτόν Του:

«... εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος, και ο ζων, και έγινα νεκρός, και ιδού, είμαι ζων εις τους αιώνας των αιώνων, αμήν, και έχω τα κλειδιά του άδου και του θανάτου.»

Στο παραπάνω εδάφιο ακούμε τον Ιησού να λέει επίσης ότι Αυτός είναι **ο Πρώτος και ο Έσχατος**. Σε παρακαλώ σημείωσε ότι σύμφωνα με το εδάφιο Ησαΐας 41[μα']:4, **μόνο**

ο Θεός ΓΙΑΧΒΕ είναι ο πρώτος και ο Έσχατος. Καθώς δεν μπορούμε να έχουμε δύο που να είναι ο Πρώτος και ο Έσχατος, και καθώς ο Ιησούς απαιτεί για δική Του αυτή τη μοναδική θέση, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι ο Ιησούς είναι πράγματι ο Αιώνιος Θεός ο Υιός, Ένας από την Αληθινή Θεότητα Γιαχβέ. Η δόξα ανήκει σ' Αυτόν (Β' Πέτρου 3[γ']:18· Αποκάλυψις 5[ε']:13)!

ΓΙΑΤΙ ΗΤΑΝ ΑΝΑΓΚΑΙΟ ΝΑ ΑΠΟΛΕΙΞΕΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΤΗ ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ;

Διότι, η ανάσταση από τους νεκρούς είναι απόδειξη της υψίστης δυνάμεως ενός! Ειδικά, όταν Ένας έχει τη δύναμη να αναστήσει και το δικό Του νεκρό σώμα (Ιωάννης 2[β']:19-22)!

Επομένως, το ευαγγέλιο της δόξας του Ιησού, δηλαδή, το Ποιος είναι, και της αναστάσεώς Του, πρέπει να κηρυχθεί συγχρόνως διότι το δεύτερο είναι απόδειξη του πρώτου.

ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΕΛΑΦΙΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΜΕ ΕΞΕΤΑΣΕΙ ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ, ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΣΤΗ ΠΟΙΟ ΜΙΚΡΗ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ;

Το ευαγγέλιο, τα καλά νέα, είναι ότι:

Ο Θεός, δια του Λόγου Του, έγινε σάρκα σύμφωνα με τις Γραφές, πέθανε για τις αμαρτίες μας πάνω στο σταυρό σύμφωνα με τις Γραφές, τάφηκε σύμφωνα με τις Γραφές, την τρίτη ημέρα αναστήθηκε από τους νεκρούς σύμφωνα με τις Γραφές, και όποιος Τον αναγνωρίσει ως ΓΙΑΧΒΕ τον Υιό και επικαλεστεί το όνομά Του με πίστη, δεν θα απολεσθεί αλλά έχει αιώνια ζωή.

Στην παραπάνω παρουσίαση του ευαγγελίου, παρατηρούμε ότι το Πρόσωπο του Σωτήρα και το σωτήριο έργο Του κηρύττονται μαζί με το όφελος που προήλθε για όλους εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν. **Αυτό είναι το ευαγγέλιο! Αυτά είναι τα καλά νέα για όλο το ανθρώπινο γένος!** Κήρυξε ο απόστολος Παύλος αυτό το ευαγγέλιο;

ΑΣ ΕΞΕΤΑΣΟΥΜΕ ΛΙΓΟ ΠΟΙΟ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΑ ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 10 [Γ]:8-13.

Στο δέκατο κεφάλαιο της προς Ρωμαίους επιστολής, ο Παύλος εξήγησε στους Χριστιανούς της Ρώμης τα πράγματα που αφορούν τη σωτηρία των Ισραηλιτών (εδάφιο 1), και του κόσμου γενικά (εδάφιο 12), και στα εδάφια 8-14, είπε:

«⁸... 'Πλησίον σου είναι ο λόγος, εν τω στόματί σου, και εν τη καρδία σου', τουστέστιν ο λόγος της πίστεως τον οποίον κηρύττομεν, ⁹ότι εάν ομολογήσης δια του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν, και πιστεύσης εν τη καρδία σου ότι ο Θεός ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών, θέλεις σωθή, ¹⁰διότι με την καρδίαν πιστεύει τις προς δικαιοσύνην, και με το στόμα γίνεται ομολογία προς σωτηρίαν, ¹¹διότι λέγει η γραφή, 'Πας ο πιστεύων επ' αυτόν, δεν θέλει κατασχνυθή.' ¹²Επειδή δεν είναι διαφορά Ιουδαίου τε και Έλληνος, διότι ο αυτός Κύριος είναι πάντων, πλούσιος προς πάντας τους επικαλουμένους αυτόν. ¹³Διότι 'πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου, θέλει σωθή.' ¹⁴Πως λοιπόν θέλουσιν επικαλεσθή εκείνον εις τον οποίον δεν είστευσαν; και πώς θέλουσι πιστεύσει εις εκείνον περί του οποίου δεν ήκουσαν; και πως θέλουσιν ακούσει χωρίς να υπάρχει ο κηρύττων;»

Από τα παραπάνω, βλέπουμε ότι «ο λόγος της πίστεως» του Παύλου, δηλαδή το ευαγγέλιο το οποίο κήρυξε, ήταν ο εξής:

1. **Εάν ομολογήσεις δια του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν** [δηλαδή, ότι ο Ιησούς είναι ο ΓΧΒΧ ή ο «Κύριος» του εδαφίου 13, του οποίου το όνομα ένας πρέπει να επικαλεστεί για να σωθεί. Όχι ότι είναι ο Πατέρας! Ο Ιησούς είναι ο μονογενής Υιός του Θεού, ένας τίτλος που εννοεί ότι η ουσία Του είναι ΓΧΒΧ (Ιωάννης 3 [γ']:16· 5[ε']:18,
2. **Εάν πιστέψεις με την καρδιά σου ότι ο Θεός ανέστησε αυτόν εκ νεκρών** (την τρίτη ημέρα σύμφωνα με τις Γραφές [Α' Κορινθίους 15[ιε']: 1-4]).
3. **Εάν επικαλεστείς το όνομα του Κυρίου** [δηλαδή, εάν προσευχηθείς στον Ιησού --- όχι σαν αυτούς που εσφαλμένα προσεύχονται σε κτιστούς ανθρώπους ή σε άλλα κτίσματα που δεν είναι ο Θεός και που δεν έχουν τη δύναμη να σώσουν κανέναν, αλλά, επειδή έχεις αναγνωρίσει και έχεις πιστέψει ότι Αυτός είναι ΓΙΑΧΒΕ, και διότι επιθυμείς να Τον λατρέψεις και να Τον τιμήσεις ακριβώς το ίδιο όπως ένας τιμάει τον Πατέρα (Ιωάννης 5[ε']:23· Αποκάλυψις 5[ε']: 13)],
4. **Θα σωθείς!**

Ένα άτομο που εκπληρώνει αυτές τις τρεις απαιτήσεις που ο Θεός έχει θέσει μέσα στον γραπτό Του λόγο, λαμβάνει τη σωτήρια χάρη του Θεού, καθώς κήρυξε ο Παύλος στα εδάφια Εφεσίους 2[β']:8,9. Εκεί, είπε:

«Διότι κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι διά της πίστεως, και τούτο δεν είναι από σας, Θεού το δώρον, ουχί εξ έργων, δια να μη καυχηθή τις.»

Όταν ο Παύλος είπε «**διά της πίστεως**», εννοούσε να πιστεύει κάποιος στο σωστό Πρόσωπο της πίστης. Εννοούσε πίστη στον Αληθινό Ιησού της Γραφής, πιστεύοντας ότι Αυτός είναι ο Γιαχβέ, ο «Κύριος» του εδαφίου Ρωμαίους 10[ι']:13, αντίθετα από τους Ισραηλίτες του εδαφίου Ρωμαίους 10[ι']:1 και 14, οι οποίοι δεν είχαν πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι Γιαχβέ! **Εκείνοι που έχουν αυτή την πίστη, λαβαίνουν την σωτήρια χάρη του Θεού!**

Εάν μόλις τώρα αντιλήφθηκες ότι ο Ιησούς είναι ο **Γιαχβέ**, δηλαδή, ο «**Κύριος**» του Ρωμαίους 10[ι']:13, και μόλις τώρα επικαλέστηκες το όνομά Του, με άλλα λόγια, αν μόλις τώρα προσευχήθηκες σ' Αυτόν, ευφραίνου! Μόλις τώρα έλαβες τη σωτήρια χάρη του Θεού! Μόλις τώρα καθαρίστηκες από τις αμαρτίες σου! Μόλις τώρα έλαβες αιώνια ζωή! Ύμνησε το άγιο όνομά Του!

Θυμήσου ότι ο Ιησούς είπε:

«Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, δια να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον. Επειδή δεν απέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού εις τον κόσμον, δια

να κρίνη τον κόσμο, αλλ' δια να σωθή ο κόσμος δι' αυτού.» (Ιωάννης 3[γ']:16,17).

Έδωσες προσοχή στα λόγια, «*να έχη ζωήν αιώνιον*»; Αυτό είναι ένα υπέροχο γεγονός, έτσι δεν είναι; Δεν χρειάστηκε να εργαστείς σκληρά με το να κάνεις θρησκευτικές πράξεις και διατάξεις ελπίζοντας ότι ίσως κάποια μέρα στο μέλλον μπορεί να λάβεις αιώνια ζωή. Οι λέξεις «*να έχη ζωήν αιώνιον*», μας λένε ότι τώρα που πίστεψες στον **μονογενή** Υιό του Θεού, τώρα που πίστεψες ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του **ΓΙΑΧΒΕ** και τώρα που προσευχήθηκες σ' Αυτόν αποδεικνύοντας έτσι ότι Αυτός είναι ο Θεός σου, αυτή τη στιγμή, έλαβες και *έχεις* αιώνια ζωή! **Πίστεψέ το!** Μην αφήσεις κανέναν να σου πάρει αυτή τη χαρά --- **ποτέ!**

Εκείνοι που αμφιβάλλουν, συνεχίζουν να εργάζονται σκληρά για τη σωτηρία τους! Με το να ενεργούν έτσι, δείχνουν ασέβεια για το έργο που έκανε ο Ιησούς πάνω στο σταυρό και δεν θέλουν να λάβουν τη σωτήρια χάρη του Θεού η οποία είναι **το δώρο Του** προς όλους εκείνους που πιστεύουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής (Εφεσίους 2 [β']:8)!

ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΕΡΩΤΗΣΗ

Τι θα πούμε για εκείνους οι οποίοι είχαν κάποια υπερφυσική εμπειρία ενώ δεν πίστευαν ότι ο Ιησούς είναι Θεός; Μήπως έλαβαν τη σωτηρία τότε; Εδώ πρέπει να κατανοήσουμε την «**έλξη του Θεού**» ώστε να μη την συγκρίσουμε με την σωτηρία.

Η ΕΛΞΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Στο Ιωάννης 6[στ']:44, ο Κύριος Ιησούς είπε:

«Ουδείς δύναται να έλθῃ πρὸς ἐμὲ, εἰὰν δὲν ελκύσῃ αὐτὸν ὁ Πατὴρ ὁ πέμψας με, καὶ ἐγὼ θέλω ἀναστήσει αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Εἶναι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις, 'Καὶ πάντες θέλουσιν εἶσθαι διδασκτοὶ τοῦ Θεοῦ.' Πας λοιπὸν ὅστις ἀκούσῃ παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μάθῃ, ἔρχεται πρὸς ἐμὲ.»

Στο πρῶτο μέρος τοῦ παραπάνω εδαφίου, εἶναι φανερό ὅτι ὁ Θεὸς ὁ Πατέρας, μέσα στη βαθιὰ Του ἀγάπη που ἔχει για τὸ ἀνθρώπινο γένος, χρησιμοποιοῦν διαφορετικὲς καὶ μερικὲς φορές, υπερφυσικὲς μεθόδους για νὰ βοηθήσει τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι Αὐτὸς ὑπάρχει, ὅτι τοὺς ἀγαπάει, καὶ ὅτι θα τοὺς σώσει ἀν ἔλθουν στον μονογενῆ (ὄχι μονόκτιστο) Υἱὸ Του Ἰησοῦ Χριστοῦ (Ἰωάννης 3[γ']: 16). Αὐτὴ ἡ ἐκφραση ἀγάπης τοῦ Θεοῦ εἶναι γνωστὴ ὡς «**ἡ ἐλξὴ τοῦ Θεοῦ**». Ἐνας μπορεῖ νὰ γευθεῖ τὴν ἐλξὴ τοῦ Θεοῦ μέσω ονειρῶν καὶ οράσεων (Ἰώβ 33[λγ']:14-16· Ἰωήλ 2[β']:28-32), ἀποκαλύψεων (Γαλάτας 1[α']: 16), ἀγγελικῶν ἐπισκέψεων (Πράξεις 10[ι']:1-6) καὶ δια τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς διδασχῆς ἀπὸ ἕνα ἀληθινὸ πιστὸ που θα στείλει ὁ Θεὸς (Πράξεις 8[η']:26-40· Ρωμαίους 10[ι']:14, 15).

Στο δεῦτερο μέρος τοῦ παραπάνω εδαφίου, ὅπου ὁ Ἰησοῦς εἶπε, «**Πας λοιπὸν ὅστις ἀκούσῃ παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μάθῃ, ἔρχεται πρὸς ἐμὲ**», παρατηροῦμε ὅτι ἡ ἐλξὴ τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι μιὰ ἀδεια υπερφυσικὴ ἐμπειρία ἡ ὁποία ἀπλῶς προκαλεῖ τὴ συγκίνηση τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἀτόμου που τὴν γεύθηκε. Ἡ ἐλξὴ τοῦ Θεοῦ ἔχει ἕνα ἀνώτατο σκοπὸ: Νὰ βοηθήσει τὸ ἀτομο νὰ μάθει Ποιος εἶναι ὁ Ἰησοῦς τῆς Γραφῆς για νὰ πάει σ' Αὐτὸν για σωτηρία.

**ΠΕΡΙΕΧΕΙ Η ΓΡΑΦΗ ΚΑΠΟΙΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΞΕ-
ΩΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;**

Βεβαίως! Εδώ θα εξετάσουμε την περίπτωση του Ρωμαίου εκατόνταρχου Κορνήλιου.

Στο δέκατο κεφάλαιο των Πράξεων, διαβάζουμε για έναν άνδρα που τον έλεγαν Κορνήλιο. Ο Κορνήλιος ήταν ένας άνθρωπος ευσεβής και φοβούμενος τον Θεόν που έκανε πολλές ελεημοσύνες στον λαό, και προσευχόταν στον Θεό συνεχώς.

Μια μέρα, είχε ένα όραμα: Είδε έναν άγγελο να έρχεται προς αυτόν λέγοντας, «**Κορνήλιε!**» και ο Κορνήλιος είπε, «**Τι είναι, Κύριε;**» Και ο άγγελος του είπε, «**Αι προσευχαί σου ανέβηκαν εις μνημόσυνόν σου ενώπιον του Θεού. Και τώρα πέμψον εις Ιόππην ανθρώπους, και προσκάλεσον τον Σίμωνα όστις επονομάζεται Πέτρος ... ούτος θέλει σοι λαλήσει τι πρέπει να κάμνης.**» (Εδάφια 3-6).

Όταν τελείωσε το όραμα, ο Κορνήλιος έστειλε τους υπηρέτες του να προσκαλέσουν τον Πέτρο να έλθει στο σπίτι του.

Όταν ο Πέτρος πήγε στον Κορνήλιο, του κήρυξε περί του Προσώπου και του έργου του Σωτήρα. Είπε στον Κορνήλιο ότι ο Ιησούς είναι «ο Κύριος πάντων» (εδάφιο 36). Επομένως, του κήρυξε τον Ιησού ως Θεό, διότι ο Θεός είναι το μόνο Πρόσωπο μέσα σε όλο το σύμπαν που είναι «ο Κύριος πάντων». Μετά, στα εδάφια 39 και 40, ο Πέτρος κήρυξε στον Κορνήλιο περί του θανάτου και της αναστάσεως, και στο εδάφιο 43 του είπε ότι δια του ονόματος του Ιησού, όποιος πιστεύει σ' Αυτόν, λαμβάνει άφεση αμαρτιών.

Καθώς ο Πέτρος κήρυττε, ο Κορνήλιος έλαβε το Άγιο Πνεύμα και βαπτίστηκε στο νερό.

Από την παραπάνω αναφορά, παρατηρούμε ότι ο Κορνήλιος γεύθηκε **την έλξη του Θεού** μέσω μιας αγγελικής επισκέψεως. Αλλά, δεν σώθηκε την στιγμή που έλαβε πείρα της έλξεως του Θεού. Πρώτα έπρεπε να ακούσει για να μάθει και για να πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι Θεός και ότι Αυτός πέθανε για τις αμαρτίες του και ότι αναστήθηκε από τους νεκρούς (Ρωμαίους 10[ι´]:9,13,14). **Αφού αυτό εκπληρώθηκε**, ο Κορνήλιος σώθηκε και έλαβε το Άγιο Πνεύμα.

ΕΙΝΑΙ ΟΛΕΣ ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ Η ΕΛΞΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Όχι! Οι πνευματικές εμπειρίες που τελικά δεν βοηθούν τον λαμβάνοντα να εννοήσει ότι ο Αληθινός Ιησούς της Γραφής είναι Θεός εν σαρκί (Ιωάννης 1[α´]:1,14· Ρωμαίους 10 [ι´]:9,13), **δεν είναι η έλξη του Θεού**. Οι πνευματικές εμπειρίες οι οποίες τελικά δεν βοηθάνε τον λαμβάνοντα να εννοήσει ότι ο Ιησούς πέθανε για τις αμαρτίες του/της, ότι ετάφη, και ότι αναστήθηκε από τους νεκρούς για τη δικαίωση εκείνων που πιστεύουν (Ιωάννης 8[η´]:24· Ρωμαίους 4[δ´]:25), **δεν είναι η έλξη του Θεού**. Πνευματικές εμπειρίες οι οποίες δεν βοηθούν τον λαμβάνοντα να εννοήσει ότι οι άνθρωποι πρέπει να αναγνωρίσουν ότι ο Αληθινός Ιησούς της Γραφής είναι ΓΧΒΧ ο Υιός και ότι πρέπει να έλθουν σ’ Αυτόν με πίστη επικαλούμενοι το όνομά Του για να σωθούν (Ρωμαίους 10[ι´]:9,13 και 22[κβ´]:16), **δεν είναι η έλξη του Θεού**. Πνευματικές εμπειρίες που τελικά οδηγούν κάποιον:

α) Σε «έναν άλλον Ιησού» (Β΄ Κορινθίους 11[ια΄]:4) που δεν είναι πλήρης Θεός,

β) Να πιστέψει σε ένα «άλλο ευαγγέλιο» (Γαλάτας 1[α΄]:6-9),

γ) Σε λατρεία κτισμάτων, η οποία οδηγεί τους πιστούς να προσεύχονται σε πεθαμένους «αγίους». Η προσευχή είναι λατρεία, και όταν ένας προσεύχεται σε πεθαμένους ανθρώπους και αναμένει απάντηση, αποτελεί νεκρομαντεία. Ο Θεός είναι εναντίον μιας τέτοιας πρακτικής (Ησαΐας 8[η΄]:19).

δ) σε ειδωλολατρία (λατρεία αντικειμένων). Προσκύνηση εικόνων και αγαλμάτων που συνοδεύεται με φιλία σεβασμού και λατρείας! Ο Θεός καταδικάζει μια τέτοια ενέργεια (Ωσηέ 13[ιγ΄]:2)!

ε) Στις χορδές μιας θρησκευτικής οργάνωσης για σωτηρία, και,

ζ) Σε πλήρη υποταγή στους αρχηγούς της για σωτηρία,

δεν αποτελούν την έλξη του Θεού.

Πνευματικές εμπειρίες που δίνουν στον λαμβάνοντα **θερμά αισθήματα** χωρίς όμως να του/της δίνουν κατανόηση (Ιωάννης 6[στ΄]:45β) για το Ποιος πραγματικά είναι ο Ιησούς σύμφωνα με τις γραφές, και για το τι έχει κάνει για να φέρει σωτηρία γι' αυτόν/τή, δεν είναι η έλξη του Θεού.

Πνευματικές εμπειρίες όπως το **κάψιμο του στήθους** που τελικά δεν βοηθούν τον λαμβάνοντα να καταλάβει ότι ο

Αληθινός Ιησούς της Γραφής είναι ο **Πρώτος και ο Έσχατος μέσα σε όλο το σύμπαν** (Αποκάλυψις 1[α΄]:17,18), Ένας από την Αληθινή Θεότητα ΓΙΑΧΒΕ που είπε, «... **προ εμού άλλος Θεός δεν υπήρξεν, ουδέ θέλει υπάρχει μετ' εμέ**» (Ησαΐας 43[μγ΄]:10,11), και ότι Αυτός είναι η μόνη Πηγή ΟΛΗΣ της ζωής σε ΟΛΟΚΛΗΡΟ το σύμπαν, ο οποίος **έχτισε ΤΑ ΠΑΝΤΑ για τον Εαυτόν Του** (Ιωάννης 1[α΄]:4· Α΄ Ιωάννου 1 [α΄]:1,2· Κολοσσαείς 1[α΄]:16), **δεν είναι η έλξη του Θεού.**

Ένας πρέπει να εξετάσει όλες τις πνευματικές εμπειρίες κάτω από το φως του **αλάθητου** λόγου του Θεού ο οποίος περιέχει την πίστη η οποία **μια για πάντα** (άπαξ) παραδόθηκε στους αγίους (Ιούδας 3), και εάν δεν τον/την οδηγούν **μόνο** στον Αληθινό Ιησού της Γραφής για σωτηρία, δια χάριτος μέσω πίστεως **μόνο σ' Αυτόν** (Εφεσίους 2[β΄]:8), εκείνος ή εκείνη πρέπει να τις αρνηθούν.

ΑΠΟΤΕΛΕΙ Η ΕΛΞΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΑΠΟΛΕΙΞΗ ΟΤΙ ΕΝΑΣ ΕΙΝΑΙ ΣΩΣΜΕΝΟΣ;

Όχι! Πολλοί έχουν συγχύσει την έλξη του Θεού με τη σωτηρία.

Νομίζουν ότι, επειδή είχαν μια ή περισσότερες πνευματικές πείρες, είναι σωσμένοι, παρόλο που **δεν γνωρίζουν** Ποιος είναι ο Αληθινός Ιησούς της Γραφής, ούτε έχουν μια προσωπική συγγένεια μ' Αυτόν. Το να σκέφτεται ένας κατ' αυτόν τον τρόπο, είναι λάθος και καταστρεπτικό. Οι πνευματικές πείρες δεν σώζουν κανέναν. Οι πνευματικές πείρες που είναι μέρος της έλξεως του Θεού θα οδηγήσουν τους ανθρώπους στον Αληθινό Ιησού της Γραφής και Αυτός θα τους σώσει. Εκείνοι που βρίσκονται σ' αυτή την κατηγορία πρέπει να:

α) Ανταποκριθούν στη έλξη του Θεού. Πρέπει να Τον ευχαριστήσουν για την εμπειρία και να του ζητήσουν να αποκαλύψει σ' αυτούς τον μονογενή Του Υιό (Γαλάτας 1[α']:16). Πρέπει να είναι διαθέσιμοι να δεχτούν την αποκάλυψη που ο Θεός το Άγιο Πνεύμα θα τους δώσει για το Ποιος είναι ο Πραγματικός Ιησούς σύμφωνα με τις Γραφές.

β) Πιστέψουν στον Ιησού (Ιωάννης 3[γ']:16). Πρέπει να πιστέψουν ότι Αυτός είναι ο μονογενής όχι ο «μονόκτιστος» Υιός του Θεού (Ιωάννης 3[γ']:16) και γι' αυτό το λόγο είναι από τη φύση Του Θεός (Γαλάτας 4[δ']:8). Πρέπει να πιστέψουν ότι Αυτός είναι ο Δημιουργός των ΠΑΝΤΩΝ --- ακόμα και του κτίσματος που με τον καιρό διεφθάρη και έγινε γνωστός ως Σατανάς και ο οποίος δεν είναι ο αδελφός Του.

γ) Πιστέψουν ότι Αυτός πέθανε, ότι τάφηκε, και ότι αναστήθηκε σωματικώς από τους νεκρούς (Α' Κορινθίους 15[ιε']:3,4· Ρωμαίους 10[ι']:9· Πράξεις 2[β']:31).

δ) Μετανοήσουν για την περασμένη τους άγνοια (Πράξεις 2[β']:38 και 17[ιζ']:30). Και τώρα που γνωρίζουν το Ποιος είναι, πρέπει να επικαλεστούνε το όνομά Του, δηλαδή, πρέπει να προσευχηθούν στον Ιησού και να του ζητήσουν να γίνει ο Θεός τους και ο Σωτήρας τους (Ρωμαίους 10[ι']:13). Και Αυτός θα τους σώσει --- αμέσως!

Όταν ανταποκριθούν στην έλξη του Θεού και εκπληρώσουν τις παραπάνω απαιτήσεις για σωτηρία που ο Θεός έχει θέσει μέσα στον γραπτό Του λόγο, θα έχουν αιώνια ζωή (Ιωάννης 3[γ']:16) και θα εισέλθουν στην ουράνια βασιλεία (Β' Τιμόθεον 4[δ']:18).

Εκείνοι που αξιώνουν ότι ήταν σωσμένοι από τότε που είχαν μια πνευματική ή θρησκευτική ή συναισθηματική πείρα, αλλά, **πριν** πιστέψουν ότι ο Ιησούς είναι Θεός, **πριν** έλθουν σ' Εκείνον ο Οποίος είναι ο μόνος Αληθινός Σωτήρας και **πριν** προσευχηθούν σ' Αυτόν ώστε να αρχίσουν να έχουν μια προσωπική συγγένεια μαζί Του, έχουν άγνοια των Γραφών. Ελπίζω ότι αυτοί οι άνθρωποι θα διορθώσουν τον τρόπο με τον οποίον σκέπτονται πάνω σ' αυτό το θέμα, και ότι θα διορθώσουν την ομολογία τους ώστε να δώσουν τον έπαινο για τη σωτηρία τους στον Αληθινό Ιησού της Βίβλου, όπως έκανα κι' εγώ, διότι, **μακριά απ' Αυτόν, δεν υπάρχει σωτηρία και ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης** (Πράξεις 10[ι']:34).

ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ

Αγαπητοί Αναγνώστες,

Σας ευχαριστώ που πήρατε τον χρόνο να διαβάσετε την παρουσίαση του αληθινού ευαγγελίου της σωτηρίας. Προσπάθησα να σας φέρω δια μέσου των σελίδων της Αγίας Γραφής με τον ποιο ακριβή αλλά και σύντομο τρόπο που μπορούσα, ώστε να μάθετε για το:

- α) Τι έκανε την ανθρωπότητα να χάσει την ευκαιρία για αιωνιότητα.**
- β) Ποια ήταν η υπόσχεση ελπίδας που έδωσε ο Θεός στο ανθρώπινο γένος.**
- γ) Από που θα ερχόταν το υποσχεμένο «Σπέρμα».**
- δ) Γιατί είναι αναγκαίο για έναν να γνωρίσει τον Αληθινό Σωτήρα.**

ε) Πως το υποσχέμένο «Σπέρμα» θα έσωνε το λαό Του από τις αμαρτίες τους.

ζ) Γιατί είναι αναγκαίο για έναν να γνωρίσει και να καταλάβει το αληθινό ευαγγέλιο.

η) Τι είναι η έλξη του Θεού.

θ) Τι πρέπει να κάνει ένας όταν αισθανθεί την έλξη του Θεού.

ι) Τι πρέπει να κάνει ένας για να σωθεί.

Τώρα που έλαβες αυτή τη αξιόλογη γνώση, θα ήθελα να σκεφθείς σοβαρά τα ακόλουθα:

Θα ήθελες να συγχωρεθούν οι αμαρτίες σου; Θα ήθελες να σωθείς; Θέλεις να έχεις αιώνια ζωή; Θα σου άρεσε να έχεις μια αλληλεπιδραστική σχέση με τον Δημιουργό σου; Εάν η απάντηση είναι «Ναι!» τότε, επικαλέσου τώρα το Όνομα του Κυρίου Ιησού (Ρωμαίους 10[ι']:13). Προσευχήσου σ' Αυτόν για να αρχίσεις να έχεις μια προσωπική σχέση μαζί Του και ζήτα Του να γίνει ο Θεός σου και ο Σωτήρας σου! Τώρα, αυτή τη στιγμή, πάρε την μεγαλύτερη απόφαση της ζωής σου διότι η αιώνια ζωή σου εξαρτάται από αυτό!

Αυτή η πρόσκληση επεκτείνεται επίσης και σε όλους εκείνους που μπορεί να πηγαίνουν σε κάποια εκκλησία για πολλά χρόνια, αλλά, οι οποίοι δεν έχουν εκπληρώσει μέχρι τώρα τις παραπάνω απαιτήσεις του Θεού για σωτηρία --- δεν έχουν προσευχηθεί απευθείας **στον Θεό Ιησού** ποτέ! Προσευχήσου σ' Αυτόν τώρα, για να σωθείς, εσύ και ο οί-

κος σου (Πράξεις 16[ιστ]:31), **αυτή τη στιγμή!** Ύμνησε το Όνομά Του!

Είθε η «... *χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού, και η αγάπη του Θεού, και η κοινωνία* (η συναναστροφή) *του Αγίου Πνεύματος εἴη* (να είναι) *μετά πάντων υμῶν....*» (Β' Κορινθίους 13[ιγ']:13).